

350

Besluit van 25 juni 1993, houdende bepalingen betreffende de algemene rechtspositie van burgerlijke ambtenaren bij het Ministerie van Defensie (Burgerlijk ambtenarenreglement defensie)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Defensie van 1 februari 1993, nr. PAV 2210/93002671;

Gelet op artikel 125 van de Ambtenarenwet 1929;

De Raad van State gehoord (advies van 29 maart 1993, nr. WO7.93.0061);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Defensie van 16 juni 1993, nr. PAV2210/93008950;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1. Ambtenaar in de zin van dit besluit

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder ambtenaar, degene die bij het Ministerie van Defensie in burgerlijke openbare dienst is aangesteld.

Artikel 2. Niet toepasselijkheid van dit besluit

1. Dit besluit is niet van toepassing op Onze Minister.
2. De hoofdstukken 3, 4 en 5 zijn niet van toepassing op ambtenaren met gedeeltelijke dag-, week- of jaartaken, die niet regelmatig dienst doen. Ten aanzien van de in die hoofdstukken geregelde onderwerpen worden voor hen voor elk betrokken dienstvak de nodige bepalingen vastgesteld.
3. Op de ambtenaar die is aangesteld voor het verrichten van enkele diensten niet vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld, zijn niet van toepassing:
 - a. hoofdstuk 2, paragraaf 4;
 - b. de artikelen 19 en 21 tot en met 29;
 - c. de hoofdstukken 4 en 5;
 - d. hoofdstuk 6, paragrafen 2 en 3;
 - e. de artikelen 63, 66, 67 en 69.

Artikel 3. Definities

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Defensie;
- b. bevoegd gezag: de bij koninklijk besluit of door of vanwege Onze Minister als zodanig aangewezen autoriteit.

2. Tenzij anders is bepaald wordt in dit besluit en de daarop berustende bepalingen verstaan onder salaris, onderscheidenlijk bezoldiging, hetgeen daaronder wordt verstaan in het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie.

3. Ingeval de bezoldiging van de ambtenaar is geregeld krachtens een andere bezoldigingsregeling dan die bedoeld in het tweede lid, wordt in dit besluit en de daarop berustende bepalingen onder salaris, onderscheidenlijk bezoldiging verstaan, het bedrag dat op overeenkomstige wijze is vastgesteld als in het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie.

Artikel 4. Gelijktelling samenlevingsvormen met het huwelijk

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt onder echtgenote of echtgenoot mede verstaan de levenspartner met wie de niet-gehuwde ambtenaar samenwoont en – met het oogmerk duurzaam samen te leven – een gemeenschappelijke huishouding voert op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen ter zake van die samenleving en gemeenschappelijke huishouding. Onder weduwe of weduwnaar wordt mede begrepen de nabestaande levenspartner. Tot gezinslid wordt in voorkomend geval medegerekend de levenspartner. Tegelijkertijd kan slechts één persoon als levenspartner worden aangemerkt.

2. Onze Minister kan verlangen dat een schriftelijke verklaring van een notaris wordt overgelegd waaruit blijkt dat een samenlevingscontract als bedoeld in de eerste volzin is gesloten.

HOOFDSTUK 2. AANSTELLING EN LOOPBAANVORMING

Paragraaf 1. De aanstelling

Artikel 5. Werving en selectie

Onze Minister geeft voorschriften ten aanzien van de werving en selectie van ambtenaren.

Artikel 6. Aanstelling

1. De aanstelling geschiedt in vaste of tijdelijke dienst.
2. Aan een aanstelling in vaste dienst gaat in de regel vooraf een aanstelling in tijdelijke dienst.
3. Degene die geen Nederlander is, kan slechts worden aangesteld indien hem verblijf is toegestaan op grond van artikel 9 van de Vreemdelingenwet en de vergunning tot verblijf het verrichten van arbeid in loondienst niet uitsluit of indien hem verblijf is toegestaan op grond van artikel 10 van de Vreemdelingenwet.
4. Evenmin vindt aanstelling plaats in een functie als bedoeld in artikel 119, eerste lid, van personen die op het tijdstip waarop de voor die functie vastgestelde leeftijdsgrens wordt bereikt, geen ononderbroken

diensttijd van tenminste 5 jaren, doorgebracht in een of meer zodanige functies, zouden kunnen aanwijzen.

5. Het in het vierde lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing in geval van plaatsing van een ambtenaar in een functie als in het vierde lid bedoeld.

Artikel 7. Aanstelling in tijdelijke dienst

1. Aanstelling in tijdelijke dienst geschiedt voor bepaalde of voor onbepaalde tijd.

2. Zij kan plaatsvinden:

a. voor een proeftijd van ten hoogste twee jaar, zonodig in bijzondere gevallen op aanvraag van de ambtenaar met nog één jaar te verlengen en zonodig ambtshalve te verlengen met de tijd, gedurende welke de ambtenaar de proeftijd niet in werkelijke dienst heeft doorgebracht;

b. voor de tijd van ten hoogste drie maanden, indien het anteceden-tenonderzoek, genoemd in artikel 9, nog niet is beëindigd;

c. van personen, die niet voldoen aan de voor een aanstelling in vaste dienst gestelde eisen;

d. voor het verrichten van werkzaamheden, waarvoor slechts tijdelijk een beroep op de arbeidsmarkt kan worden gedaan;

e. van personen, die belast zullen worden met werk van kennelijk tijdelijk karakter, al dan niet vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak;

f. voor het incidenteel verrichten van werkzaamheden, vallende binnen de taak van het betrokken dienstvak, waarbij telkenmale het bevoegd gezag, gehoord de ambtenaar, vaststelt op welke tijdstippen daadwerkelijk door de ambtenaar dienst wordt verricht;

g. voor het verrichten van enkele diensten niet vallende binnen de normale taak van het betrokken dienstvak, waarbij per dienst een afzonderlijke beloning wordt vastgesteld;

h. van personen, die in dienst worden genomen als leerling ter opleiding tot enig beroep dan wel in verband met hun verdere wetenschappelijke of praktische opleiding en vorming;

i. indien een wijziging in de taak van het betrokken dienstvak is voorgenomen;

j. van onbezoldigde ambtenaren;

k. in de gevallen, waarin dit bij of krachtens algemene maatregel van bestuur is bepaald.

3. Zodra de omstandigheid, welke leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst zich niet meer voordoet, wordt een aanstelling in vaste dienst verleend tenzij daartegen uit anderen hoofde bezwaren bestaan.

4. In de gevallen, genoemd onder d, e en i van het tweede lid, wordt in ieder geval aangenomen, dat de omstandigheid, welke leidde tot een aanstelling in tijdelijke dienst, zich niet meer voordoet, wanneer de ambtenaar sinds vijf jaar zonder onderbreking van langer dan 1 maand in dienst van het Ministerie van Defensie, waarvan laatstelijk gedurende tenminste 1 jaar in zijn huidige betrekking, werkzaam is geweest, tenzij vaststaat, dat zijn werkzaamheden in het door hem vervulde ambt binnen het jaar zullen worden beëindigd.

Artikel 8. Bevoegdheid tot aanstelling

1. Tenzij Wij anders hebben bepaald geschiedt de aanstelling bij koninklijk besluit, indien zij plaatsvindt in vaste dienst en het salaris, dan wel het maximumsalaris van de schaal welke voor de ambtenaar geldt, gelijk is aan of hoger is dan het maximumsalaris van schaal 15 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie.

2. Tenzij Wij anders hebben bepaald, geschiedt de aanstelling in de overige gevallen door Onze Minister of het bevoegd gezag.

Artikel 9. Antecedentenonderzoek

1. Behoudens in door Onze Minister te bepalen gevallen, wordt een aanstelling voor de tijd van langer dan drie maanden slechts verleend, indien op grond van de uitslag van een ten aanzien van de belanghebbende ingesteld antecedentenonderzoek tegen diens vervulling van het desbetreffende ambt geen bezwaar bestaat, één en ander ter beoordeling van het tot aanstelling bevoegd gezag of – zo de aanstelling bij koninklijk besluit dient te geschieden – van Onze Minister.

2. Bij wijziging van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk of van een tijdelijk in een vast dienstverband dan wel bij aanstelling in een ander ambt vindt in de regel geen antecedentenonderzoek plaats, indien ten aanzien van de belanghebbende reeds eerder een dergelijk onderzoek is ingesteld.

3. Onverminderd de regeling van de justitiële documentatie stelt Onze Minister omtrent het antecedentenonderzoek nadere voorschriften vast.

Artikel 10. Geneeskundige keuring

1. Behoudens in door Onze Minister te bepalen gevallen van aanstelling voor de tijd van niet langer dan drie maanden, wordt een aanstelling slechts verleend, nadat de belanghebbende op grond van de uitslag van een geneeskundige keuring geschikt is verklaard voor de aan het desbetreffende ambt verbonden werkzaamheden.

2. Een aanstelling in tijdelijke dienst kan ook worden verleend, nadat de belanghebbende voorwaardelijk geschikt is verklaard.

3. Indien de belanghebbende niet geschikt is verklaard, kan hem niettemin een aanstelling worden verleend, wanneer het dienstbelang zulks bepaaldelijk vordert of in andere bijzondere gevallen.

4. De kosten van de keuring komen voor rekening van het Ministerie van Defensie. Reis- en verblijfkosten voor de belanghebbende worden hem vergoed op de voet van de bepalingen van het Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie, met dien verstande, dat de belanghebbende voor de toepassing van dat besluit wordt geacht het ambt, met betrekking waartoe de keuring heeft plaatsgevonden, reeds te bekleden.

Artikel 11. Geneeskundige herkeuring

1. De uitslag van de keuring wordt uiterlijk binnen 14 dagen na vaststelling aan de belanghebbende medegedeeld.

2. Indien de belanghebbende binnen 14 dagen na ontvangst van deze mededeling daartoe een verzoek indient, vindt een herkeuring plaats, mits tevens een bedrag van f10 is gestort.

3. Het bedrag van f10 bedoeld in het tweede lid, wordt aan de belanghebbende teruggegeven en reis- en verblijfkosten worden hem vergoed, indien de belanghebbende bij de herkeuring in plaats van ongeschikt, voorwaardelijk of onvoorwaardelijk geschikt dan wel in plaats van voorwaardelijk geschikt onvoorwaardelijk geschikt is verklaard. De vergoeding van reis- en verblijfkosten geschiedt op de voet van de bepalingen van het Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie, met dien verstande, dat de belanghebbende voor de toepassing van dat besluit wordt geacht het ambt, met betrekking waartoe de herkeuring heeft plaatsgevonden, reeds te bekleden.

4. Voor zover dit niet bij koninklijk besluit is geschied, stelt Onze

Minister omtrent de herkeuring, waaraan in ieder geval niet zal mogen deelnemen een geneeskundige die de keuring heeft verricht, nadere voorschriften vast.

Artikel 12. Hernieuwde geneeskundige keuring

1. Bij wijziging van een privaatrechtelijk in een publiekrechtelijk of van een tijdelijk in een vast dienstverband vindt slechts dan opnieuw een geneeskundige keuring plaats indien:

- a. de belanghebbende voorwaardelijk geschikt was verklaard;
- b. aan de geschiktheid van de belanghebbende ernstig twijfel is gerezen.

2. Bij aanstelling in een ander ambt vindt, behalve in de gevallen, genoemd in het eerste lid, niet opnieuw keuring plaats, tenzij voor de vervulling van de nieuwe werkzaamheden andere eisen worden gesteld dan voor het tot dusverre beklede ambt.

Artikel 13. Eisen van bekwaamheid

1. Bij koninklijk besluit kunnen op de voordracht van Onze Minister voor een bepaald ambt of voor een groep van ambten eisen van bekwaamheid worden vastgesteld, waaraan de belanghebbende moet voldoen om voor een aanstelling in vaste dienst in aanmerking te komen.

2. Voor zover dit niet bij koninklijk besluit is geschied, kunnen deze eisen ook worden vastgesteld door Onze Minister, of door het tot aanstelling in het desbetreffende ambt of in de desbetreffende groep van ambten bevoegd gezag.

Paragraaf 3. De akte van aanstelling en andere bescheiden

Artikel 14. Akte van aanstelling

1. Aan de ambtenaar wordt, zo mogelijk vóór de aanvaarding van zijn ambt, een akte van aanstelling uitgereikt, waarin in ieder geval worden vermeld:

- a. de naam, de voornamen en de geboortedatum van de ambtenaar;
- b. de naam van de dienst, het bedrijf of de instelling van het Ministerie van Defensie;

- c. de datum, met ingang waarvan hij wordt aangesteld;
- d. of de aanstelling geschiedt in vaste of tijdelijke dienst.

2. Indien de aanstelling geschiedt in tijdelijke dienst, wordt bovendien in de akte van aanstelling vermeld:

- a. of de aanstelling geschiedt voor bepaalde tijd – en zo ja voor hoelang of voor onbepaalde tijd;
- b. de toepasselijke, in artikel 7, tweede lid, omschreven grond(en) voor de aanstelling in tijdelijke dienst.

Artikel 15. Nadere schriftelijke mededelingen

1. Voor zover deze gegevens op hem betrekking hebben en niet reeds in de akte van aanstelling zijn vermeld, worden aan de ambtenaar zo spoedig mogelijk schriftelijk medegedeeld:

- a. de afdeling of het dienstvak waarbij, de betrekking waarin, en de periode gedurende welke hij in die betrekking wordt te werk gesteld, alsmede de hem dienovereenkomstig aangewezen standplaats;

- b. de salarisschaal en de voor de bepaling van die schaal in acht genomen regelen;

- c. het salaris dat hem is toegekend, zomede, het salarisnummer en het tijdstip waarop het salaris voor de eerste maal periodiek zal worden verhoogd;

d. andere hem mogelijk toegekende voordelen, onder verwijzing naar de desbetreffende kortingsregeling;

e. de omvang en de voorwaarden voor toekenning van een uitkering als bedoeld in artikel 24 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie.

2. Alle wijzigingen in en aanvullingen van de gegevens bedoeld in dit artikel en in artikel 14 worden de ambtenaar schriftelijk medegedeeld.

Artikel 16. Bekendstelling rechtspositie

1. De ambtenaar wordt bij zijn aanstelling schriftelijk op de hoogte gesteld van de hoofdlijnen van zijn rechtspositie.

2. Regelingen waarin zijn rechtspositie is neergelegd worden op een voor de ambtenaar gemakkelijk toegankelijke plaats ter inzage gelegd. Van deze regelingen kan hij kosteloos afschriften maken voor zover dat redelijkerwijs nodig is.

3. De schriftelijk vastgestelde en voor hem geldende regelingen en instructies, welke hij bij de vervulling van zijn dienst heeft na te leven, worden eveneens op een voor de ambtenaar gemakkelijk toegankelijke plaats ter inzage gelegd. In het geval vermelde regelingen en instructies niet schriftelijk zijn vastgesteld, worden deze behoorlijk te zijner kennis gebracht.

4. Over belangrijke wijzigingen in regelingen betreffende zijn rechtspositie wordt de ambtenaar periodiek op de hoogte gesteld.

Artikel 17

Aan de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 7, tweede lid onder g, wordt – voor zover nodig in afwijking van het bepaalde in de artikelen 14 en 15 – schriftelijk medegedeeld voor welke dienst of diensten hij is aangesteld en tegen welke beloning.

Paragraaf 4. Loopbaanvorming

Artikel 18

1. Bij koninklijk besluit kunnen op de voordracht van Onze Minister voorschriften vast worden gesteld omtrent loopbaanvorming in het algemeen en omtrent daarmede verband houdende bijzondere regelingen ter bepaling van de voor de ambtenaar geldende salarisschaal.

2. Voor zover dit niet bij koninklijk besluit is geschied, kunnen deze voorschriften en bijzondere regels ook worden vastgesteld door of vanwege Onze Minister.

HOOFDSTUK 3. BEZOLDIGING

Artikel 19. Geen bezoldiging

De ambtenaar ontvangt over de tijd, gedurende welke hij in strijd met zijn verplichtingen opzettelijk nalaat zijn dienst te verrichten, geen bezoldiging.

Artikel 20

De beloning van de ambtenaar die is aangesteld op grond van artikel 7, tweede lid, onder g, wordt bepaald op een bedrag voor elk geval of voor elke te verrichten dienst afzonderlijk vast te stellen.

Artikel 21. Non-activiteitswedde

1. Aan de ambtenaar die in verband met de werkzaamheden die voortvloeien uit een functie in een publiekrechtelijk college, waarin hij is benoemd of verkozen tijdelijk is ontheven van de waarneming van zijn ambt wordt gedurende zijn ontheffing een non-activiteitswedde toegekend op de voet van het bepaalde in de artikelen 4, eerste lid, onder b, tweede, derde en vierde lid en 5 van de Wet van 17 juli 1923 (Stb. 364).

2. Onder schadeloosstelling als bedoeld in artikel 4, eerste lid, onder b, van genoemde wet, worden voor de toepassing van dit artikel verstaan alle inkomsten, aan de in het vorige lid bedoelde functie verbonden.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt de functie van substituut-ombudsman met de in het eerste lid bedoelde functie gelijkgesteld.

Artikel 22. Gelijktijdig genot burgerlijke bezoldiging en militaire beloning

1. De ambtenaar, die als militair in werkelijke dienst is, wordt geacht in zijn burgerlijke betrekking met verlof te zijn.

2. Hij behoudt over de tijd van deze dienst het genot van de aan zijn ambt verbonden bezoldiging, slechts voor zover hem bij of krachtens de artikelen 23 tot en met 25 daarop aanspraak is verleend. Voor zover die werkelijke dienst wordt vervuld in aan hem verleend vakantieverlof, behoudt hij in ieder geval het genot van de volle aan zijn ambt verbonden bezoldiging.

3. Voor de toepassing van het vorige lid en de artikelen 23 tot en met 25 en 29 wordt – ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 15 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie – dit bezoldigingsdeel vastgesteld op het bedrag dat hem ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling zou zijn toegekend, indien hij niet aan zijn burgerlijke betrekking zou zijn onttrokken. Is de vaststelling van het bedrag op deze wijze niet mogelijk, dan wordt dit, met inachtneming van de percentages zoals genoemd in artikel 15 van vorengenoemd besluit, berekend over het voor de ambtenaar geldende salaris, zulks naar aantallen uren als bedoeld in dat artikel waarop door hem gedurende de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip met ingang waarvan hij aan zijn burgerlijke betrekking werd onttrokken, ingevolge de voor hem geldende werktijdregeling gemiddeld per maand is gewerkt.

4. Voor de toepassing van het tweede lid en de artikelen 23 tot en met 25 en 29 wordt – in geval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 18 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie – dit bezoldigingsdeel vastgesteld op het bedrag dat hem ingevolge het voor hem geldende consignatierooster zou zijn toegekend, indien hij niet aan zijn burgerlijke betrekking zou zijn onttrokken.

Is de vaststelling van het bedrag op deze wijze niet mogelijk, dan wordt dit bedrag berekend naar de berekeningsgrondslag en de percentages zoals genoemd in artikel 18 van vorengenoemd besluit, zulks naar de aantallen uren als bedoeld in dat artikel waarop door hem gedurende de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip met ingang waarvan hij aan zijn burgerlijke betrekking werd onttrokken, gemiddeld per maand consignatiediensten zijn verricht.

5. Voor zover de ambtenaar ingevolge de voor hem geldende bezoldigingsregeling aanspraak heeft op een vakantie-uitkering geniet hij deze uitkering slechts voor zoveel die uitgaat boven de vakantie-uitkering waarop hij als militair aanspraak heeft.

Artikel 23. Bezoldiging bij andere verplichte militaire dienst dan herhalingsoefeningen

1. De ambtenaar, die ingevolge wettelijke verplichting anders dan voor herhalingsoefeningen als militair in werkelijke dienst is, geniet onverminderd het bepaalde in artikel 111 de aan zijn ambt verbonden bezoldiging voor zoveel deze meer bedraagt dan zijn militaire beloning, met dien verstande, dat indien de ambtenaar ongehuwd is, hij slechts de aan zijn ambt verbonden bezoldiging geniet, voor zoveel 70% daarvan meer bedraagt dan zijn militaire beloning.

2. Zonodig in afwijking van het bepaalde in het eerste lid blijft de ambtenaar als daar bedoeld in ieder geval de aan zijn ambt verbonden bezoldiging genieten tot een bedrag, dat gelijk is aan het bedrag van het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

3. Ongehuwde enige kostwinners worden voor de toepassing van het eerste lid gelijkgesteld met gehuwden. Onze Minister beslist of een ongehuwde als enige kostwinner wordt beschouwd.

4. Voor de toepassing van het eerste lid wordt de militaire beloning verminderd met de eventuele aftrek wegens genot van voeding en huisvesting.

5. Onze Minister en Onze Minister van Financiën stellen bij gemeenschappelijke beschikking vast hetgeen voor de toepassing van dit artikel onder militaire beloning wordt verstaan.

Artikel 24

1. Het bepaalde in artikel 23 is eerst van toepassing, nadat de ambtenaar als militair de eerste oefening heeft volbracht.

2. De ambtenaar, die ingevolge een wettelijke verplichting voor eerste oefening als militair in werkelijke dienst is, geniet gedurende deze eerste oefening, de aan zijn ambt verbonden bezoldiging tot een bedrag, hetwelk gelijk is aan het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid geldt niet:

a. ten aanzien van de buitengewone dienstplichtigen, die eerst in werkelijke dienst behoeven te komen na het jaar der lichting, waartoe zij behoren of naar hun leeftijd gerekend geacht kunnen worden te behoren;

b. ten aanzien van ambtenaren op wie het bepaalde in de artikelen 22 en 23 van overeenkomstige toepassing is verklaard, indien en voor zover bij koninklijk besluit zulks is verklaard.

4. Indien de ambtenaar bij opkomst in militaire dienst voldoet aan de voorwaarden, gesteld in het eerste lid, dan wel indien ingevolge het derde lid bij opkomst in militaire dienst deze voorwaarde niet voor hem geldt, geniet hij in afwijking van het bepaalde in artikel 23 gedurende 14 dagen na zijn opkomst de volle aan zijn ambt verbonden bezoldiging.

Artikel 25. Bezoldiging bij herhalingsoefeningen

1. De ambtenaar, die voor een herhalingsoefening als militair in werkelijke dienst is, geniet de aan zijn ambt verbonden bezoldiging voor zoveel deze meer bedraagt dan zijn militaire beloning. Artikel 23, tweede, vierde en vijfde lid, is van toepassing.

2. Voor zoveel nodig bepaalt Onze Minister welke dienst als herhalingsoefening wordt beschouwd.

3. Voor de toepassing of voortgezette toepassing van het eerste lid worden met inachtneming van hetgeen daaromtrent is bepaald in de Dienstplichtwet of in de Wet voor het reservepersoneel der krijgsmacht en onverminderd het bepaalde in artikel 111 van dit besluit met herhalingsoefeningen gelijk gesteld:

- a. het in dienst komen dan wel het in aansluiting aan een herhalings-oefening langer in dienst blijven voor een onderzoek, omtrent een strafbaar feit of een krijgstuuchtelijk vergrijp, waarvan de militair verdacht of beklaagd wordt;
- b. het in dienst komen dan wel in aansluiting van een herhalings-oefening langer in dienst blijven ten einde rekening en verantwoording af te leggen van gevoerd beheer;
- c. het in aansluiting van een herhalingsoefening langer in dienst blijven wegens:
 - 1. ziekte;
 - 2. het niet tijdig bereiken van de vereiste graad van geoefendheid als gevolg van ziekte;
 - 3. het heersen of geheerst hebben van een besmettelijke ziekte;
- d. het in dienst komen om gehoord te worden omtrent een bij Ons of bij Onze Minister ingediend bezwaarschrift.

Artikel 26. Uitkering bij overlijden tijdens militaire dienst

Indien de ambtenaar als militair in werkelijke dienst zijnde, overlijdt, wordt de uitkering, bedoeld in artikel 127, verminderd met het bedrag van de overeenkomstige uitkering, welke uit hoofde van de militaire dienst ter zake van dit overlijden wordt gedaan.

Artikel 27

- 1. Het bepaalde in de artikelen 22 tot en met 26 is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van:
 - a. de ambtenaar, die is tewerkgesteld in de zin van artikel 9 van de Wet gewetensbezwaren militaire dienst;
 - b. de ambtenaar, die in werkelijke dienst is op grond van een verbintenis bij het Korps Nationale Reserve;
 - c. de ambtenaar, die overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 3 en 31 der Dienstplichtwet een vrijwillige verbintenis sluit dan wel vrijwillig in militaire dienst blijft of opkomt;
 - d. de ambtenaar, die als militair in werkelijke dienst is op grond van een verbintenis bij het reserve-personeel der krijgsmacht;
 - e. de ambtenaar, die op grond van een andere bijzondere verbintenis in werkelijk militaire of daarmee gelijk te stellen dienst is, ter zake waarvan bij koninklijk besluit zulks is bepaald.
- 2. Bij koninklijk besluit kunnen met betrekking tot de uitvoering van het eerste lid nadere regels worden gesteld.

Artikel 28

Op de ambtenaar, die in tijdelijke dienst is aangesteld, zijn de bepalingen, vervat in de artikelen 22 tot en met 27, slechts van toepassing tot en met de dag, waarop de burgerlijke betrekking zou zijn beëindigd, indien hij daaraan niet door de militaire dienst zou zijn onttrokken.

Artikel 29. Bezoldiging bij dienst als noodwachter

- 1. De ambtenaar, die op grond van een verbintenis als vrijwilliger in de zin van artikel 2, eerste lid onder a of b, van de Rechtstoestandregeling reservepolitie of van een overeenkomstige verbintenis, zoals bedoeld in de artikelen 53 en 54 van die regeling in werkelijke dienst is, wordt geacht met verlof te zijn.
- 2. De in het eerste lid bedoelde ambtenaar blijft gedurende het aldaar

bedoelde verlof, onverminderd het bepaalde in artikel 111, in het genot van de aan zijn ambt verbonden bezoldiging, met dien verstande, dat deze bezoldiging, indien het verlof langer dan 14 dagen duurt, voor de verdere duur van het verlof wordt verminderd met de beloning, waarop de ambtenaar als vrijwilliger aanspraak heeft.

3. De in het tweede lid bedoelde vermindering wordt slechts toegepast tot een zodanig bedrag, dat de ambtenaar in het genot blijft van een bedrag gelijk aan het op hem te verhalen gedeelte van de pensioenbijdrage.

4. Het bepaalde in het eerste, tweede en derde lid is niet van toepassing indien de ambtenaar de werkelijke dienst als vrijwilliger vervult tijdens aan hem verleend vakantieverlof.

5. Het bepaalde in artikel 28 is voor zoveel mogelijk van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 4. DIENST- EN WERKTIJDEN

Artikel 30

1. Met inachtneming van het bepaalde in dit hoofdstuk en van het bepaalde in of krachtens wetten, houdende voorschriften tot beperking van de arbeidsduur stelt het bevoegd gezag voor de ambtenaren werktijdregelingen vast. Onder werktijdregeling wordt verstaan een voor een periode van langer dan een week opgesteld en van te voren bekendgemaakt schema van aanvang en einde der dagelijkse werktijden.

2. De arbeidsduur bedraagt gemiddeld ten hoogste 38 uur per week. De werktijd wordt behoorlijk door rusttijd onderbroken.

3. Aan de ambtenaar van 55 jaar en ouder wordt niet opgedragen dienst te verrichten tussen 22.00 uur en 06.00 uur tenzij het een gedeelte van een dienst betreft die doorloopt na 22.00 uur en ten laatste eindigt om 24.00 uur.

4. Van het bepaalde in het derde lid kan voor de duur van telkens ten hoogste één jaar worden afgeweken indien de ambtenaar dit heeft aangevraagd danwel zeer gewichtige redenen van dienstbelang hiertoe noodzaken, mits de bedrijfsgeneeskundige heeft verklaard dat daartegen geen bezwaar bestaat.

5. Geen dienst wordt geëist op zaterdagen en zondagen, alsmede op de Nieuwjaarsdag, de Tweede Paasdag, de Hemelvaartsdag, de Tweede Pinksterdag, de beide Kerstdagen en de dag waarop de verjaardag van de Koningin wordt gevierd.

6. Van het bepaalde in het vijfde lid kan slechts worden afgeweken indien het dienstbelang dit onvermijdelijk maakt en met inachtneming van het navolgende:

a. geen dienst wordt geëist op ten minste dertien zondagen per periode van zes maanden;

b. de ambtenaar wordt zo weinig mogelijk in zijn zondagsrust beperkt en hem wordt zoveel mogelijk de gelegenheid geboden op zondag en op de voor hem geldende kerkelijke feestdagen zijn kerk te bezoeken. Het bepaalde ten aanzien van de zondag vindt voor de ambtenaar, die tot een kerkgenootschap behoort, dat de wekelijkse rustdag op de Sabbat of op de Zevendedag viert, overeenkomstige toepassing ten aanzien van de Sabbat onderscheidenlijk de Zevendedag, indien hij een daartoe strekkende aanvraag heeft gericht tot het hoofd van dienst;

c. de werktijdregeling wordt zodanig vastgesteld, dat de ambtenaar bij voorkeur in, doch in ieder geval over elk tijdvak van zeven dagen vrij van dienst is gedurende ten minste twee – bij voorkeur aaneengesloten – dagen, waarvan ten hoogste twee halve dagen kunnen worden afgesplitst.

7. Van de voor de ambtenaar vastgestelde werktijdregeling kan slechts worden afgeweken indien het dienstbelang dit onvermijdelijk maakt en – behoudens in geval van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden – mits ervoor wordt gezorgd, dat de ambtenaar in of over het desbetreffende tijdvak van zeven dagen een ononderbroken rusttijd van ten minste 24 uren geniet.

8. In bijzondere gevallen kan van de vaststelling van een werktijdregeling als bedoeld in het eerste lid worden afgezien. In die gevallen vindt het bepaalde in het tweede tot en met zevende lid overeenkomstige toepassing.

9. In uitzonderlijke gevallen kan van het bepaalde in het tweede tot en met zevende lid, alsmede in de tweede volzin van het achtste lid, worden afgeweken.

10. Onze Minister is bevoegd ter zake van de uitvoering van het bepaalde in dit artikel nadere algemene voorschriften vast te stellen.

Artikel 31

1. De werktijd van de ambtenaar van 57 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 32 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

2. De werktijd van de ambtenaar van 61 jaar en ouder, die daartoe een aanvraag heeft ingediend, wordt, met behoud van zijn arbeidsduur, teruggebracht tot 24 uur per week, tenzij het dienstbelang zich daartegen verzet.

3. De in het eerste danwel tweede lid bedoelde ambtenaar dient op het moment van de eerste aanvraag tenminste 5 aaneengesloten jaren in dienst te zijn van het rijk.

4. Voor de uren uitgaand boven de in het eerste en tweede lid genoemde 32 respectievelijk 24 uur, wordt de ambtenaar geacht met verlof te zijn.

5. Op het salaris van de in het eerste respectievelijk tweede lid bedoelde ambtenaar wordt een inhouding toegepast ter grootte van 5% respectievelijk 10% van het salaris dat voor hem zou gelden zonder werktijdvermindering op grond van dit artikel.

6. Onze Minister stelt omtrent de verrekening van extra inkomsten uit arbeid of bedrijf met het salaris van de in het eerste en tweede lid bedoelde ambtenaar nadere regels vast.

HOOFDSTUK 5. VAKANTIE EN VERLOF

Paragraaf 1. Vakantie

Artikel 32. De aanspraak op vakantie

1. De ambtenaar heeft jaarlijks aanspraak op vakantie met behoud van zijn volle bezoldiging.

2. De aanspraak op vakantie wordt uitgedrukt in hele uren. Zo nodig vindt afronding naar boven plaats.

3. De omvang van de aanspraak op vakantie is afhankelijk van:

- a. het salaris van de ambtenaar;
- b. de leeftijd van de ambtenaar;
- c. de werktijd van de ambtenaar.

4. Voor de ambtenaar met een volledige werktijd bedraagt de aanspraak op vakantie 184 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar minder bedraagt dan het maximum-salaris van schaal 9 van bijlage B van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke

ambtenaren defensie en 192 uren per kalenderjaar indien het salaris op 1 januari van het desbetreffende jaar gelijk is aan of meer bedraagt dan vorenbedoeld maximumsalaris. Onder volledige werktijd wordt verstaan een werktijd die gemiddeld 38 werkuren per week omvat.

5. De op grond van het vierde lid geldende aanspraak op vakantie wordt verhoogd:

a. volgens onderstaande tabel, afhankelijk van de leeftijd die de ambtenaar in het desbetreffende kalenderjaar bereikt;

leeftijd	verhoging
18 jaar en jonger	24 uren
19 jaar	16 uren
20 jaar	8 uren
van 30 tot en met 39 jaar	8 uren
van 40 tot en met 44 jaar	16 uren
van 45 tot en met 49 jaar	24 uren
van 50 tot en met 54 jaar	32 uren
van 55 tot en met 59 jaar	40 uren
60 jaar en ouder	48 uren

b. over het kalenderjaar, waarin de ambtenaar in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam is: met zoveel uren als hij op in dat kalenderjaar niet op zaterdag of zondag vallende feestdagen als bedoeld in artikel 30, vijfde lid, volgens rooster heeft gewerkt, hetzij volgens rooster vrij van dienst is geweest, dan wel uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting was gehouden.

6. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt de op basis van het vierde en vijfde lid geldende aanspraak op vakantie vastgesteld op een evenredig deel van de aanspraak bij een volledige werktijd.

7. Bij beëindiging of aanvang van het dienstverband in de loop van een kalenderjaar, wordt de aanspraak op vakantie vastgesteld naar evenredigheid van de dienst, die de ambtenaar in dat jaar verricht heeft of zal verrichten.

8. Indien de werktijd van de ambtenaar wordt gewijzigd, wordt de aanspraak op vakantie over een eventueel resterend gedeelte van het desbetreffende kalenderjaar opnieuw vastgesteld, rekening houdend met de nieuwe werktijd. De tot aan de datum van ingang van de gewijzigde werktijd verworven aanspraak op vakantie blijft ongewijzigd gehandhaafd.

9. Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar in het geheel geen dienst verricht, heeft hij geen aanspraak op vakantie. Over kalendermaanden gedurende welke de ambtenaar gedeeltelijk dienst verricht, heeft hij slechts aanspraak op vakantie naar evenredigheid van het gedeelte van de werktijd waarop hij feitelijk dienst verricht.

10. Het negende lid is niet van toepassing, indien geheel of gedeeltelijk geen dienst wordt verricht wegens:

a. genoten vakantie;

b. ziekte, voor zover de verhindering tot dienstverrichting korter duurt dan 26 weken, waarbij een hervatting van de dienstverrichting gedurende dertig kalenderdagen of minder geen nieuwe periode van 26 weken inluidt;

c. zwangerschaps- en bevallingsverlof als bedoeld in artikel 66;

d. verblijf in militaire dienst wegens herhalingsoefeningen;

e. het verlof van korte duur verleend op basis van artikel 38, 40, 42, 43 of 44 van dit besluit.

11. Met ingang van de dag dat de ambtenaar op grond van artikel 31 gedeeltelijk geen dienst verricht vervalt de in het vijfde lid, onder a, bedoelde verhoging van de vakantieaanspraak.

Artikel 33. Het opnemen van vakantie

1. De ambtenaar is vrij te bepalen wanneer hij vakantie opneemt, voor zoveel de belangen van de dienst zich daartegen niet verzetten.

2. Vakantie wordt zoveel mogelijk opgenomen in aaneengesloten perioden van ten minste vier uren.

3. De ambtenaar dient in elk kalenderjaar ten minste 120 uur vakantie op te nemen waarvan ten minste 80 uur over een aaneengesloten periode indien voor hem een volledige werktijd geldt en tot in evenredigheid lagere getallen indien voor hem een onvolledige werktijd geldt.

4. Het bevoegd gezag kan toestaan dat een ambtenaar in enig kalenderjaar meer uren vakantie opneemt dan zijn aanspraak tot en met het lopende jaar bedraagt, met dien verstande dat de opgenomen vakantie de aanspraak tot en met het lopende jaar nimmer met meer dan 64 uren mag overschrijden. Voor de ambtenaar met onvolledige werktijd wordt het in de vorige volzin bedoelde aantal uren van de maximaal toegestane overschrijding verminderd naar evenredigheid van de werktijd. De in een kalenderjaar teveel genoten vakantie wordt in mindering gebracht op de aanspraak op vakantie over het eerstvolgende jaar.

5. De ambtenaar meldt het voornemen vakantie op te nemen ruimschoots van te voren.

6. Tenzij gewichtige redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten, is het de ambtenaar toegestaan op het voornemen vakantie op te nemen, terug te komen, dan wel het opnemen niet voort te zetten. De vorige volzin geldt in geval van ziekte of ongeval alleen indien de ambtenaar ten genoegen van het bevoegd gezag die ziekte of dat ongeval aantoont.

7. Wanneer dringende redenen van dienstbelang dat noodzakelijk maken, kan het bevoegd gezag aan de ambtenaar verleende toestemming vakantie op te nemen intrekken, zowel vóór als tijdens de vakantie. Indien de ambtenaar ten gevolge van het intrekken van de toestemming vakantie op te nemen geldelijke schade lijdt, wordt deze hem vergoed.

8. Niet-opgenomen vakantie, waaronder eventuele van vorige jaren overgeboekte vakantie, wordt naar het volgende kalenderjaar overgeboekt tot een maximum van de aanspraak van de ambtenaar over een vol kalenderjaar berekend volgens artikel 32, verminderd met de in het derde lid van dit artikel bedoelde vakantie.

9. Het bevoegd gezag kan toestaan dat in individuele gevallen in een bepaald jaar wordt afgeweken van de overeenkomstig het achtste lid maximaal naar een volgend kalenderjaar over te boeken vakantieaanspraken.

Artikel 34. Ontslag en vakantie

1. Indien de ambtenaar op de datum van zijn ontslag nog aanspraak heeft op vakantie, wordt hem voor ieder uur vakantie dat hij niet heeft opgenomen een vergoeding toegekend ten bedrage van het salaris per uur dat de ambtenaar direct voorafgaand aan zijn ontslag genoot. De vergoeding wordt berekend over ten hoogste twee maal de aanspraak op vakantie over een vol kalenderjaar, uitgaande van het salaris en de werktijd zoals die direct voorafgaand aan het ontslag voor de ambtenaar golden en de leeftijd welke hij bereikt in het kalenderjaar waarin de dienstbetrekking wordt beëindigd.

2. Indien op de dag van zijn ontslag blijkt dat de ambtenaar teveel vakantie heeft genoten, is hij voor ieder uur teveel genoten vakantie een bedrag verschuldigd ten bedrage van het salaris per uur.

3. In geval van overgang zonder onderbreking naar een functie binnen een andere sector van de rijksdienst in de loop van een kalenderjaar kan,

indien dit binnen die andere sector van de rijksdienst mogelijk is, de ambtenaar er – in zoverre in afwijking van het eerste lid – voor kiezen de vakantieaanspraken van het lopende kalenderjaar die niet genoten zijn, mee te nemen. Daarbij wordt vakantie die in het lopende kalenderjaar genoten is in mindering gebracht op de aanspraken in dat jaar.

Artikel 35. Overige bepalingen

Ingeval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 15 dan wel artikel 18 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie is – met betrekking tot de vaststelling van dat bezoldigingsdeel tijdens vakantie – van artikel 22, derde respectievelijk vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36

Onze Minister is bevoegd nadere en zonodig afwijkende voorschriften vast te stellen.

Paragraaf 2. Verlof

Artikel 37. Verlof bij militaire en soortgelijke dienst alsmede in geval van ziekte

Onverminderd het bepaalde in de hoofdstukken 3 en 6, geniet verlof:

- a. de ambtenaar, die als militair, dan wel op grond van een verbintenis als vrijwilliger in de zin van artikel 2, eerste lid, onder a of b van de Rechtstoestandregeling reservepolitie of van een overeenkomstige verbintenis, als bedoeld in de artikelen 53 of 54 van die regeling in werkelijke dienst is;
- b. de ambtenaar, die zich bevindt in één der omstandigheden, genoemd in artikel 27;
- c. de ambtenaar, die uit hoofde van ziekte of ongeval verhinderd is dienst te verrichten.

Artikel 38. Verlof bij sluiting van het Ministerie van Defensie op daartoe aangewezen dagen

1. Indien het Ministerie van Defensie of een onderdeel daarvan op een daartoe aangewezen kerkelijke of nationale, landelijk, regionaal of plaatselijk erkende feest- of gedenkdag is gesloten, geniet de desbetreffende ambtenaar verlof voor zoveel het dienstbelang niet anders vereist.
2. Indien de ambtenaar op een dag als bedoeld in het eerste lid, een aantal uren dienst moet verrichten binnen de vastgestelde werktijden dan wel, in geheel of gedeeltelijk afwisselende dienst werkzaam zijnde, op die dag volgens rooster vrij van dienst is of uit hoofde van ziekte of vakantie niet tot dienstverrichting is gehouden, geniet hij bedoeld aantal uren als verlof op een andere dag.
3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing, indien de sluiting van het Ministerie van Defensie regionaal of plaatselijk plaats vindt en de ambtenaar elders werkzaam is.
4. Het eerste en tweede lid vinden voorts geen toepassing, indien het betreft feestdagen genoemd in artikel 30, vijfde lid.

Artikel 39. Buitengewoon verlof

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 94 en 95 wordt aan de ambtenaar in de gevallen en onder de voorwaarden, genoemd in de volgende artikelen van deze paragraaf, buitengewoon verlof verleend.

Artikel 40. Kiesrecht en wettelijke verplichting

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

- a. voor de uitoefening van het kiesrecht;
- b. voor het voldoen aan een wettelijke verplichting, een en ander, voor zover dit niet in vrije tijd kan geschieden en omzetting van dienst niet mogelijk is.

Artikel 41. Vergaderingen van en werkzaamheden voor publiek-rechtelijke colleges

1. Indien de ambtenaar een vaste vergoeding ontvangt uit de functie waarvoor het hem in artikel 125c, tweede lid van de Ambtenarenwet 1929 bedoelde verlof wordt verleend, wordt op zijn bezoldiging een inhouding toegepast over de tijd dat hij het verlof geniet. Deze inhouding gaat hetgeen hij geacht kan worden te ontvangen als vaste vergoeding voor de met het verlof overeenkomende tijd in de bedoelde functie niet te boven.

2. Onze Minister kan nadere regels ter uitvoering van het eerste lid vaststellen.

Artikel 42. Vergaderingen van statutaire organen van ambtenarenorganisaties, kaderactiviteiten, cursussen en commissies van georganiseerd overleg en ambtenarenzaken

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten wordt jaarlijks ten hoogste 120 uren buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het bijwonen van vergaderingen van statutaire organen van verenigingen van ambtenaren, van centrale organisaties, waarbij deze verenigingen zijn aangesloten of van internationale ambtenarenorganisaties, mits de ambtenaar hieraan deelneemt:

- a. voor zover het betreft vergaderingen van verenigingen van ambtenaren als bestuurslid van die vereniging dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een onderdeel daarvan;
- b. voor zover het betreft vergaderingen van centrale organisaties, waarbij verenigingen van ambtenaren zijn aangesloten, als bestuurslid van die centrale organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren;
- c. voor zover het betreft vergaderingen van een internationale ambtenarenorganisatie als bestuurslid van deze organisatie dan wel als afgevaardigde of bestuurslid van een bij die organisatie aangesloten vereniging van ambtenaren.

2. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt tot ten hoogste 208 uren per jaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend aan de ambtenaar, die door een centrale als bedoeld in het Besluit georganiseerd overleg sector defensie of een daarbij aangesloten vereniging is aangewezen om bestuurlijke of vertegenwoordigende activiteiten te ontplooiën binnen zijn centrale of een daarbij aangesloten vereniging respectievelijk binnen de organisatie van de werkgever, die er toe strekken de doelstellingen van zijn centrale van overheidspersoneel en de daarbij aangesloten verenigingen te ondersteunen.

3. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend aan de ambtenaar voor het – op uitnodiging van een organisatie van ambtenaren

– als cursist deelnemen aan een cursus, met dien verstande dat dit verlof ten hoogste 48 uren per twee jaren bedraagt.

4. Het aantal uren dat op grond van het eerste, tweede en derde lid alsmede op grond van artikel 142, derde en zesde lid aan een ambtenaar mag worden verleend, bedraagt tezamen ten hoogste 240 uren per jaar, met dien verstande dat ten hoogste 320 uren worden verleend:

a. aan leden van hoofdbesturen van centrales van overheidspersoneel als bedoeld in het Besluit georganiseerd overleg sector defensie en van organisaties, die rechtstreeks bij die centrales zijn aangesloten;

b. aan leden van het hoofdbestuur van het Ambtenarencentrum en aan leden van het dagelijks bestuur van de bij die organisatie aangesloten centrales;

c. aan leden van het hoofdbestuur van de Centrale van Middelbare en Hogere Functionarissen bij Overheid en Onderwijs (CMHF), alsmede aan de bestuursleden van de sectoren en secties van die organisatie.

5. Het verlof bedoeld in het eerste tot en met vierde lid, wordt slechts verleend aan ambtenaren, die lid zijn van verenigingen van ambtenaren, welke zijn aangesloten bij centrales van verenigingen van ambtenaren, die deel uitmaken van de sectorcommissie Defensie.

6. Tenzij andere belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het bijwonen van vergaderingen van commissies voor georganiseerd overleg in ambtenarenzaken. Dit geldt eveneens voor één voorvergadering per in de vorige volzin bedoelde vergadering.

Artikel 43. Verhuizing

Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

a. voor het zoeken van een woning in geval van overplaatsing: ten hoogste twee dagen;

b. bij verhuizing in geval van overplaatsing: aan hen, die een eigen huishouding hebben: twee dagen, zo nodig te verlengen tot drie en in zeer bijzondere gevallen tot vier dagen en aan hen, die niet een eigen huishouding hebben: ten hoogste twee dagen;

c. bij verhuizing anders dan in geval van overplaatsing: aan hen, die een eigen huishouding hebben, éénmaal in een kalenderjaar en ten hoogste twee dagen.

Artikel 44. Familie-omstandigheden

1. Tenzij de belangen van de dienst zich daartegen verzetten, wordt aan de ambtenaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend:

a. bij zijn ondertrouw: één dag;

b. bij zijn huwelijk: vier dagen;

c. tot het bijwonen van een huwelijk van bloed- of aanverwanten in de eerste en tweede graad: één dag indien dit huwelijk wordt gesloten in zijn woon- of standplaats en ten hoogste twee dagen, indien dit huwelijk wordt gesloten buiten zijn woon- of standplaats;

d. bij ernstige ziekte van zijn echtgenote, ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aanbehuwdkinderen;

e. bij overlijden van:

1. onder d bedoelde personen: vier dagen;

2. bloed- of aanverwanten in de tweede graad: twee dagen;

3. bloed- of aanverwanten in de derde of vierde graad: ten hoogste één dag;

indien de ambtenaar is belast met de regeling van de lijkbezorging of

van de nalatenschap dan wel van beide: ten hoogste vier dagen;

f. bij bevalling van zijn echtgenote: ten hoogste twee dagen;

g. bij zijn 25-, 40- en 50-jarig ambts- of huwelijksjubileum en bij 25-, 40-, 50- en 60-jarig huwelijksjubileum van ouders, stiefouders, pleegouders, schoonouders of grootouders: één dag;

h. bij doop, bij kerkelijke bevestiging en bij Eerste Heilige Communie van de ambtenaar en van zijn echtgenote, kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen of aanbehuwdkinderen: voor die dag;

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder huwelijk mede verstaan het sluiten van een samenlevingscontract als bedoeld in artikel 4, onder b.

3. Buitengewoon verlof dat aan de ambtenaar op grond van het eerste lid wordt verleend in verband met aanverwantschap die door zijn huwelijk is ontstaan met bloedverwanten van zijn echtgenote wordt op gelijke wijze verleend aan de ambtenaar die ongehuwd samenwoont als bedoeld in artikel 4, onder b, met betrekking tot dezelfde bloedverwanten van zijn levenspartner.

Artikel 45. Aanvullende bevoegdheid tot het verlenen van buitengewoon verlof

1. Buitengewoon verlof van korte duur, al dan niet met behoud van volle bezoldiging, kan bovendien worden verleend in de gevallen, waarin hij, die tot verlenen van dat verlof bevoegd is verklaard, oordeelt, dat daartoe aanleiding bestaat.

2. Onze Minister is bevoegd ter uitvoering van het eerste lid zo nodig nadere voorschriften vast te stellen.

Artikel 46. Aanvragen van buitengewoon verlof

1. Behoudens in dringende gevallen moet buitengewoon verlof van korte duur ten minste 24 uren tevoren bij de autoriteit die bevoegd is tot het verlenen van verlof worden aangevraagd.

2. Indien de ambtenaar, die niet vooraf een aanvraag voor buitengewoon verlof van korte duur heeft ingediend ten genoegen van het bevoegde gezag aantoonde, dat hij daartoe geen gelegenheid heeft gehad, terwijl er voor zijn afwezigheid gegronde redenen bestonden, wordt deze afwezigheid beschouwd als buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging.

3. Een gegronde reden als bedoeld in het tweede lid is slechts aanwezig:

a. indien één der in de voorgaande artikelen genoemde omstandigheden aanwezig is geweest, op grond waarvan aan de ambtenaar op zijn aanvraag buitengewoon verlof wordt verleend, zulks met inachtneming van de daarbij vermelde voorwaarden en termijnen;

b. in alle andere gevallen, indien de ambtenaar, alle omstandigheden in aanmerking genomen, redelijkerwijze de dienst mocht verzuimen.

Artikel 47. Buitengewoon verlof in verband met ouderschap

1. De ambtenaar die na 31 december 1988 als ouder in een familie-echtelijke betrekking is komen te staan tot een kind, onderscheidenlijk blijkens verklaringen uit het bevolkingsregister op hetzelfde adres is komen te wonen als een kind en duurzaam de verzorging en opvoeding van dat kind als eigen kind op zich heeft genomen, heeft aanspraak op verlof. Indien de ter zake van de aanspraak op verlof in de eerste volzin gestelde voorwaarden ten aanzien van meer kinderen van de ambtenaar met ingang van hetzelfde tijdstip worden vervuld, bestaat de aanspraak slechts ten aanzien van één van die kinderen.

2. Het verlof wordt uitsluitend verleend aan de ambtenaar die is aangesteld in een betrekking met een arbeidsduur van ten minste 16 uur of meer per week en wiens dienstbetrekking ten minste één jaar heeft geduurd.

3. Het verlof strekt zich uit over een aaneengesloten periode van maximaal zes maanden en bedraagt ten hoogste de helft van de voor de ambtenaar geldende arbeidsduur per week. Geen aanspraak op verlof bestaat over de periode gelegen na de datum waarop het kind als leerling kan worden toegelaten tot de basisschool.

4. Het bevoegd gezag kan toestaan dat het verlof afwijkend van de eerste volzin van het derde lid wordt opgenomen, mits daardoor het maximale aantal verlofuren dat over een aaneengesloten periode van zes maanden aan de ambtenaar kan worden verleend niet wordt overschreden en de aaneengesloten verlofperiode niet langer dan een jaar is.

5. Over de uren waarop de ambtenaar verlof is verleend, behoudt hij 75% van zijn bezoldiging.

6. De ambtenaar is verplicht tot terugbetaling van de bezoldiging over de genoten verlofuren wanneer hem tijdens de verlofperiode of binnen een jaar na afloop van het verlof ontslag wordt verleend op aanvraag dan wel niet op aanvraag op grond van aan de ambtenaar te wijten feiten of omstandigheden. Indien het ontslag verband houdt met functieaanvaarding bij de sector Rijk bestaat geen verplichting tot terugbetaling.

7. De ambtenaar meldt het voornemen verlof te nemen ten minste twee maanden voor het door hem gewenste tijdstip van ingang van het verlof schriftelijk aan het tot verlening van het verlof bevoegde gezag onder opgave van:

- a. de aaneengesloten periode van het verlof;
- b. het aantal uren verlof per week;
- c. de spreiding van de verlofuren over de week.

De tijdstippen van ingang en einde van het verlof kunnen afhankelijk worden gesteld van de datum van de bevalling, van het einde van het bevallingsverlof of van de aanvang van de verzorging.

8. Het bevoegd gezag is verplicht in te stemmen met een aanvraag van de ambtenaar het verlof niet op te nemen of niet voort te zetten op grond van onvoorziene omstandigheden, tenzij gewichtige redenen van dienstbelang zich hiertegen verzetten. Het bevoegd gezag behoeft aan de aanvraag niet met ingang van een vroeger tijdstip gevolg te geven dan een maand ná de aanvraag. In het geval het verlof met toepassing van de eerste volzin, na het tijdstip van ingang daarvan niet wordt voortgezet, vervalt de aanspraak op het overige deel van dat verlof.

9. Het bevoegd gezag kan, na overleg met de ambtenaar, de spreiding van de uren over de week op grond van gewichtige redenen van dienstbelang wijzigen en wel tot een maand vóór het door de ambtenaar opgegeven tijdstip van ingang van het verlof.

Buitengewoon verlof van lange duur

Artikel 48. Voorwaarden van buitengewoon verlof van lange duur

1. Buitengewoon verlof van lange duur kan aan de ambtenaar op zijn aanvraag worden verleend door het bevoegd gezag, hetwelk bevoegd is hem ontslag te verlenen, al dan niet met behoud van bezoldiging en al dan niet onder bepaalde voorwaarden.

2. Het verlof, genoemd in het eerste lid, gaat niet in dan na aanvaarding van dat verlof met de daaraan verbonden voorwaarden door de ambtenaar.

Artikel 49. Buitengewoon verlof uitsluitend in het persoonlijk belang

Indien het verlof, genoemd in artikel 48, uitsluitend strekt in het persoonlijk belang van de ambtenaar, kan hem dit slechts worden verleend zonder behoud van bezoldiging en voor ten hoogste zes maanden.

Artikel 50. Buitengewoon verlof mede in het algemeen belang

Indien het verlof, genoemd in artikel 48, ten doel heeft de ambtenaar in de gelegenheid te stellen een andere functie te vervullen en met verlofverlening naar het oordeel van Onze Minister niet uitsluitend het persoonlijk belang van de ambtenaar, doch mede het algemeen belang wordt gediend, kan het verlof – onverminderd het bepaalde in de artikelen 51 en 52 – in beginsel voor ten hoogste een jaar, zonder behoud van bezoldiging, worden verleend.

Artikel 51. Buitengewoon verlof voor bezoldigde bestuurders van ambtenarenorganisaties

1. Aan de ambtenaar, benoemd tot bezoldigd bestuurder van een vereniging van ambtenaren, van een centrale of van een internationale organisatie van zodanige verenigingen, kan uit dien hoofde voor ten hoogste twee jaren buitengewoon verlof zonder behoud van bezoldiging worden verleend.

2. Artikel 42, vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 52. Buitengewoon verlof overwegend in het algemeen belang

1. Indien het verlof, genoemd in artikel 48, ten doel heeft de ambtenaar in de gelegenheid te stellen anders dan in vaste dienst hetzij een functie in dienst van een volkenrechtelijke organisatie te vervullen hetzij ten behoeve van de Nederlandse Antillen of Aruba, dan wel als deskundige tijdelijk ten behoeve van een vreemde mogendheid werkzaam te zijn en met verlofverlening naar het oordeel van Onze Minister het algemeen belang in overwegende mate wordt gediend, kan het verlof in beginsel voor ten hoogste drie jaren, zonder behoud van bezoldiging, worden verleend.

2. In afwijking van het eerste lid kan aan de ambtenaar, die wenst te worden uitgezonden om in burgerlijke landsdienst van de Nederlandse Antillen of Aruba tijdelijk een betrekking te vervullen buitengewoon verlof worden verleend op de voet van het West-Indisch Detacheeringsbesluit 1930.

Artikel 53. Ontslag bij niet hervatten van de werkzaamheden na afloop van buitengewoon verlof van lange duur

1. De ambtenaar, die na afloop van hem verleend buitengewoon verlof van lange duur en zonder dat dit is verlengd, zijn dienst niet tijdig hervat, wordt voor de toepassing van dit reglement geacht een aanvraag om ontslag te hebben ingediend.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien de ambtenaar binnen een redelijke termijn ten genoegen van Onze Minister aannemelijk maakt dat hij geldige redenen had zijn dienst niet te hervatten, in welk geval het verlof geacht wordt te zijn verlengd tot het tijdstip, waarop bedoelde geldige redenen hebben opgehouden te bestaan.

Artikel 54

Voor de toepassing van deze paragraaf is – in geval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 15 dan wel artikel 18 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie – met betrekking tot de vaststelling van dit bezoldigingsdeel, het derde lid respectievelijk vierde lid van artikel 22 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 6. BEDRIJFSGENEESKUNDIGE BEGELEIDING EN VOORZIENINGEN IN VERBAND MET ZIEKTE

Paragraaf 1. Bedrijfsgeneeskundige begeleiding

Artikel 55. Bedrijfsgeneeskundige begeleiding

1. De ambtenaar geniet bedrijfsgeneeskundige begeleiding overeenkomstig het bepaalde in deze paragraaf.
2. De bedrijfsgeneeskundige begeleiding van de ambtenaar geschiedt door of vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst in samenwerking met het bevoegd gezag volgens ter zake door of vanwege Onze Minister te stellen regels.

Artikel 56. Onderzoek op aanvraag

1. Onverminderd de mogelijkheid de arts van de bedrijfsgeneeskundige dienst rechtstreeks te consulteren ter zake van met zijn arbeidssituatie samenhangende gezondheidsproblemen kan de ambtenaar het bevoegd gezag verzoeken hem in verband hiermede aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst te onderwerpen.
2. De ambtenaar, die in verband met de uitoefening van zijn werkzaamheden aan bijzonder gevaar voor zijn gezondheid blootstaat dan wel voor een goede vervulling van zijn betrekking aan bijzondere gezondheidseisen moet voldoen, wordt in overleg met of op aanwijzing van de bedrijfsgeneeskundige dienst onderworpen aan een periodiek bedrijfsgeneeskundig onderzoek.
3. Het bevoegd gezag draagt de ambtenaar op zich aan een geneeskundig onderzoek te onderwerpen:
 - a. indien naar het oordeel van het bevoegd gezag gegronde redenen bestaan voor twijfel aan een goede gezondheidstoestand van de ambtenaar;
 - b. indien de ambtenaar niet langer volledig geschikt is gebleken voor de vervulling van zijn dienst, teneinde na te gaan of hiervoor medische oorzaken aanwezig zijn en, zo ja, of de ambtenaar geschikt kan worden geacht voor de vervulling van een andere betrekking.
4. Het bevoegd gezag stelt de ambtenaar buiten dienst indien na een onderzoek als bedoeld in het eerste, tweede of derde lid blijkt dat sprake is van een zodanig lichamelijk of geestelijke toestand dat de belangen van de ambtenaar, van de dienst of van bij zijn dienstuitoefening betrokken derden zich tegen voortzetting van zijn dienst verzetten, tenzij hem andere passende werkzaamheden kunnen worden opgedragen. Hij wordt in geval van buitendienststelling geacht wegens ziekte verhinderd te zijn dienst te verrichten, in welk geval de overige bepalingen van dit hoofdstuk van toepassing zijn.
5. De ambtenaar is gehouden aan een onderzoek als bedoeld in het tweede en het derde lid zijn medewerking te verlenen. Hij is tevens gehouden zijn medewerking te verlenen aan onderzoeken vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst, welke worden ingesteld ter beantwoording van de vraag:

a. of, in welke mate en tot welk tijdstip er sprake is van verhindering wegens ziekte zijn dienst te vervullen;

b. of verder maatregelen of voorzieningen nodig zijn in het belang van het herstel van zijn gezondheid dan wel in het belang van het behoud, het herstel of de bevordering van zijn arbeidsgeschiktheid als genoemd in de artikelen P6, P7 en P9 van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

6. Indien het advies van de bedrijfsgeneeskundige dienst daartoe aanleiding geeft, verzoekt het bevoegd gezag het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds de ambtenaar in aanmerking te brengen voor maatregelen of voorzieningen als bedoeld in het vijfde lid onder b.

Artikel 57. Hernieuwd onderzoek

1. Het advies van de vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst optredende geneeskundige, die een onderzoek heeft verricht als bedoeld in artikel 56, wordt zo spoedig mogelijk aan de ambtenaar en aan het bevoegd gezag medegedeeld.

2. Indien de ambtenaar binnen drie dagen na ontvangst van de mededeling zijn bedenkingen tegen het advies schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar maakt, vindt zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier weken, een nieuw onderzoek plaats door een commissie van drie geneeskundigen, tenzij het bevoegd gezag na overleg met de bedrijfsgeneeskundige dienst reeds aanstonds van mening is dat de bedenkingen van de ambtenaar voldoende gegrond zijn.

3. In de in het tweede lid bedoelde commissie, die zal worden aangewezen door het hoofd van de bedrijfsgeneeskundige dienst, zal de in het eerste lid bedoelde geneeskundige geen zitting hebben. Op aanvraag van de ambtenaar wordt zijn behandelend arts, indien hij deze daartoe bereid heeft gevonden, in de gelegenheid gesteld mondeling of schriftelijk zijn mening aan de commissie kenbaar te maken. De commissie deelt haar oordeel mede aan het bevoegd gezag, dat vervolgens de ambtenaar daarvan zo spoedig mogelijk in kennis stelt, alsmede aan de behandelend arts.

4. De kosten van het in het tweede lid genoemde onderzoek komen voor rekening van het Ministerie van Defensie. Eventuele reis- en verblijfskosten van de ambtenaar worden hem vergoed volgens de in artikel 87, tweede lid, bedoelde regels.

Artikel 58. Onderzoek naar uitsluiting van dienstuitoefening

1. Ter beantwoording van de vraag of volledige dienstuitoefening al dan niet blijvend uitgesloten moet worden geacht, kan de ambtenaar na overleg tussen het bevoegd gezag en de bedrijfsgeneeskundige dienst worden onderworpen aan een onderzoek dat desverlangd kan worden bijgewoond door een door de ambtenaar gekozen geneeskundige. Deze kan ter zake mondeling of schriftelijk van advies dienen.

2. Blijkt na het in het vorige lid bedoelde onderzoek – waaraan de ambtenaar gehouden is zijn medewerking te verlenen – dat hij op grond van ziekte of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid voor de vervulling van zijn betrekking, dan verzoekt het bevoegd gezag aan het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds dienaangaande een beslissing te nemen. Van dit verzoek wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de ambtenaar.

Artikel 59. Aanspraken op bezoldiging

1. De ambtenaar, die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst te verrichten, geniet gedurende de kalendermaand waarin de verhindering is ontstaan, zijn volle bezoldiging en vervolgens:

a. voor zover het betreft een ambtenaar in vaste dienst, gedurende 18 maanden zijn volle bezoldiging en daarna 80% van zijn bezoldiging;

b. voor zover het betreft een ambtenaar in tijdelijke dienst, gedurende 12 maanden zijn volle bezoldiging en daarna 80% van zijn bezoldiging.

2. Indien de ambtenaar zijn dienst gedurende zekere tijd voor ten minste 45% verricht, worden de in het eerste lid bedoelde termijnen met die tijd verlengd.

3. Voor het bepalen van de in het eerste lid bedoelde termijn, met inbegrip van een eventuele verlenging ingevolge het vorige lid, wordt een volgende verhindering tot dienstverrichting als een voortzetting van de vorige beschouwd indien deze intreedt binnen 30 kalenderdagen na de dag, waarop de ambtenaar zijn dienst volledig heeft hervat.

4. De ambtenaar geniet ook na afloop van de in het eerste lid bedoelde termijnen zijn volle bezoldiging:

a. indien en zolang hij zijn dienst voor ten minste 45% verricht;

b. indien de ziekte, uit hoofde waarvan hij verhinderd is zijn dienst te verrichten, in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moeten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten.

5. Ten aanzien van de ambtenaar die wegens ziekte verhinderd is zijn dienst te verrichten kan worden bepaald, dat deze zijn dienst slechts mag hervatten, nadat het bevoegd gezag hiervoor uitdrukkelijk toestemming heeft verleend. Het bevoegd gezag neemt hieromtrent en omtrent de mate van werkhervatting geen beslissing dan na advies van de bedrijfs-geneeskundige dienst. Deze toestemming is in ieder geval vereist, wanneer de ambtenaar gedurende meer dan een jaar volledig verhinderd is geweest tot de dienstverrichting.

Artikel 60. Vermindering van aanspraak in geval van arbeid voor derden

Indien de ambtenaar tijdens verhindering tot dienstverrichting in het belang van zijn genezing door de bedrijfsgeneeskundige dienst wenselijk geachte arbeid voor derden verricht, worden – zolang hij krachtens artikel 59 aanspraak kan maken op betaling van zijn volle bezoldiging – de inkomsten uit deze arbeid op die bezoldiging geheel in mindering gebracht; gedurende de tijd, dat hij krachtens artikel 59 aanspraak kan maken op 80% van zijn bezoldiging, worden bedoelde inkomsten op dat bedrag in mindering gebracht, voor zover deze 20% van zijn bezoldiging te boven gaan.

Artikel 61. Geen aanspraak/vervallen van aanspraak

1. Geen aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 59 bestaat:

a. indien de ziekte is voorgewend, althans zodanig overdreven voorgesteld, dat verhindering tot dienstverrichting niet kan worden aangenomen;

b. indien de ambtenaar de verhindering tot dienstverrichting opzettelijk heeft veroorzaakt, tenzij hem daarvan op grond van zijn psychische toestand geen verwijt kan worden gemaakt;

c. indien de verhindering wegens ziekte zich voordoet binnen een half jaar na de in artikel 10 bedoelde geneeskundige keuring en alsdan blijkt, dat de ambtenaar hierbij onjuiste informatie omtrent zijn gezondheids-toestand heeft verstrekt of gegevens heeft verzwegen, ten gevolge waarvan de verklaring van geschiktheid, de aan het desbetreffende ambt verbonden werkzaamheden te verrichten, ten onrechte heeft plaatsge-vonden, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. De aanspraak op betaling van de bezoldiging als bedoeld in artikel 59 vervalt, wanneer en voor zolang de ambtenaar:

a. weigert zich te onderwerpen aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst of, na voor zulk een onderzoek te zijn opgeroepen, zonder geldige reden niet verschijnt;

b. weigert de volledige medewerking bedoeld in artikel P8, eerste lid, van de Algemene burgerlijke pensioenwet, te verlenen;

c. zonder voldoende gronden nalaat zich onder geneeskundige behan-deling te stellen of te blijven stellen, dan wel zich niet houdt aan de voorschriften hem door de behandelende geneeskundige gegeven, met dien verstande dat te dezen voorschriften tot het verlenen van medewerking aan een ingreep van heelkundige aard zijn uitgezonderd;

d. zich zodanig gedraagt, dat zijn genezing wordt belemmerd of vertraagd;

e. tijdens de verhindering dienst te verrichten voor zichzelf of voor derden arbeid verricht, tenzij dit door de bedrijfsgeneeskundige dienst in het belang van zijn genezing wenselijk wordt geacht;

f. in gebreke blijft op het door de bedrijfsgeneeskundige dienst bepaalde tijdstip en in de door deze dienst bepaalde mate zijn dienst te hervatten, tenzij hij daarvoor een inmiddels opgekomen, door deze dienst als geldig erkende reden heeft opgegeven.

3. De aanspraak op betaling van bezoldiging als bedoeld in artikel 59 kan geheel of ten dele vervallen worden verklaard, indien de ambtenaar de voorschriften overtreedt, die voor zijn tak van dienst ter zake van afwezigheid wegens ziekte zijn vastgesteld.

4. De ambtenaar kan aan een onderzoek vanwege de bedrijfsgenees-kundige dienst worden onderworpen ter beantwoording van de vraag, of zich een omstandigheid voordoet als bedoeld in het eerste lid of onder c of d van het tweede lid van dit artikel. De ambtenaar is gehouden, aan een zodanig onderzoek zijn medewerking te verlenen.

5. In de gevallen, genoemd in het eerste, tweede en derde lid, kan Onze Minister op grond van bijzondere omstandigheden bepalen, dat het bedrag van de niet uitbetaalde bezoldiging geheel of ten dele aan anderen dan aan de ambtenaar zal worden uitbetaald. Voor zover Onze Minister van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt, wordt de niet uitbetaalde bezoldiging alsnog aan de ambtenaar uitbetaald, wanneer de in het vierde lid van artikel 57 bedoelde commissie van geneeskundigen te zijnen gunste heeft beslist.

Paragraaf 3. Bezoldiging of uitkering wegens ziekte na beëindiging van het dienstverband

Artikel 62. Behoud laatstelijk genoten bezoldiging

1. De gewezen ambtenaar die wegens ziekte, ontstaan voor het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadien nog ongeschikt is een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, behoudt – voor zover hij niet als herplaatsbaar verklaarde ambtenaar is geplaatst in een betrekking als bedoeld in artikel K2, tweede lid, van de Algemene burger-lijke pensioenwet – gedurende zijn ongeschiktheid zijn laatstelijk genoten bezoldiging. Het in de vorige volzin bepaalde geldt slechts, indien en

voor zover de termijn van respectievelijk 18 en 12 kalendermaanden als bedoeld in het eerste lid van artikel 59, nog niet is verstreken, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

2. De gewezen ambtenaar die binnen een maand na het tijdstip van ingang van zijn ontslag wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, ontvangt – mits hij gedurende twee maanden onmiddellijk aan dat tijdstip voorafgaande in dienst is geweest – gedurende zijn ongeschiktheid, doch uiterlijk tot een jaar na de aanvang daarvan, dan wel – indien dit eerder is – uiterlijk tot de eerste dag van de maand volgende op die waarin hij de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt, zijn laatstelijk genoten bezoldiging. Dit lid, alsmede het voorgaande lid, vinden geen toepassing op hem, die na evenbedoeld tijdstip in verband met de aanvaarding van een volledige betrekking aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Ziektewet.

3. Indien de gewezen ambtenaar binnen een tijdvak van 30 kalenderdagen nadat de volgens het eerste en tweede lid geregelde doorbetaling van zijn laatstelijk genoten bezoldiging in verband met zijn herstel is gestaakt, wederom wegens ziekte ongeschikt wordt een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, wordt de nieuw opgetreden ongeschiktheid als een voortzetting van de vorige ongeschiktheid beschouwd en wordt de doorbetaling hervat.

Voor het bepalen van het tijdstip, waarop de in het eerste en tweede lid genoemde termijnen zijn verstreken, worden perioden van ongeschiktheid een naar aard en omvang soortgelijke betrekking te vervullen, welke elkaar met een onderbreking van minder dan 30 kalenderdagen zijn opgevolgd, samengeteld.

4. De gewezen ambtenaar, die hetzij op het tijdstip van ingang van zijn ontslag, nadat hij reeds gedurende de voor hem in het eerste lid van artikel 33 geldende termijn verhinderd was geweest zijn dienst te verrichten, hetzij na afloop van de periode, waarin hij krachtens het eerste, tweede of derde lid zijn laatstelijk genoten bezoldiging ontving, nog arbeidsongeschikt is, ontvangt zolang die arbeidsongeschiktheid duurt, doch uiterlijk tot de eerste dag van de maand, waarin hij de leeftijd van 65 jaar bereikt, een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering.

Deze uitkering wordt niet verleend, indien hij ter zake van dat ontslag aanspraak heeft op invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet, een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten of een uitkering krachtens het Besluit uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag burgerlijke ambtenaren defensie dan wel weigert een verzoek te doen tot het instellen van een geneeskundig onderzoek volgens de bepalingen van de Algemene burgerlijke pensioenwet. Het in dit lid bepaalde vindt geen toepassing op de gewezen ambtenaar die na het tijdstip van ingang van zijn ontslag in verband met de aanvaarding van een volledige betrekking aanspraak kan maken op loon of bezoldiging, dan wel op een uitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. Het in dit lid bepaalde is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de gewezen ambtenaar, die op een aldaar bedoeld tijdstip niet arbeidsongeschikt is, doch dit wel is binnen een maand daarna.

5. De gewezen ambtenaar, wier bevalling waarschijnlijk is binnen 4 maanden na het tijdstip van haar ontslag, ontvangt over een periode aanvangende met de 41ste dag voorafgaande aan de vermoedelijke datum van bevalling en eindigende met de 70ste dag na de datum waarop de bevalling plaatsvond, welke periode wordt verlengd tot 16 weken indien deze door een voortijdige bevalling minder dan 16 weken heeft bedragen, haar laatstelijk genoten bezoldiging. Indien de bevalling

niet wordt verwacht binnen 4 maanden na het tijdstip van ingang van haar ontslag, maar niettemin binnen die termijn plaatsvindt, ontvangt de gewezen ambtenaar haar laatstelijk genoten bezoldiging uitsluitend gedurende 70 dagen na de datum van bevallen. Indien en voor zolang zij na beëindiging van de haar ingevolge de eerste of tweede volzin toekomende uitkeringen nog wegens ziekte arbeidsongeschikt is dan wel binnen een maand na deze beëindiging arbeidsongeschikt wordt, is het bepaalde in het tweede, derde en vierde lid van overeenkomstige toepassing. De in het tweede lid genoemde termijn van een jaar wordt geacht aan te vangen op de dag na die der bevalling.

6. Arbeidsongeschikt, geheel of gedeeltelijk, in de zin van het vierde en vijfde lid is hij die tengevolge van ziekte of gebreken geheel of gedeeltelijk buiten staat is met arbeid, die voor zijn krachten en bekwaamheid is berekend en die met het oog op zijn opleiding en vroeger beroep hem in billijkheid kan worden opgedragen, ter plaatse waar hij arbeid verricht of het laatst verricht heeft of op een naburige soortgelijke plaats, te verdienen hetgeen lichamelijk en geestelijk gezonde personen van dezelfde soort en dezelfde opleiding, op zodanige plaats met arbeid gewoonlijk verdienen.

7. Na het overlijden van de gewezen ambtenaar, die op de dag van zijn overlijden in het genot was van zijn laatstelijk genoten bezoldiging of van een uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, wordt aan de in artikel 127 bedoelde personen en met overeenkomstige toepassing van dat artikel een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging of uitkering welke belanghebbende op de dag van overlijden genoot, berekend over een tijdvak van 3 maanden.

Indien de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering was berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer, wordt die uitkering verhoogd tot de laatstelijk genoten bezoldiging. Op het bedrag van de uitkering ingevolge dit artikellid wordt in mindering gebracht het bedrag van de uitkering waarop de nagelaten betrekkingen van de gewezen ambtenaar ter zake van diens overlijden aanspraak kunnen maken krachtens artikel Q6 van de Algemene burgerlijke pensioenwet dan wel krachtens enige wettelijk voorgeschreven verzekering tegen ziekte of arbeidsongeschiktheid.

8. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging dan wel van de uitkering overeenkomstig de normen van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, bedoeld in dit artikel, wordt in voorkomende gevallen gewijzigd overeenkomstig een algemene herziening, welke voor de gewezen ambtenaar zou hebben gegolden ware hij in dienst gebleven. Het wordt verminderd met, dan wel hiermede wordt verrekend een uitkering krachtens artikel 65, een hem uit hoofde van de laatstelijk beklede betrekking toegekend of toe te kennen pensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet (daaronder begrepen een aanvulling, verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van die wet, alsmede de toeslag, bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 1984, 657) en een uitkering krachtens Titel III van de Wet op de Noodwachten. Het bedrag van de laatstelijk genoten bezoldiging wordt bovendien verminderd met, dan wel hiermede worden verrekend de inkomsten welke de gewezen ambtenaar inmiddels mocht zijn gaan genieten uit of in verband met arbeid.

9. De gewezen ambtenaar die ingevolge het bepaalde in dit artikel aanspraak heeft op doorbetaling van bezoldiging, heeft eveneens aanspraak op vakantie-uitkering op de voet van het bepaalde in hoofdstuk 5 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie.

10. In de gevallen, bedoeld in deze paragraaf, vinden de artikelen 56, 57 en 61 waar mogelijk overeenkomstige toepassing.

Artikel 63. Vergoeding van ziektekosten

In bijzondere gevallen kan aan de ambtenaar een tegemoetkoming worden toegekend in noodzakelijk gemaakte kosten, verband houdende met ziekte welke de ambtenaar voor zichzelf en voor zijn medebelanghebbenden heeft gemaakt, indien hierin niet ingevolge een andere regeling kan worden voorzien en deze kosten redelijkerwijs niet te zijnen laste kunnen blijven. Onze Minister stelt omtrent het bepaalde in dit artikel nadere voorschriften vast.

Artikel 64. Volledige vergoeding van ziektekosten

1. In geval van ziekte, welke in overwegende mate haar oorzaak vindt in de aard van de aan de ambtenaar opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid is te wijten, worden hem vergoed de te zijnen laste blijvende, naar het oordeel van het tot verlening der vergoeding bevoegde gezag noodzakelijk gemaakte kosten voor geneeskundige behandeling of verzorging.

2. Onze Minister kan omtrent het bepaalde in het vorige lid nadere voorschriften geven.

Artikel 65. Uitkering boven invaliditeitspensioen

1. Aan de gewezen ambtenaar aan wie een invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend, vermeerderd met een aanvulling als bedoeld in artikel F9 dier wet, wordt – indien de ziekten of gebreken, uit hoofde waarvan hij blijvend ongeschikt is verklaard zijn betrekking te vervullen, in overwegende mate hun oorzaak vinden in de aard van de hem opgedragen werkzaamheden of in de bijzondere omstandigheden, waaronder deze moesten worden verricht, en niet aan zijn schuld of onvoorzichtigheid zijn te wijten – een uitkering verleend ten bedrage van 18% van het invaliditeitspensioen, zoals dit met evenbedoelde aanvulling is vermeerderd. De uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

2. Indien aan de gewezen ambtenaar een uitsluitend naar zijn diensttijd berekend invaliditeitspensioen krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet is toegekend en dat pensioen lager is dan 118% van het bedrag, dat hem bij toepasselijkheid van artikel F9 dier wet aan invaliditeitspensioen en aanvulling zou zijn toegekend, wordt hem in het geval, genoemd in het vorige lid, een uitkering verleend ten bedrage van het verschil. De uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de gewezen ambtenaar de leeftijd van 65 jaar bereikt.

3. Aan de gewezen ambtenaar die recht heeft op een wachtgeld als bedoeld in artikel K4 van de Algemene burgerlijke pensioenwet en die niet herplaatst is in een passende betrekking als bedoeld in artikel K2 van die wet, wordt, in het in het eerste lid bedoelde geval, na drie maanden een uitkering verleend van 18% van het invaliditeitspensioen dat hem zou zijn toegekend, indien het bepaalde in artikel K4, eerste lid van die wet niet van toepassing zou zijn.

4. Indien het overlijden van een ambtenaar dan wel van een, voor een uitkering als bedoeld in voorgaande leden in aanmerking gekomen, gewezen ambtenaar het rechtstreeks gevolg is van ziekten of gebreken, als bedoeld in het eerste lid, wordt aan degene die in verband met dit overlijden krachtens de Algemene burgerlijke pensioenwet een pensioen geniet, een uitkering verleend ten bedrage van 18% van dit pensioen. De

uitkering eindigt met ingang van de maand, waarin de overledene de leeftijd van 65 jaar zou hebben bereikt, dan wel – indien de weduwe of de weduwnaar, aan wie een pensioen werd toegekend, hertrouwt – met ingang van de maand volgend op die van het hertrouwen.

5. Voor de toepassing van het bepaalde in dit artikel worden onder invaliditeitspensioen en pensioen mede begrepen een verhoging en toeslag als bedoeld in artikel A2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet alsmede een toeslag als bedoeld in artikel 10 van de Wet van 20 december 1984, Stb. 657.

Paragraaf 5. Overige bepalingen

Artikel 66. Zwangerschaps- en bevallingsverlof

1. De vrouwelijke ambtenaar heeft in verband met haar bevalling aanspraak op zwangerschaps- en bevallingsverlof.

2. De vrouwelijke ambtenaar heeft recht op een zwangerschapsverlof vanaf de dag waarop de bevalling blijkt een verklaring van een geneeskundige of een verloskundige aangevende de vermoedelijke datum van de bevalling, binnen zes weken is te verwachten. Het verlof vangt uiterlijk aan vier weken voorafgaand aan deze datum.

3. De vrouwelijke ambtenaar heeft recht op een bevallingsverlof van tien weken vanaf de dag volgende op die van de bevalling. Dit verlof wordt verlengd tot ten hoogste zestien weken, voor zover het zwangerschapsverlof voorafgaand aan de vermoedelijke datum van bevalling, om andere redenen dan wegens ziekte minder dan zes weken heeft bedragen.

4. Het verlof, bedoeld in het tweede en derde lid, wordt gelijkgesteld met verhindering wegens ziekte.

Artikel 67. Begrip bezoldiging

1. Voor de toepassing van dit hoofdstuk is – in geval de ambtenaar in het genot is van een toelage als bedoeld in artikel 15, dan wel artikel 18 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie – met betrekking tot de vaststelling van dit bezoldigingsdeel, het derde, respectievelijk vierde lid van artikel 22 van overeenkomstige toepassing.

2. Indien ook voor het overige de bezoldiging niet in een vast bedrag per maand kan worden uitgedrukt, wordt gerekend met het bedrag dat gemiddeld per maand is toegekend in de drie kalendermaanden voorafgaande aan het tijdstip waarop de verhindering tot dienstverrichting is ontstaan. Voor zover de ambtenaar op evenbedoeld tijdstip nog geen drie kalendermaanden in dienst is geweest, wordt gerekend met het bedrag dat hem gemiddeld aan bezoldiging per maand is toegekend over het tijdvak waarin hij voor het ontstaan van de verhindering in dienst is geweest.

Artikel 68. Samenloop met uitkering krachtens een wettelijke verzekering

1. Bij samenloop van een uitkering krachtens dit hoofdstuk – anders dan krachtens de artikelen 63 en 64 – met een uitkering krachtens een wettelijke verzekering, welke is toegekend op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan de uitkering krachtens dit hoofdstuk is toegekend, wordt deze laatste uitkering verminderd met het bedrag van de uitkering krachtens een wettelijke verzekering.

2. Indien een arbeidsongeschiktheidsuitkering als bedoeld in de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt verhoogd op grond van dezelfde ziekten of gebreken als uit hoofde waarvan een uitkering

krachtens dit hoofdstuk wordt toegekend of verhoogd, vindt het eerste lid met betrekking tot die verhoging overeenkomstige toepassing.

3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing, indien de uitkering krachtens een wettelijke verzekering wordt genoten uit hoofde van een andere betrekking, die gelijktijdig is vervuld met de betrekking ter zake waarvan de ambtenaar of de gewezen ambtenaar op een uitkering krachtens dit hoofdstuk aanspraak heeft, en voor zover die uitkering krachtens een wettelijke verzekering naar de inkomsten uit die andere betrekking wordt berekend of geacht kan worden te zijn berekend.

Artikel 69. Afwijkende aanspraken voor tijdelijke ambtenaren

Met uitzondering van paragraaf 1 en van artikel 64 is het bepaalde in dit hoofdstuk niet van toepassing op de ambtenaar die geen ambtenaar is in de zin van de Algemene burgerlijke pensioenwet. In geval van ziekte ontvangt hij tijdens de duur van zijn dienstverband op een hem krachtens de Ziektewet toegekend ziekengeld een aanvulling tot zijn volle bezoldiging.

Op deze aanspraak op aanvulling is het bepaalde in artikel 61 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 7. OVERIGE RECHTEN EN VERPLICHTINGEN

Artikel 70. Algemene verplichtingen

1. De ambtenaar is gehouden de plichten uit zijn functie voortvloeiende nauwgezet en ijverig te vervullen en zich te gedragen, zoals een goed ambtenaar betaamt.

2. Het is de ambtenaar verboden in dienst uniformkledingstukken te dragen, tenzij deze van regeringswege zijn verstrekt of voorgeschreven.

3. Het is de ambtenaar verboden bij gekleed gaan in uniform insignes of andere onderscheidingsteken te dragen, tenzij deze van regeringswege zijn verstrekt of voorgeschreven of tot het dragen daarvan door Onze Minister-President, vergunning is verleend.

Artikel 71. Eedsaflegging

De ambtenaar is verplicht te voldoen aan hetgeen voor hem inzake het afleggen van een eed of een belofte is bepaald.

Artikel 72. Niet-naleven van bepalingen in verband met onbekendheid daarmee

Ter zake van niet-naleving van bepalingen, welke redelijkerwijs niet kunnen worden geacht de ambtenaar bekend te zijn, worden hem geen voordelen onthouden of nadelen toegebracht.

Artikel 73. In strijd met een regeling onthouden van voordelen of toebrengen van nadelen

1. In strijd met een regeling, door het bevoegd gezag getroffen, worden de ambtenaar geen voordelen onthouden of nadelen toegebracht.

2. Het gezag, dat een algemene regeling vaststelde, is niet bevoegd voor een bepaald geval ten nadele van de ambtenaar daarvan af te wijken, tenzij de regeling afwijking voorbehoudt.

Artikel 74. Verplichte mededeling van verhindering

Indien de ambtenaar door ziekte of anderszins verhinderd is zijn dienst te verrichten, is hij verplicht daarvan, onder opgave van redenen, zo tijdig mogelijk mededeling te doen, ten einde vertraging of hinder in de dienst zoveel mogelijk te voorkomen.

Artikel 75. Woonplaats

1. De ambtenaar kan worden verplicht te gaan wonen of te blijven wonen in of nabij de gemeente die hem als standplaats is aangewezen of waartoe zijn standplaats behoort, indien dit naar het oordeel van het bevoegd gezag noodzakelijk is in verband met de goede vervulling van zijn functie.

2. De ambtenaar aan wie de verplichting is opgelegd in of nabij de in het eerste lid bedoelde gemeente te gaan wonen, is gehouden zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk twee jaar nadat die verplichting is opgelegd, daaraan gevolg te geven.

Artikel 76. Ambts- of dienstwoning

1. De ambtenaar is verplicht indien hem een ambts- of dienstwoning ter bewoning is aangewezen, deze te betrekken en zich ter zake van de bewoning en het gebruik te gedragen naar de voorschriften, die daaromtrent zijn gesteld.

2. Hij draagt de onderhoudskosten, welke volgens de wet en het plaatselijk gebruik gemeenlijk voor rekening van de huurder zijn, tenzij door het bevoegd gezag ter zake een afwijkende regeling is vastgesteld.

Artikel 77. Verplichte aanvaarding van een andere betrekking

1. De ambtenaar kan op zijn aanvraag een andere betrekking worden opgedragen.

2. Wanneer het belang van de dienst zulks vordert, is de ambtenaar verplicht, al dan niet in zijn dienstvak en al of niet op dezelfde standplaats, een andere betrekking te aanvaarden die hem in verband met zijn persoonlijkheid, zijn omstandigheden en de voor hem bestaande vooruitzichten redelijkerwijs kan worden opgedragen.

3. Een andere betrekking wordt hem, tenzij in spoedeisende gevallen, niet opgedragen, dan nadat hij is gehoord.

Artikel 78. Verrichten van andere ambtelijke werkzaamheden

1. De ambtenaar kan worden verplicht tijdelijk andere ambtelijke werkzaamheden te verrichten dan die, welke hij gewoonlijk verricht, mits die werkzaamheden hem redelijkerwijs kunnen worden opgedragen. Hij kan echter niet worden verplicht werkzaamheden te verrichten in de plaats van stakers of uitgesloten in particuliere dienst, tenzij de opgedragen werkzaamheden worden verricht in dienst van het lichaam, waarbij hij werkzaam is, en voor de openbare dienst tijdens de staking of uitsluiting, dan wel als onmiddellijk gevolg daarvan redelijkerwijze dadelijk noodzakelijk zijn te achten.

2. Voorts kan aan de ambtenaar door of vanwege Onze Minister de verplichting worden opgelegd in tijden van oorlog, oorlogsgevaar of andere buitengewone omstandigheden andere werkzaamheden te verrichten dan die, welke hij gewoonlijk verricht, mits die werkzaamheden strekken tot uitvoering van de taak van het ministerie of van de dienst of instelling, waarbij hij werkzaam is, in die tijden heeft of zal krijgen, dan wel ertoe strekken een zo goed en ongestoord mogelijke uitvoering van die taak te verzekeren.

3. De ambtenaar aan wie de in het tweede lid bedoelde verplichting is opgelegd, is tevens te allen tijde verplicht lessen te volgen en deel te nemen aan oefeningen, die verband houden met de in dat lid bedoelde werkzaamheden.

4. Bij de toepassing van het bepaalde in dit artikel wordt voor zoveel mogelijk rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de ambtenaar.

Artikel 79. Nevenbetrekkingen en nevenwerkzaamheden

1. De ambtenaar is verplicht zich te gedragen naar hetgeen voor hem is bepaald ten aanzien van het aanvaarden van nevenbetrekkingen of het verrichten van nevenwerkzaamheden dan wel het drijven van nering of handel.

2. In elk geval is het de ambtenaar verboden, een nevenbetrekking te aanvaarden of nevenwerkzaamheden te verrichten of nering en handel te drijven indien dit:

- a. schadelijk kan zijn voor zijn dienstvervulling;
- b. niet in overeenstemming is met het aanzien van zijn ambt.

Artikel 80. Deelname aan aanneming en leveringen

1. Het is de ambtenaar verboden, middellijk of onmiddellijk deel te nemen aan aannemingen en leveringen ten behoeve van openbare diensten, tenzij daartoe schriftelijk vergunning is verleend.

2. Hij is verplicht zich te gedragen naar hetgeen voor hem is bepaald ten aanzien van het deelnemen, middellijk of onmiddellijk, aan aannemingen en leveringen ten behoeve van anderen.

Artikel 81. Deelnemingen aan vennootschappen, stichtingen of verenigingen

Aan de ambtenaren of aan bepaalde groepen van ambtenaren van een bepaalde dienst kan door Onze Minister worden verboden commissaris, bestuurder of vennoot te zijn van alle of nader te omschrijven vennootschappen, stichtingen of verenigingen die geregeld in aanraking komen of krachtens haar opzet kunnen komen met de betrokken dienst.

Artikel 82. Terugstorting van vergoedingen in 's-Rijks kas

1. De ambtenaar, die een besturende, beherende dan wel toezichthoudende functie vervult in een naamloze vennootschap of ander rechtspersoonlijkheid bezittend lichaam, en voor de in die functie verrichte of te verrichten werkzaamheden, anders dan uit 's-Rijks kas, een vergoeding ontvangt, is verplicht die vergoeding in genoemde kas te storten, indien de benoeming in die functie:

- a. heeft plaats gehad door of vanwege dan wel in overeenstemming met Onze Minister;
- b. is voortgevloeid uit een wettelijk voorschrift dan wel uit een overeenkomst, welke met instemming van Onze Minister of de Raad van Ministers is tot stand gekomen.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaar, die een nevenfunctie vervult, welke verband houdt met het door hem beklede ambt en hem is opgedragen door of vanwege Onze Minister, en voor de in die functie verrichte of te verrichten werkzaamheden, anders dan uit 's-Rijks kas, een vergoeding ontvangt.

3. Het eerste en tweede lid vinden geen toepassing in de gevallen, waarin dit door Onze Minister-President is bepaald.

Artikel 83. Geen vergoedingen, beloningen, steekpenningen

1. Het is de ambtenaar in zijn ambt verboden, anders dan met goedvinden van het bevoegd gezag, vergoedingen, beloningen, giften of beloften van derden te vorderen, te verzoeken of aan te nemen.
2. Het aannemen van steekpenningen is onvoorwaardelijk en ten strengste verboden.

Artikel 84. Dienstkleeding en onderscheidingsteken

1. De ambtenaar is verplicht de dienstkleeding en de onderscheidings-teken te dragen, voor zover dit door Onze Minister voorgeschreven is.
2. Onze Minister kan de bevoegdheid tot het stellen van regels waarin de verplichting tot het dragen van dienstkleeding en onderscheidingsteken is opgenomen, overdragen aan de hoofden van dienst.

Artikel 85. Schadevergoeding door de ambtenaar

1. De ambtenaar kan worden verplicht tot gehele of gedeeltelijke vergoeding van de door de dienst geleden schade, voor zover deze aan hem is te wijten.
2. Het bedrag van de schadevergoeding wordt niet vastgesteld, dan nadat de ambtenaar in de gelegenheid is gesteld zich schriftelijk of mondeling te verantwoorden.

Artikel 86. Terugbetaling opleidingskosten

1. De ambtenaar die wordt aangesteld om na afloop van een opleiding voor een functie daarin te worden tewerkgesteld, kan overeenkomstig door Onze Minister vastgestelde voorschriften, bij die aanstelling worden verplicht tot gehele of gedeeltelijke (terug)betaling van de kosten van de opleiding ingeval hem overeenkomstig zijn aanvraag of anders dan eervol, ontslag wordt verleend in het opleidingstijdvak dan wel binnen een in evenbedoelde voorschriften aangegeven tijdvak na afloop van de opleiding. Het bepaalde in de vorige volzin is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaar in tijdelijke dienst, wiens aanstelling voor een bepaalde tijd overeenkomstig zijn aanvraag niet wordt verlengd of overeenkomstig zijn aanvraag niet wordt gewijzigd in een aanstelling in vaste dienst.
2. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaar die een nadere opleiding zal krijgen met het oog op een goede vervulling van de door hem beklede functie, alsmede ten aanzien van de ambtenaar, die zal worden opgeleid voor een andere functie dan die welke hij bekleedt.

Artikel 87. Reis- en verblijfkosten

1. De ambtenaar heeft recht op vergoeding wegens reis- en verblijfkosten ter zake van dienstreizen.
2. Deze vergoeding wordt vastgesteld overeenkomstig de daarvoor gestelde regels.

Artikel 88. Schadeloosstelling

1. Onze Minister kan naar billijkheid de ambtenaar schadeloos stellen, kosten vergoeden of overigens een geldelijke tegemoetkoming verlenen.
2. Onze Minister is bevoegd omtrent schadeloosstelling, kostenvergoedingen en overige geldelijke tegemoetkomingen aan groepen van ambtenaren regels te geven.

Artikel 89. Infectieziekten

1. De ambtenaar, die in contact staat of kort geleden gestaan heeft met een persoon, die een ziekte heeft, waarvoor ingevolge het krachtens de Wet bestrijding infectieziekten en opsporing ziekteoorzaken bepaalde een nominatieve aangifteplicht geldt, mag zijn dienst niet verrichten en heeft geen toegang tot dienstgebouwen-, lokalen en -terreinen dan met toestemming van het bevoegd gezag, dat deze toestemming slechts kan verlenen na positief advies van de bedrijfsgeneeskundige dienst.

2. De ambtenaar, die verkeert in de in het eerste lid omschreven situatie, is verplicht daarvan ten spoedigste kennis te geven aan de bedrijfsgeneeskundige dienst. Hij is gehouden zich te gedragen naar de vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst gegeven aanwijzingen, waaronder die met betrekking tot het ondergaan van een geneeskundig onderzoek.

3. Gedurende de periode dat de ambtenaar ingevolge het bepaalde in dit artikel zijn dienst niet verricht, geniet hij zijn volle bezoldiging.

Artikel 90. Periodieke beoordeling

1. Aan de wijze van functievervulling van de ambtenaar wordt regelmatig aandacht besteed door middel van het houden van functioneringsgesprekken of het opmaken van beoordelingen, dan wel van beide.

2. Een beoordeling moet in elk geval opgemaakt worden wanneer het bevoegd gezag dit wenselijk vindt of de ambtenaar dit aanvraagt.

3. Alvorens een beoordeling wordt vastgesteld wordt deze met de ambtenaar besproken en wordt hem de gelegenheid geboden daarover zijn mening kenbaar te maken.

4. Onze Minister stelt nadere voorschriften omtrent het opmaken en vaststellen van beoordelingen bedoeld in het eerste lid.

5. Indien voor ambtenaren bij enig dienstvak of voor een bepaalde groep van ambtenaren regels worden vereist, welke afwijken van de in het vierde lid bedoelde voorschriften, dan wel strekken ter aanvulling of uitwerking van die voorschriften, worden zodanige regels vastgesteld door Onze Minister.

6. Onze Minister stelt een leidraad vast inzake functioneringsgesprekken.

Artikel 91. Veiligheidsonderzoek in verband met vertrouwensfuncties

1. Alvorens de ambtenaar met een (vertrouwens)functie wordt belast, wordt te zijnen aanzien een veiligheidsonderzoek ingesteld.

Dit geschiedt eveneens, indien de door hem beklede functie als vertrouwensfunctie wordt aangewezen of de door hem beklede vertrouwensfunctie een andere inhoud krijgt waardoor het naar het oordeel van het bevoegd gezag nodig is dat opnieuw een veiligheidsonderzoek wordt ingesteld. Hij wordt door of namens het bevoegd gezag van het instellen van het onderzoek in kennis gesteld.

2. De ambtenaar wordt van tegen hem op grond van de uitslag van het onderzoek gerezen bedenkingen in kennis gesteld. Hij kan zijn bezwaren daartegen aan het bevoegd gezag kenbaar maken. Alvorens het bevoegd gezag daarop een beslissing neemt is het gehouden het advies in te winnen van een door Onze Minister ingestelde commissie. Op deze commissie is het bepaalde in hoofdstuk 9 niet van toepassing.

3. Onze Minister stelt omtrent het bepaalde in dit artikel nadere voorschriften vast. Hij geeft daarbij onder meer regels met betrekking tot de werkwijze van de in het vorige lid bedoelde commissie.

Artikel 92. Zekerheidsstelling

Verplichting tot zekerheidsstelling wordt de ambtenaar niet opgelegd.

Artikel 93. Aanzuivering van het tekort

1. De ambtenaar, die ingevolge artikel 19, tweede lid, Comptabiliteitswet is belast met de in dat lid vermelde taken, is verplicht een tekort geheel of gedeeltelijk aan te zuiveren, wanneer hem ter zake van dat tekort een ernstig verwijt kan worden gemaakt.

2. De ambtenaar, die ingevolge artikel 19, vierde lid, Comptabiliteitswet is aangewezen om beheer te voeren, als bedoeld in het derde lid van dat artikel, is verplicht schade te vergoeden, wanneer hem ter zake van die schade een ernstig verwijt kan worden gemaakt.

Artikel 94. Gelegenheid tot het volgen van lessen/vorming en opleiding

Aan de ambtenaar die dat wenst, kunnen bepaalde studiefaciliteiten worden verleend, indien naar het oordeel van het bevoegd gezag het belang van de dienst met de desbetreffende studie wordt gediend. Ter zake worden de door Onze Minister vastgestelde nadere regels in acht genomen.

Artikel 95. Zoogrecht

Aan de vrouwelijke ambtenaar, die een borstkind heeft en hiervan aan het hoofd van dienst heeft kennis gegeven, behoort gelegenheid te worden gegeven haar kind te zogen.

Artikel 96. Maatregelen van orde

1. Aan de ambtenaar kan door het bevoegd gezag de toegang tot de dienstlokalen, dienstgebouwen of het werk, dan wel het verblijf aldaar, worden ontzegd.

2. Hij is verplicht zich te gedragen naar de maatregelen van orde, die ten aanzien van het verblijf aldaar zijn vastgesteld.

Artikel 97. Verbod van alcoholgebruik

Het is de ambtenaar verboden gedurende de werktijd alcoholhoudende dranken te gebruiken, bij zich te hebben of in de dienstlokalen te bewaren.

Artikel 98. Beloningen

1. De ambtenaar kan wegens buitengewone toewijding of bijzondere loffelijke dienstverrichting worden beloond.

2. De beloningen zijn:

- a. tevredenheidsbetuiging;
- b. extra verlof;
- c. gratificatie.

3. De ambtenaar heeft aanspraak op een gratificatie bij ambtsjubileum volgens door Onze Minister te stellen regels.

4. De ambtenaar die een diensttijd heeft van 10 jaar of meer aan wie ontslag is verleend op grond van artikel 114 of 116 wordt een diensttijd-gratificatie toegekend ter grootte van een in verhouding tot de doorge-

brachte diensttijd evenredig gedeelte van een gratificatie bij ambtsjubileum als bedoeld in het derde lid. Toekenning vindt niet plaats indien niet binnen een termijn van vijf jaar na de datum van ingang van het ontslag aanspraak op een gratificatie bij ambtsjubileum zou hebben bestaan.

HOOFDSTUK 8. DISCIPLINAIRE STRAFFEN

Artikel 99. Plichtsverzuim

1. De ambtenaar, die de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt of zich overigens aan plichtsverzuim schuldig maakt, kan deswege disciplinair worden gestraft.

2. Plichtsverzuim omvat zowel het overtreden van enig voorschrift als het doen of nalaten van iets, hetwelk een goed ambtenaar in gelijke omstandigheden behoort na te laten of te doen.

3. Tenzij bij koninklijk besluit of met Onze machtiging door Onze Minister anders is bepaald, wordt de straf opgelegd door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het door de ambtenaar beklede ambt. Indien deze bevoegdheid bij Ons berust, geschiedt de bestraffing, behalve voor zover het betreft de straffen genoemd in artikel 100, eerste lid onder i en l, door Onze Minister.

Artikel 100. Soorten disciplinaire straffen

1. De disciplinaire straffen, welke kunnen worden opgelegd, zijn:

a. schriftelijke berisping;

b. buitengewone dienst op andere dagen dan zondag en de voor de ambtenaar geldende kerkelijke feestdagen, zonder beloning of tegen een lagere dan de normale beloning en wel voor ten hoogste 6 uren met een maximum van 3 uren per dag;

c. vermindering van het recht op jaarlijkse vakantie met ten hoogste één derde van het aantal uren, waarop in het desbetreffende kalenderjaar aanspraak bestaat;

d. geldboete van ten minste f 1 en ten hoogste f 50;

e. gehele of gedeeltelijke inhouding van salaris tot een bedrag van ten hoogste het salaris over een halve maand;

f. vaststelling van het salaris op een bedrag in de voor de ambtenaar geldende salarisschaal dat maximaal twee jaarlijkse periodieke salarisverhogingen minder bedraagt dan ingevolge de op hem van toepassing zijnde bezoldigingsregeling behoort te gelden, of indien voor het door de ambtenaar beklede ambt geen salarisschaal geldt, vermindering van het salaris met ten hoogste 5%, een en ander voor de tijd van niet langer dan twee jaren;

g. het niet toekennen van periodieke salarisverhogingen gedurende ten hoogste vier jaren;

h. uitsluiting voor de tijd van ten hoogste vier jaren van indeling in een salarisschaal waarvoor een hoger maximumsalaris geldt, indien zodanige indeling anders volgens de daarvoor geldende regeling zou hebben plaatsgevonden;

i. indeling in een salarisschaal waarvoor een lager maximumsalaris geldt dan dat verbonden aan de salarisschaal welke ingevolge de van toepassing zijnde bezoldigingsregeling behoort te gelden, een en ander al dan niet voor een bepaalde tijd en met of zonder vermindering van bezoldiging;

j. verplaatsing, al dan niet met verlening van een tegemoetkoming in mogelijke verplaatsingskosten tot ten hoogste het bedrag, dat in geval van verplaatsing in het belang van de dienst zou kunnen worden verleend;

k. schorsing voor een bepaalde tijd met geheel of gedeeltelijke inhouding van bezoldiging;

l. ontslag.

2. Indien een straf, als bedoeld in het eerste lid onder g, h, of i is opgelegd, kan – zo het verdere gedrag van de ambtenaar naar het oordeel van het tot oplegging van de straf bevoegd gezag daartoe aanleiding heeft gegeven zijn positie met ingang van een bepaald tijdstip geheel of ten dele in overeenstemming worden gebracht met de positie, zoals deze zonder de strafoplegging zou zijn geweest.

3. Bij het opleggen van een straf kan worden bepaald, dat zij niet ten uitvoer zal worden gelegd, indien de ambtenaar zich gedurende een vastgestelde termijn niet schuldig maakt aan soortgelijk plichtsverzuim, als waarvoor de bestraffing plaats vindt, noch aan enig ander ernstig plichtsverzuim en zich houdt aan bij het opleggen van de straf eventueel gestelde bijzondere voorwaarden.

Artikel 101. Gelegenheid tot verantwoording

1. Geen straf wordt opgelegd, dan nadat de ambtenaar in de gelegenheid is gesteld zich binnen 6 maal 24 uur te verantwoorden.

2. Indien de ambtenaar verantwoording aflegt doet hij dit ten overstaan van het gezag dat tot de voorgenomen strafoplegging bevoegd is, of van een door dit gezag aangewezen autoriteit tenzij bij koninklijk besluit anders bepaald. Indien deze bevoegdheid bij Ons berust, geschiedt de verantwoording ten overstaan van Onze Minister of van een door deze aangewezen autoriteit. Het gezag, ten overstaan waarvan de verantwoording zal plaats vinden, bepaalt of deze mondeling of schriftelijk zal geschieden, met dien verstande dat bij schriftelijke verantwoording de ambtenaar op zijn verzoek gelegenheid wordt gegeven tot nadere mondelinge toelichting. De ambtenaar kan zich daarbij door een rechtskundige of een andere raadsman doen bijstaan.

3. Van de mondelinge verantwoording en van een eventuele nadere mondelinge toelichting wordt aanstonds proces-verbaal opgemaakt, dat na voorlezing wordt getekend door hem, te wiens overstaan de verantwoording heeft plaatsgevonden en door de ambtenaar. Weigert de ambtenaar de ondertekening, dan wordt daarvan in het proces-verbaal zo mogelijk met vermelding van de redenen, melding gemaakt. Een afschrift van het proces-verbaal wordt aan de ambtenaar uitgereikt.

Artikel 102

1. De ambtenaar kan niet gestraft worden wegens overtreding van artikel 125a, eerste lid van de Ambtenarenwet 1929, dan nadat daarover advies is ingewonnen van de Adviescommissie grondrechten en functie-uitoefening ambtenaren.

2. Het bevoegd gezag geeft bij zijn besluit tot strafoplegging te kennen of dit in overeenstemming is met het ingewonnen advies.

Artikel 103. Tenuitvoerlegging straf

1. De straf, behalve die van schriftelijke berisping, wordt niet ten uitvoer gelegd, zolang zij niet onherroepelijk is geworden, tenzij bij de strafoplegging onmiddellijke tenuitvoerlegging is bevolen.

2. De strafoplegging geschiedt schriftelijk en dient met redenen te zijn omkleed. De ambtenaar dient van de ontvangst van een besluit inzake strafoplegging te doen blijken door onverwijld terugzending van een door hem ondertekend en gedateerd ontvangstbewijs.

HOOFDSTUK 9. INSTELLING EN WERKWIJZE VAN COMMISSIES WAARAAN DE BESLISSING MET UITSLUITING VAN ADMINISTRATIEVE ORGANEN IS OPGEDRAGEN

Artikel 104

Bij de instelling van een commissie, als bedoeld in artikel 3 der Ambtenarenwet 1929, wordt in elk geval bepaald:

- a. de wijze waarop de voorzitter, de leden, de secretaris en hun plaatsvervangers worden aangewezen;
- b. om welke redenen en door wie de voorzitter, de leden, de secretaris en hun plaatsvervangers kunnen worden geschorst en ontslagen;
- c. in welke gevallen en door wie de voorzitter, de leden en hun plaatsvervangers kunnen worden gewraakt en in welke gevallen zij zich kunnen verschonen;
- d. in welke gevallen op de commissie beroep openstaat;
- e. aan welke voorwaarden en termijnen het instellen van beroep op de commissie gebonden is;
- f. de wijze waarop de voorzitter, de leden, de secretaris en hun plaatsvervangers aftreden.

Artikel 105

1. De commissie geeft haar beslissing na verhoor van:
 - a. de klager, tenzij deze daarop geen prijs blijkt te stellen;
 - b. de verweerder of van een door deze daartoe aangewezen vertegenwoordiger, voor zover verschenen, tenzij de commissie diens verhoor niet noodzakelijk acht, doch zulks alleen bij niet verschijnen van de klager in het geval, bedoeld onder a;
 - c. de personen, die zij zelf daartoe wenst op te roepen.
2. Iedere ambtenaar is verplicht aan een oproeping van de commissie gevolg te geven en desgevraagd alle verlangde inlichtingen naar waarheid en zonder voorbehoud te verstrekken. De klager, zijn echtgenote en hun bloedverwanten, tot de tweede graad ingesloten, kunnen zich van het geven van inlichtingen onthouden.
3. De klager is bevoegd zich bij de behandeling van zijn zaak voor de commissie door een raadsman te laten bijstaan.
4. De commissie kan zich door deskundigen schriftelijk van advies en verslag doen dienen.
5. De commissie kan overlegging vorderen van ter zake dienende bescheiden en is bevoegd, al dan niet voltallig, een onderzoek ter plaatse in te stellen. Worden aan de commissie schriftelijke inlichtingen omtrent de klager voorgelegd, dan mogen die niet te zijnen nadele gelden, tenzij zij vóór de uitspraak der commissie door hem voor «gezien» zijn getekend geworden of blijkens een daarop gestelde verklaring, ondertekend door 2 ambtenaren, aan hem zijn voorgelezen.
6. De klager en zijn raadsman zijn bevoegd inzage te nemen van alle bescheiden, die aan de commissie zijn overgelegd.

Artikel 106

De commissie beslist bij volstreekte meerderheid van stemmen in voltallige vergadering. Geen der leden onthoudt zich van deelneming aan enige stemming.

Artikel 107

Getuigen, deskundigen en partijen, die ambtshalve zijn opgeroepen of met een opdracht belast, ontvangen een vergoeding overeenkomstig het ingevolge artikel 31 der Ambtenarenwet 1929 vastgestelde tarief.

Artikel 108

1. Wanneer tegen een klager een strafvervolging wordt ingesteld ter zake van het feit, waaromtrent een onderzoek van de commissie hangende is, is hij verplicht daarvan onmiddellijk aan de commissie kennis te geven.

2. De commissie is bevoegd in elk voorkomend geval, waarin zij kennis krijgt van een strafvervolging tegen een klager ter zake van het feit, waaromtrent een onderzoek bij haar aanhangig is, de behandeling daarvan uit te stellen of te schorsen, totdat bij rechterlijk gewijsde in de zaak is beslist.

HOOFDSTUK 10. SCHORSING EN ONTSLAG

Artikel 109. Schorsing van rechtswege

De ambtenaar is van rechtswege in zijn ambt geschorst, wanneer hij krachtens wettelijke maatregel van zijn vrijheid is beroofd, tenzij die vrijheidsbeneming het gevolg is van een maatregel, anders dan op grond van de Krankzinnigenwet, genomen in het belang van de volksgezondheid.

Artikel 110. Schorsing anders dan van rechtswege

1. Onverminderd het bepaalde in artikel 100, eerste lid onder k, kan de ambtenaar in zijn ambt worden geschorst:

a. indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen hem is ingesteld;

b. wanneer hem door het daartoe bevoegde gezag het voornemen tot bestraffing met onvoorwaardelijk ontslag is te kennen gegeven, dan wel hem die straf is opgelegd;

c. wanneer, naar het oordeel van het bevoegd gezag, het belang van de dienst zulks vordert.

2. Schorsing geschiedt door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het ambt, waarin geschorst wordt. Berust die bevoegdheid bij Ons, dan geschiedt de schorsing door Onze Minister.

3. Het tot schorsing bevoegde gezag kan onder hem ressorterende autoriteiten en colleges machtigen de ambtenaar voorlopig te schorsen, in afwachting van een beslissing omtrent diens schorsing.

4. Schorsing geschiedt schriftelijk. Het schorsingsbesluit vermeldt de datum van ingang der schorsing en de omstandigheid of omstandigheden, bedoeld in het eerste lid onder c van het vorige artikel, van plaatsing in een krankzinnigengesticht of daarmee gelijk te stellen inrichting dan wel

Artikel 111. Bezoldiging tijdens schorsing

1. Tijdens de schorsing kan de bezoldiging voor een derde gedeelte worden ingehouden; na verloop van zes weken kan een verdere inhouding, ook van het volle bedrag der bezoldiging plaatsvinden. Geen inhouding vindt plaats ingeval van schorsing in het belang van de dienst, bedoeld in het eerste lid onder c van het vorige artikel, van plaatsing in een krankzinnigengesticht of daarmee gelijk te stellen inrichting dan wel

van politiebewaring of in verzekeringstelling als bedoeld in artikel 57 van het Wetboek van Strafvordering, mits niet gevolgd door inbewarings-telling.

2. De ingehouden bezoldiging kan alsnog geheel of gedeeltelijk aan de ambtenaar worden uitbetaald, indien de schorsing niet wordt gevolgd door een onvoorwaardelijk ontslag bij wijze van straf of ontslag op grond van artikel 121, eerste lid onder e. Op de aldus uit te keren bezoldiging worden in mindering gebracht de inkomsten, welke de ambtenaar sedert de schorsing heeft genoten uit arbeid, die hij als gevolg van de schorsing heeft kunnen verrichten, tenzij zulks, naar het oordeel van het bevoegde gezag, onredelijk of onbillijk is.

3. Het niet ingehouden gedeelte van de bezoldiging van de geschorste ambtenaar kan aan anderen worden uitbetaald.

4. In geval van schorsing tijdens ziekte van de ambtenaar wordt onder bezoldiging verstaan, hetgeen daaronder voor de toepassing van hoofdstuk 6 wordt verstaan.

Artikel 112. Ontslag

1. Ontslag wordt gegeven door het gezag, dat bevoegd is tot aanstelling in het desbetreffende ambt. Het ontslag wordt schriftelijk verleend. Het ontslagbesluit vermeldt de datum van ingang van het ontslag.

2. Aan de tijdelijke ambtenaar, bedoeld in artikel 115, alsmede aan de ambtenaar, bedoeld in artikel 114, artikel 116, eerste of zesde lid, artikel 117 of artikel 121, eerste lid onder g, wordt schriftelijk medegedeeld dat toekenning van uitkering onderscheidenlijk wachtgeld eerst plaatsvindt nadat door hem een aanvraag daartoe is ingediend, onder mededeling dat het recht op uitkering onderscheidenlijk wachtgeld vervalt indien deze aanvraag niet binnen een termijn van twee onderscheidenlijk vijf jaren na het ontstaan van dat recht bij Onze Minister is ingediend.

Artikel 113. Ontslag op aanvraag

1. De ambtenaar wordt op zijn aanvraag ontslag verleend.

2. Behoudens in het geval bedoeld in artikel 53, eerste lid, wordt dit ontslag verleend met ingang van een dag niet vroeger dan een maand of later dan 3 maanden na de dag, waarop de aanvraag om ontslag is ingekomen.

3. Van het bepaalde in het eerste lid kan worden afgeweken, indien een strafrechtelijke vervolging ter zake van misdrijf tegen de ambtenaar is ingesteld of indien wordt overwogen de disciplinaire straf van ontslag op te leggen.

4. Van het bepaalde in het tweede lid kan worden afgeweken:

a. indien wordt overwogen de ambtenaar een disciplinaire straf op te leggen;

b. indien het belang van de dienst zulks vordert met dien verstande dat de termijn van 3 maanden, vermeld in het tweede lid, tot ten hoogste 6 maanden kan worden verlengd en dat bij de verlenging in redelijkheid met het belang van de ambtenaar rekening wordt gehouden;

c. ingevolge een aanvraag van de ambtenaar.

5. Het ontslag op eigen aanvraag wordt eervol verleend.

Artikel 114. Ontslag wegens vervroegd uittreden

1. Aan de ambtenaar die ontslag vraagt met het oog op een uitkering op grond van de Wet uitkering wegens vrijwillig vervroegd uittreden wordt ontslag verleend, indien het bestuur van het Algemeen burgerlijk pensioenfonds op een desbetreffende aanvraag heeft beslist dat na dat

te verlenen ontslag recht bestaat op een uitkering op grond van die wet. Het ontslag gaat niet eerder in dan met ingang van de dag waarop het recht op evengenoemde uitkering bestaat.

2. Het bepaalde in artikel 113, tweede tot en met vijfde lid is zoveel mogelijk van toepassing.

Artikel 115. Ontslag ambtenaar in tijdelijke dienst

1. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst die blijkens zijn akte van aanstelling is aangesteld voor een vast bepaalde tijd of voor een proeftijd, wordt tenzij het tegendeel blijkt, geacht eervol ontslag te zijn verleend zodra die tijd is verstreken. Bij voortdurend van het dienstverband na het verstrijken van de vast bepaalde tijd of de – eventueel ingevolge artikel 7, tweede lid onder a verlengde – proeftijd, wordt de ambtenaar geacht voor onbepaalde tijd te zijn aangesteld.

2. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, die is aangesteld voor onbepaalde tijd – waaronder begrepen de ambtenaar die is aangesteld ter vervanging van een afwezige ambtenaar dan wel belast is met werk van kennelijk tijdelijk karakter – kan ontslag worden verleend, mits een opzeggingstermijn in acht wordt genomen van:

a. drie maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

b. twee maanden, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk ten minste zes maanden doch korter dan twaalf maanden onafgebroken in dienst is geweest;

c. één maand, indien de ambtenaar ten tijde van de opzegging laatstelijk korter dan zes maanden onafgebroken in dienst is geweest.

3. Opzegging als bedoeld in het tweede lid kan niet geschieden gedurende de zwangerschap van de vrouwelijke ambtenaar, noch gedurende het verlof genoemd in artikel 66, derde lid, noch – indien zij haar dienst heeft hervat – gedurende een periode van zes weken volgend op dat verlof. Het bevoegd gezag kan ter staving van de zwangerschap een verklaring van een geneeskundige of van een verloskundige verlangen.

4. Opzegging als bedoeld in het tweede lid kan niet geschieden wegens de omstandigheid dat de ambtenaar in of buiten rechte een beroep heeft gedaan op het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen.

5. Het ontslag kan, al dan niet op aanvraag van de ambtenaar, ingaan voor de afloop van de opzeggingstermijn. Indien dit niet op aanvraag van de ambtenaar geschiedt, wordt hem over de tijd welke aan de opzeggingstermijn ontbreekt, een bedrag uitbetaald gelijk aan de laatstgenoten bezoldiging, vermeerderd met de vakantie-uitkering berekend op de voet van het bepaalde in het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie.

6. Aan de ambtenaar in tijdelijke dienst, genoemd in het eerste lid, kan ontslag worden verleend met ingang van een dag gelegen binnen een bepaalde tijd of proeftijd. In dat geval vindt het bepaalde in het tweede, derde, vierde en vijfde lid overeenkomstige toepassing.

Artikel 116. Ontslag wegens opheffing van de betrekking, verandering in de inrichting van het dienstvak of wegens verplaatsing van een dienst

1. Aan de ambtenaar kan eervol ontslag worden verleend:

a. wegens opheffing van zijn betrekking;

b. wegens overtolligheid van personeel als gevolg van verandering in de inrichting van het dienstvak of onderdeel daarvan zoals een directie of een afdeling waarbij de ambtenaar werkzaam is, dan wel als gevolg van

vermindering der werkzaamheden bij het dienstvak of dat onderdeel.

2. Ontslag op één van de in het eerste lid genoemde gronden kan slechts plaatsvinden, indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van Onze Minister andere mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende werkzaamheden op te dragen, dan wel indien deze zodanige werkzaamheden weigert te aanvaarden. Bij het opdragen van passende werkzaamheden zal, teneinde het ontstaan dan wel het vergroten van feitelijke ongelijkheden tegen te gaan, uitgangspunt zijn dat voorrang wordt gegeven aan vrouwelijke ambtenaren.

3. Ontslag van in vaste dienst aangestelde ambtenaren wegens overtolligheid van personeel geschiedt in de volgende rangorde:

- a. zij die zulks wensen;
- b. zij die 35 of meer voor pensioen geldende dienstjaren hebben, waarbij ouderen in leeftijd vóór jongeren gaan;
- c. zij die de leeftijd van 35 jaren nog niet hebben overschreden, te beginnen met hen die het geringste aantal jaren in burgerlijke openbare dienst bij het Ministerie van Defensie hebben doorgebracht;
- d. zij die het geringste aantal jaren in burgerlijke openbare dienst bij het Ministerie van Defensie hebben doorgebracht. Voor de berekening van het aantal jaren in burgerlijke openbare dienst wordt mede in aanmerking genomen tijd gewijd aan de verzorging van tot het huishouden van de ambtenaar behorende 0-4-jarige eigen, stief- of pleegkinderen, tot een maximum van in totaal zes jaren.

4. Indien het dienstbelang zulks vordert, kan bij de verlening van ontslag van de rangorde genoemd in het derde lid, worden afgeweken. Omvat de afvloeiing in dat geval meer dan 1% van het aantal ambtenaren in vaste dienst bij het betrokken dienstvak of onderdeel daarvan – met een minimum van 5 dan geschiedt zij naar een bepaald vooraf vastgesteld en aan de betrokkenen bekendgemaakt plan.

5. Bij een ontslagverlening op grond van het eerste lid van dit artikel wordt een opzeggingstermijn van drie maanden in acht genomen.

6. Aan de ambtenaar wordt bij dan wel na verplaatsing van de dienst of het dienstvak of onderdeel daarvan waarbij hij werkzaam is, eervol ontslag verleend, indien op grond van door hem kenbaar gemaakte, aan zijn persoonlijke omstandigheden ontleende en door Onze Minister als geldig erkende bezwaren van hem in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij zich naar de daaruit voor hem voortvloeiende verplaatsing zal voegen dan wel in de daaruit voor hem voortgevloeide verplaatsing zal blijven voegen, tenzij het tot ontslagverlening bevoegde gezag het mogelijk acht aan de ambtenaar andere hem passende werkzaamheden op te dragen waarvoor eerderbedoelde bezwaren niet gelden.

7. Binnen een periode van uiterlijk één jaar nadat de ambtenaar de hem ingevolge dit artikel opgedragen werkzaamheden is gaan vervullen kan hem alsnog het eervol ontslag bedoeld in het eerste respectievelijk het zesde lid worden verleend indien die werkzaamheden blijken niet passend voor hem te zijn. Het bedoelde in het vijfde lid is daarbij niet van toepassing.

Artikel 117. Ontslag ambtenaren, die lid van Gedeputeerde Staten, wethouder etc. zijn geweest

1. Aan de ambtenaar die in verband met de aanvaarding van een functie in een publiekrechtelijk college, waarin hij is benoemd of verkozen tijdelijk is ontheven van de waarneming van zijn ambt, wordt, indien hij ophoudt zodanige functie te bekleden en hij naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld, eervol ontslag verleend.

2. Tenzij artikel 53, eerste lid van toepassing is, wordt eervol ontslag eveneens verleend aan de ambtenaar die na afloop van het verlof, verleend met toepassing van artikel 50 danwel van artikel 52, eerste lid, naar het oordeel van het bevoegd gezag niet in actieve dienst kan worden hersteld.

3. Het eerste lid vindt eveneens toepassing voor de ambtenaar die ophoudt de functie te bekleden, bedoeld in artikel 21, derde lid.

Artikel 118. Ontslag bij benoeming tot minister of staatssecretaris

Aan de ambtenaar die een benoeming tot Minister of Staatssecretaris aanvaardt wordt, met ingang van de dag van het aanvaarden van deze betrekking, eervol ontslag verleend.

Artikel 119. Functioneel leeftijdsontslag

1. Uit hoofde van de aard van de werkzaamheden geldt een leeftijds-grens van 55 jaar:

- a. voor verplegers die in hoofdzaak werkzaam zijn bij het ambulance- vervoer van patiënten;
- b. voor ambtenaren van de brandweer belast met de actieve vervulling waarvan uit hoofde van de aard van de aan die functiedeelname aan de repressieve brandbestrijding;
- c. voor burgerverkeersleiders bij de Koninklijke luchtmacht;
- d. voor degenen die aan boord van een zeesleper of een haven- of kustsleper van de Rijks Havendienst de functie vervullen van bootsman, matroos of tweede machinist.

2. Uit hoofde van de aard van de werkzaamheden geldt een leeftijds-grens van 60 jaar:

- a. voor degenen die een functie vervullen die in hoofdzaak bestaat uit de daadwerkelijke verpleging van lichamelijk en geestelijk zieken. Hieronder worden medebegrepen de niet-gekwalficeerde functiona- rissen die in daadwerkelijke verpleging werkzaam zijn;
- b. voor de directrice en adjunct-directrice van een inrichting voor verpleging van zieken;
- c. voor de commandant van de brandweer die op grond van de organi- satie van deze dienst tijdens een brand door één of meerdere officieren wordt bijgestaan;
- d. voor het geüniformeerd burgerpersoneel van het Marine Bewakings Korps en voor de bediende aan boord van een zeeloodsvaartuig;
- e. voor ambtenaren die bij de militaire inlichtingendienst werkzaam zijn in nader door Onze Minister aan te wijzen functies in de operationele sector;
- f. voor de ambtenaren die ten behoeve van veiligheidsdoeleinden zijn belast met het verwerven dan wel verwerken van bijzonder verbindings- en berichtenverkeer, dan wel (tevens) rechtstreeks met de leiding daarvan zijn belast;
- g. voor hen die aan boord van een zeesleper of een haven- of kustsleper van de Rijks Havendienst een functie vervullen van kapitein of eerste machinist;
- h. voor personeel, werkzaam aan boord van de tanker of de transport- vaartuigen van de Rijks Havendienst;
- i. voor het burgerpersoneel, werkzaam aan boord van schepen van de Hydrografische Dienst;
- j. voor het burgerbewakingspersoneel van het Joint Operations Centre;
- k. voor het burgerbewakingspersoneel van de Koninklijke landmacht,

voor zover het de functie vervult van bewaker-hondegeleider of bewaker-hondegeleider-portier en deswege belast met de continubewaking van afgelegen objecten onder verzwarende terreinomstandigheden.

3. Aan de ambtenaar, die met een functie als bedoeld in het eerste of tweede lid is belast, wordt eervol ontslag verleend met ingang van de eerste van de maand, volgende op die waarin hij de voor die functie vastgestelde leeftijdsgrens bereikt.

4. De ingang van het ingevolge het bepaalde in het derde lid te verlenen ontslag kan, indien het opschorten van de ingangsdatum van het ontslag door het bevoegde gezag in het belang van de dienst wordt geacht, de ambtenaar zulks heeft aangevraagd of daarmede instemt en hij blijkens de uitslag van een onderzoek door de bedrijfsgeneeskundige dienst lichamelijk en psychisch in staat kan worden geacht zijn functie te blijven waarnemen, voor de duur van ten hoogste één jaar worden opgeschort, welke duur onder voorgenoemde voorwaarden telkens met ten hoogste een jaar worden verlengd.

Niettemin kan aan de ambtenaar, die tussentijds blijkens de uitslag van een bedrijfsgeneeskundig onderzoek ongeschikt is geworden voor de verdere waarneming van zijn functie, eervol ontslag worden verleend met ingang van de eerste van de maand, volgende op die waarin de uitslag van het geneeskundig onderzoek te zijner kennis is gebracht.

5. De ambtenaar, aan wie op grond van het eerste of tweede lid ontslag is verleend, geniet een uitkering overeenkomstig de daarvoor vastgestelde regels.

Artikel 120

1. Voor de ontslagverlening als bedoeld in artikel 125e, vierde lid van de Ambtenarenwet 1929 is de medewerking of machtiging vereist van Onze Minister. Deze is gehouden het advies in te winnen van de adviescommissie grondrechten en functie-uitoefening ambtenaren.

2. Indien het voornemen tot ontslagverlening afkomstig is van Onze Minister is de machtiging vereist van Onze Minister-President.

Artikel 121. Ontslaggronden

1. Anders dan op eigen aanvraag, bij wijze van straf of ingevolge het bepaalde bij artikel 7 van de Wet van 17 juli 1923 (Stb. 364) en bij de artikelen 115, 116, 117, 119 en 120 van dit besluit, kan de ambtenaar worden ontslagen op grond van:

a. het verlies van een vereiste voor de benoembaarheid, door het bevoegd gezag gesteld bij een regeling aan de benoeming voorafgegaan, tenzij het vereiste alleen voor de aanvang van het ambt geldt;

b. het aangaan van een graad van zwagerschap, die de benoembaarheid tot het ambt zou uitsluiten;

c. onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak, waarbij de ambtenaar onder curatele is gesteld;

d. het ondergaan van lijfswang wegens schulden krachtens onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak;

e. onherroepelijk geworden veroordeling tot vrijheidsstraf wegens misdrijf;

f. blijvende ongeschiktheid uit hoofde van ziekten of gebreken, voor de vervulling van zijn ambt blijkens een onherroepelijk geworden beslissing als bedoeld in artikel P 5 van de Algemene burgerlijke pensioenwet dan wel indien de ambtenaar krachtens het bepaalde in artikel B7 geen ambtenaar is in de zin dezer wet – blijkens een onderzoek vanwege de bedrijfsgeneeskundige dienst;

g. onbekwaamheid of ongeschiktheid voor het door hem beklede

ambt, anders dan op grond van ziels- of lichaamsgebreken;

h. het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd;

i. het bij of in verband met indiensttreding of keuring verstrekken van onjuiste of onvolledige inlichtingen, zonder welke handelwijze niet tot indienstneming of goedkeuring zou zijn overgegaan, tenzij de ambtenaar aannemelijk maakt dat hij te goeder trouw heeft gehandeld.

2. Een ontslag op grond van het bepaalde in het eerste lid onder a, b, f, g en h wordt steeds eervol verleend.

3. In het geval van de onder f van het eerste lid bedoelde ongeschiktheid wordt aan de ambtenaar, die ingevolge artikel K2 van de Algemene burgerlijke pensioenwet herplaatsbaar is verklaard, op grond van die ongeschiktheid eerst ontslag verleend nadat een zorgvuldig onderzoek is ingesteld naar de mogelijkheid om de ambtenaar binnen het gezagsbereik van Onze Minister te herplaatsen in een passende andere betrekking.

Artikel 122. Pensioengerechtigde leeftijd

1. Aan ambtenaren of werknemers op arbeidsovereenkomst werkzaam bij het Ministerie van Defensie en de daaronder ressorterende bedrijven en instellingen, wordt behoudens in zeer bijzondere gevallen ter beoordeeling van het tot ontslag bevoegde gezag bij het bereiken van de leeftijd van 65 jaar door het bevoegd gezag het ontslag als bedoeld in artikel 121, eerste lid onder h, verleend met ingang van de eerstvolgende maand.

2. Dit artikel is niet van toepassing:

a. op personen, die krachtens reeds bestaande wettelijke voorschriften bij het bereiken van een bepaalde leeftijd, behoudens toepassing van overgangsbepalingen, uit de functie worden ontslagen;

b. op hen, genoemd in artikel 2, tweede lid onder a van de Ambtenarenwet 1929;

c. op personen die de functie als nevenbetrekking bekleden.

Artikel 123. Ontslag wegens niet passende arbeid

Indien aan de ambtenaar gedurende de tijd, dat hij recht heeft op wachtgeld daaronder mede begrepen herplaatsingswachtgeld of een uitkering krachtens het Uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie een voor hem passend geachte betrekking is aangeboden en die betrekking binnen een periode van uiterlijk 1 jaar, nadat hij haar is gaan vervullen, niet passend voor hem blijkt te zijn, kan hem binnen die periode op eigen aanvraag eervol ontslag uit die betrekking worden verleend, welk ontslag ten aanzien van zijn aanspraken op een wachtgeld of uitkering als evenbedoeld, wordt geacht niet door eigen toedoen te zijn verleend.

Artikel 124. Ontslag op andere gronden

1. Aan de ambtenaar in vaste dienst kan ook op andere gronden dan die in artikel 121 zijn geregeld of waarnaar in dat artikel wordt verwezen, ontslag worden gegeven. Het ontslag wordt eervol verleend.

2. In geval van ontslag ingevolge het eerste lid wordt door het tot ontslagverlening bevoegde gezag een regeling getroffen waarbij de ambtenaar een uitkering verleend wordt die, naar het oordeel van dat bevoegde gezag met het oog op de omstandigheden redelijk is te achten. Deze uitkering zal in geen geval minder mogen zijn dan die, welke de ambtenaar op grond van het bepaalde in het volgende artikel zou toekomen, in geval van een ontslag als daar bedoeld.

Artikel 125. Aanspraak op wachtgeld

De ambtenaar aan wie eervol ontslag is verleend op grond van de artikelen 116 eerste of zesde lid, 117 of 118 heeft aanspraak op een wachtgeld krachtens het Wachtgeldbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 126

De ambtenaar in vaste dienst aan wie eervol ontslag is verleend op grond van artikel 121 eerste lid onder g, heeft aanspraak op wachtgeld krachtens het Wachtgeldbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, onverminderd het bepaalde in artikel 5 van dat besluit.

Artikel 127. Uitkering na overlijden

1. De bezoldiging van de ambtenaar wordt niet langer uitbetaald dan tot en met de dag van overlijden. Artikel 34, eerste lid, wordt voorts overeenkomstig toegepast.

2. Met inachtneming van het bepaalde in het vijfde lid wordt zo spoedig mogelijk na het overlijden aan de weduwe of weduwnaar, van wie de overleden ambtenaar niet duurzaam gescheiden leefde, een bedrag uitgekeerd gelijk aan de bezoldiging over een tijdvak van drie maanden. Als maatstaf bij de berekening van het in de vorige volzin bedoelde bedrag geldt, behoudens het hierna bepaalde, de bezoldiging, welke de ambtenaar op de dag van het overlijden genoot.

De uitkering wordt vermeerderd met een bedrag gelijk aan drie maal dat van de vakantie-uitkering over een maand berekend op de voet van het bepaalde in het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, naar de bezoldiging die de ambtenaar in de maand van het overlijden zou hebben genoten. Indien de ambtenaar in het genot was van een toelage als bedoeld in artikel 15, dan wel artikel 18 van eerderevermeld besluit, wordt het gedeelte van de in de eerste volzin genoemde uitkering dat betrekking heeft op bovenbedoelde toelagen gesteld op het bedrag dat de overleden ambtenaar in de drie kalendermaanden voorafgaand aan de dag van het overlijden aan zodanige toelagen is toegekend.

Bij ontstentenis van een weduwe of weduwnaar, van wie de overledene niet duurzaam gescheiden leefde, geschiedt de uitkering ten behoeve van de minderjarige kinderen. Onder kinderen in de zin van dit artikel worden mede verstaan natuurlijke kinderen, waarover de overledene de pleegouderlijke zorg droeg. Onder pleegouderlijke zorg wordt verstaan de zorg voor het onderhoud en de opvoeding van het kind als was het een eigen kind, onafhankelijk van enige verplichting daartoe of van het genieten van een vergoeding daarvoor. Ontbreken ook zodanige kinderen dan geschiedt de uitkering aan degenen die geheel of grotendeels afhankelijk waren van de bezoldiging van de ambtenaar.

3. Indien de overledene geen betrekkingen, als bedoeld in het tweede lid nalaat, kan het daarbedoelde bedrag door het bevoegde gezag geheel of ten dele worden uitgekeerd voor de betaling van de kosten van de laatste ziekte en van de lijkbezorging, indien de nalatenschap van de overledene voor de betaling van die kosten ontoereikend is.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt, indien de ambtenaar op de dag van zijn overlijden wegens ziekte of ongeval verhinderd was zijn dienst te verrichten, onder bezoldiging verstaan hetgeen daaronder voor de toepassing van hoofdstuk 6 wordt verstaan.

5. Indien de ambtenaar voor zijn overlijden te veel vakantie heeft genoten, vindt artikel 34, tweede lid overeenkomstige toepassing. Het aldus verschuldigde bedrag en de reeds voor zijn overlijden aan de ambtenaar uitbetaalde bezoldiging over een na zijn overlijden gelegen

tijdvak worden in mindering gebracht op het eventueel aan de nagelaten betrekkingen of rechtverkrijgenden van de ambtenaar verschuldigde bedrag wegens nog niet vergolden aanspraken van de ambtenaar, en bij gebreke hiervan of indien en voorzover dit bedrag daarvoor niet toereikend is, op de uitkering bedoeld in het tweede lid.

Artikel 128. Gebruik ambts- of dienstwoning door achterblijvende gezinsleden

1. Gedurende de maand van het overlijden en de volgende drie maanden behouden de achterblijvende gezinsleden het gebruik der ambts- of dienstwoning, waarin zij met de ambtenaar woonden. Daarvan kan echter worden afgeweken als Onze Minister dat in het belang van de dienst noodzakelijk acht. Alsdan wordt door Onze Minister naar billijkheid een schadevergoeding gegeven.

2. Bij vrijwillig verlaten van de ambts- of dienstwoning binnen de termijn, gedurende welke de woning nog mag worden gebruikt kan Onze Minister te zijner beoordeling een vergoeding geven.

Artikel 129. Vergoeding gebruik ambts- of dienstwoning na overlijden ambtenaar

Indien door de ambtenaar voor het gebruik der ambts- of dienstwoning een vergoeding verschuldigd was, voldoen de achtergebleven gezinsleden deze over de tijd gedurende welke zij het gebruik dier woning behouden.

Artikel 130. Vermissing van de ambtenaar

1. Bij vermissing van de ambtenaar vinden, behoudens het bepaalde in het tweede lid, de bepalingen van de artikelen 127 tot en met 129 overeenkomstig toepassing. De ambtenaar wordt daarbij geacht te zijn overleden op een door Onze Minister te bepalen dag.

2. Het bepaalde in het tweede lid van artikel 127 vindt geen toepassing indien gegronde vermoedens bestaan, dat de vermissing het gevolg is van ongeoorloofde afwezigheid.

3. Indien blijkt dat de als vermist beschouwde ambtenaar in leven is, kan ter beoordeling van het bevoegde gezag de bezoldiging alsnog worden uitbetaald, tenzij gegronde vermoedens bestaan dat de vermissing het gevolg was van ongeoorloofde afwezigheid.

4. Indien uit hoofde van de vermissing van de ambtenaar pensioen of enige andere uitkering voortvloeiende uit zijn ambtelijke rechtspositieregeling is toegekend over het tijdvak waarover naar het oordeel van het bevoegd gezag aanspraak bestaat op bezoldiging, wordt die bezoldiging verminderd met de over dat tijdvak aldus uitbetaalde bedragen.

5. De bezoldiging waarop de ambtenaar ingevolge het derde en vierde lid aanspraak heeft, kan aan anderen dan de ambtenaar worden uitbetaald.

HOOFDSTUK 11. MEDEZEGGENSCHAP

Paragraaf 1. De dienstcommissie

Artikel 131. De instelling van de dienstcommissie

1. Door of vanwege Onze Minister worden na overleg met de desbetreffende bijzondere commissie als bedoeld in artikel 18 van het Besluit georganiseerd overleg sector defensie bij onderdelen van het ministerie

dienstcommissies – hierna te noemen commissies – ingesteld. Het organisatieonderdeel waarvoor een commissie is ingesteld wordt verder aangeduid met de term diensteenheid.

2. Bij het instellen van commissies moet:

- a. in beginsel gewaarborgd zijn, dat iedere ambtenaar vertegenwoordigd kan zijn in een commissie;
- b. er zoveel mogelijk op worden gelet, dat de eenheid waarvoor een commissie wordt ingesteld in organisatorisch dan wel beleidsuitvoerend opzicht een eenheid vormt.

Artikel 132. De samenstelling van de commissie

1. De commissie bestaat uit ambtenaren die door de tot de diensteenheid behorende ambtenaren rechtstreeks uit hun midden worden gekozen. Tot de ambtenaren die tot de diensteenheid behoren, worden mede gerekend de ambtenaren, die bij die diensteenheid tenminste een jaar voor meer dan de helft van hun werktijd tijdelijk zijn te werk gesteld.

2. Het aantal leden van de commissie bedraagt in een diensteenheid:

- a. met minder dan 100 ambtenaren: tenminste 3 en ten hoogste 5 leden;
- b. met 100 tot 500 ambtenaren: tenminste 5 en ten hoogste 9 leden;
- c. met 500 tot 2000 ambtenaren: tenminste 9 en ten hoogste 13 leden;
- d. met 2000 of meer ambtenaren: tenminste 13 en ten hoogste 19 leden.

3. Bij het reglement bedoeld in artikel 139, wordt binnen de zojuist genoemde grenzen het aantal leden van de commissie vastgesteld.

4. Het hoofd van de diensteenheid en de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, zijn niet verkiesbaar tot lid van de commissie.

5. Tijdens een zittingsperiode van de commissie kan geen wijziging worden gebracht in het aantal leden van de commissie.

Artikel 133. De verkiezing

1. De verkiezing van de leden van de commissie vindt plaats bij geheime schriftelijke stemming en door middel van stembiljetten waarop één of meer kandidatenlijsten staan vermeld.

2. Voor het uitbrengen van een geldige stem kan een ambtenaar slechts 1 stem uitbrengen op 1 van de op het stembiljet vermelde kandidaten.

3. De ambtenaar kan zijn stem bij volmacht uitbrengen.

4. Een ambtenaar kan voor ten hoogste twee kiesgerechtigden bij volmacht stemmen. Dit moet gelijktijdig plaatsvinden met het uitbrengen van zijn eigen stem.

Artikel 134. Kandidatenlijst

1. Een kandidatenlijst kan worden ingediend door:

- a. een centrale van verenigingen van ambtenaren waarvan vertegenwoordigers deel uitmaken van het Sectoroverleg Defensie dan wel een bij een der centrales aangesloten vereniging, indien de betreffende centrale die vereniging daartoe schriftelijk heeft gemachtigd;
- b. een derde deel of meer van het aantal tot de diensteenheid behorende ambtenaren, die geen lid zijn van een onder a bedoelde vereniging dan wel centrale, welke een kandidatenlijst heeft ingediend, met dien verstande dat met het indienen van een kandidatenlijst met 30 handtekeningen kan worden volstaan.

2. Een ambtenaar kan slechts op één kandidatenlijst plaatsnemen en door middel van zijn handtekening één kandidatenlijst mee indienen.

Artikel 135. Verkiezingsdatum

1. Door of vanwege Onze Minister wordt de verkiezingsdatum na overleg met de desbetreffende bijzondere commissie vastgesteld.
2. In het reglement bedoeld in artikel 139, worden regels opgenomen betreffende:
 - a. de kandidaatstelling;
 - b. de inrichting van de verkiezingen;
 - c. het vaststellen en bekendmaken van de uitslag van de verkiezingen;
 - d. de voorzieningen in tussentijdse vacatures in de commissie.

Artikel 136. Voorzitter en secretaris

1. De commissie kiest uit haar midden een voorzitter en een secretaris van de commissie.
2. De commissie draagt zorg dat de namen en de functies van de leden in de commissie aan alle tot de diensteneheid behorende ambtenaren, alsmede aan degenen, die kandidatenlijsten hebben ingediend, bekend kunnen zijn.

Artikel 137. Zittingsduur leden

1. De leden van de commissie treden om de drie jaren tegelijk af. Zij zijn terstond herkiesbaar tenzij anders, in het reglement bedoeld in artikel 139, is geregeld.
2. Wanneer een lid van de commissie ophoudt in de diensteneheid werkzaam te zijn, eindigt van rechtswege zijn lidmaatschap van de commissie.
3. De leden van de commissie kunnen te allen tijde als zodanig ontslag nemen.

Artikel 138. Uitsluiting leden

1. Onze Minister kan op verzoek van het hoofd van de diensteneheid of de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, dan wel van de commissie een lid van de commissie voor bepaalde tijd uitsluiten van de deelname aan de werkzaamheden van de commissie. Het verzoek kan door het hoofd van de diensteneheid of de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, uitsluitend worden gedaan op grond van het feit dat door het gedrag van het betrokken lid het overleg van de commissie met het hoofd van de diensteneheid of de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, ernstig wordt belemmerd en door de commissie op grond van het feit dat door het gedrag van betrokkene de werkzaamheden van de commissie ernstig worden belemmerd. De betrokkene wordt door de verzoeker vooraf in de gelegenheid gesteld zijn oordeel over het verzoek te geven.
2. Onze Minister beslist niet dan nadat hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen en de betrokkene, het hoofd van de diensteneheid of de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, en de commissie in de gelegenheid heeft gesteld hun oordeel over dat advies aan hem te geven.
3. De betrokkene kan zich door een raadsman laten bijstaan.

Artikel 139. De werkwijze van de commissie

1. De commissie stelt, met inachtneming van de voorschriften gegeven op grond van artikel 160, een reglement vast waarin onderwerpen worden geregeld ter uitvoering of aanvulling van het bepaalde in deze paragraaf.

2. In het reglement wordt de werkwijze van de commissie geregeld, waartoe in ieder geval regels worden opgenomen betreffende:
 - a. de gevallen waarin de commissie ten behoeve van de uitoefening van haar taak bijeenkomt;
 - b. de wijze van bijeenroeping van de commissie;
 - c. het aantal leden dat aanwezig moet zijn om een vergadering te kunnen houden;
 - d. de uitoefening van het stemrecht in de vergaderingen;
 - e. de werkzaamheden van het secretariaat van de commissie;
 - f. het opstellen van de agenda van vergaderingen van de commissie en het tijdig bekendmaken daarvan aan de tot de diensteneheid behorende ambtenaren;
 - g. de verslaglegging van vergaderingen van de commissie en de wijze waarop aan de tot de diensteneheid behorende ambtenaren verslag wordt gedaan van het besprokene tijdens de vergaderingen van de commissie;
 - h. de instelling en werkwijze van werkgroepen van de commissie.
3. Het reglement, alsmede een wijziging daarvan, behoeft de goedkeuring van Onze Minister. Onze Minister onthoudt zijn goedkeuring, geheel of gedeeltelijk, aan het reglement uitsluitend indien dit bepalingen bevat die in strijd zijn met het in of krachtens deze paragraaf bepaalde dan wel die een goede toepassing van deze paragraaf in de weg staan. Onze Minister onthoudt zijn goedkeuring, geheel of gedeeltelijk, niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

Artikel 140. Deskundigen

1. De commissie kan één of meer deskundigen uitnodigen tot het bijwonen van een vergadering van de commissie met het oog op de behandeling van een bepaald onderwerp.
2. Aan de in het eerste lid bedoelde personen worden tijdig de agenda van de betrokken vergadering en de stukken die zij behoeven verstrekt.
3. Een deskundige kan eveneens worden uitgenodigd een schriftelijk advies uit te brengen.
4. Indien aan het uitnodigen van een deskundige kosten zijn verbonden, moet het hoofd van de diensteneheid hiervoor toestemming verlenen. Bij bezwaar van het hoofd van de diensteneheid beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

Artikel 141. Verslag

Aan het einde van ieder zittingsjaar wordt door de commissie een verslag van haar werkzaamheden opgesteld, dat aan de tot de diensteneheid behorende ambtenaren beschikbaar wordt gesteld.

Artikel 142. Faciliteiten

1. De commissie vergadert zoveel mogelijk tijdens de normale werktijd.
2. De door een lid van de commissie gemaakte noodzakelijke reis- en verblijfskosten ten behoeve van het deelnemen aan vergaderingen van de commissie en aan overlegvergaderingen bedoeld in artikel 147, worden vergoed op de voet van de bepalingen van het Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie.
3. De leden van de commissie worden in de gelegenheid gesteld een door de commissie in overeenstemming met het hoofd van de dienst-

eenheid te bepalen aantal uren per jaar – maar ten hoogste 100 uren – te besteden aan de voorbereiding van vergaderingen van de commissie en van overlegvergaderingen bedoeld in artikel 147.

4. In overeenstemming met het hoofd van de dienst eenheid kan de commissie bepalen dat de voorzitter en de secretaris van de commissie een groter aantal uren dan het op grond van het vorige lid bepaalde aantal kunnen besteden aan de voorbereiding van vergaderingen van de commissie en van de overlegvergaderingen bedoeld in artikel 147.

5. Indien de commissie en het hoofd van de dienst eenheid niet tot overeenstemming komen over het aantal uren bedoeld in het derde en vierde lid, beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

6. Tenzij andere belangen van de dienst zich hiertegen verzetten, wordt aan de leden van de commissie ten hoogste 48 uren per twee jaar buitengewoon verlof met behoud van volle bezoldiging verleend voor het ontvangen van scholing en vorming welke bijdraagt aan een goed functioneren als lid van de commissie. De secretaris van de commissie verstrekt ieder half jaar aan het hoofd van de dienst eenheid een opgave van de scholings- en vormingsactiviteiten waar ieder van de leden van de commissie in het komende half jaar aan wil deelnemen. Bij bezwaar van het hoofd van de dienst eenheid beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

Artikel 143. Voorzieningen

Het hoofd van de dienst eenheid staat de commissie het gebruik van de voorzieningen toe, waarover hij als zodanig beschikt en die de commissie voor de vervulling van haar taak redelijkerwijs nodig heeft. Bij bezwaar van het hoofd van de dienst eenheid tegen gebruik van een bepaalde voorziening beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

Artikel 144. Positie kandidaten

1. Onze Minister draagt zorg dat de tot de dienst eenheid behorende ambtenaren die staan of gestaan hebben op een kandidatenlijst bedoeld in artikel 134, alsmede leden en gewezen leden van de commissie niet uit hoofde van hun kandidaatstelling of hun lidmaatschap van de commissie worden benadeeld in hun positie als ambtenaar.

2. Opzegging als bedoeld in artikel 115, kan niet geschieden gedurende de plaatsing van ambtenaar op een kandidatenlijst bedoeld in artikel 134, gedurende het lidmaatschap van de commissie, noch gedurende het tijdvak van twee jaren na de beëindiging van dat lidmaatschap.

3. Het in het tweede lid opgenomen verbod is niet van toepassing voor ambtenaren, die zijn aangesteld in tijdelijke dienst op grond van artikel 7, tweede lid, onder d en e, indien de omstandigheid welke leidde tot de aanstelling zich niet meer voordoet.

Artikel 145. Inlichtingen en gegevens

1. Het hoofd van de dienst eenheid verstrekt aan de commissie tijdig alle inlichtingen en gegevens, die de commissie voor de vervulling van haar taak redelijkerwijs nodig heeft. De inlichtingen en gegevens worden desgevraagd schriftelijk verstrekt. Bij bezwaar van het hoofd van de dienst eenheid tegen het verstrekken van bepaalde inlichtingen en gegevens beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

2. Het hoofd van de dienst eenheid verstrekt mede ten behoeve van

het in artikel 150, tweede lid, bedoelde overleg ten minste éénmaal per jaar schriftelijk algemene gegevens omtrent het functioneren van de diensteenheid in het verstreken en het verwachte functioneren in het komende tijdvak, in het bijzonder met betrekking tot de aangelegenheden bedoeld in artikel 151, eerste lid.

Artikel 146. Geheimhouding

1. Een lid van de commissie, een gewezen lid van de commissie of een krachtens artikel 140 geraadpleegde deskundige is verplicht tot geheimhouding van hetgeen hem in verband met het lidmaatschap of in verband met zijn raadpleging als deskundige ter kennis is gekomen, voor zover die verplichting uit de aard der zaak volgt.

2. De in het eerste lid bedoelde verplichting geldt niet tegenover de persoon, die door een lid van de commissie wordt benaderd voor raadpleging of beraad, mits het hoofd van de diensteenheid daarvoor toestemming heeft gegeven en de betrokken persoon schriftelijk heeft verklaard, dat hij zich ten aanzien van de betrokken aangelegenheid tot geheimhouding verplicht. Bij bezwaar van het hoofd van de diensteenheid beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

Artikel 147. Het overleg met de commissie

1. Het hoofd van de diensteenheid of een door deze bevoegd verklaarde functionaris pleegt het overleg met de commissie en is tevens voorzitter van deze vergaderingen, hierna te noemen overlegvergaderingen.

2. In de afspraken bedoeld in artikel 148 kan van het bepaalde in het vorige lid betreffende het voorzitterschap worden afgeweken.

3. Het hoofd van de diensteenheid of de functionaris bedoeld in het eerste lid kunnen zich tijdens de overlegvergaderingen doen bijstaan door één of meer daartoe aangewezen ambtenaren.

4. Het hoofd van de diensteenheid of de functionaris bedoeld in het eerste lid en de commissie kunnen voor de behandeling van een bepaald onderwerp één of meer deskundigen uitnodigen tot het bijwonen van een vergadering. Bij de afspraken bedoeld in artikel 148 kunnen hierover nadere regels worden gesteld.

5. Indien een lid van de commissie deelneemt aan de overlegvergadering die geheel of gedeeltelijk buiten de voor hem vastgestelde werktijd plaatsvindt, wordt de voor hem geldende arbeidsduur in de kalenderweek waarin de overlegvergadering heeft plaatsgevonden, dan wel zo spoedig mogelijk daarna, verminderd met de duur van de overlegvergadering voor zover deze buiten de voor hem vastgestelde werktijd heeft plaatsgevonden.

Artikel 148. Overlegvergadering

1. Het hoofd van de diensteenheid of de functionaris bedoeld in het eerste lid van het vorige artikel en de commissie maken gezamenlijke afspraken over de gang van zaken met betrekking tot de overlegvergadering. Deze afspraken hebben onder meer betrekking op:

- a. het aantal overlegvergaderingen per jaar;
- b. de wijze van bijeenroepen van overlegvergaderingen;
- c. de vervulling en de werkzaamheden van het secretariaat van de overlegvergadering;
- d. het opstellen van de agenda van de overlegvergadering en het tijdig bekendmaken daarvan aan de tot de diensteenheid behorende ambtenaren;

- e. de verslaglegging van de overlegvergaderingen en de wijze waarop aan de tot de diensteenheid behorende ambtenaren verslag wordt gedaan van het besprokene tijdens de overlegvergaderingen;
 - f. het aantal deelnemers dat aanwezig moet zijn om een overlegvergadering te kunnen houden;
 - g. het schorsen van de vergadering ten behoeve van afzonderlijk beraad met betrekking tot een bepaald punt.
2. Uit de verslaglegging van de overlegvergaderingen moeten de verschillende standpunten, welke in het overleg zijn ingenomen, duidelijk blijken.
3. Indien geen overeenstemming wordt bereikt over de afspraken bedoeld in het eerste lid, beslist Onze Minister, doch niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

Artikel 149. Bijeenroepen overlegvergadering

Het hoofd van de diensteenheid of de functionaris genoemd in artikel 147, eerste lid en de commissie komen voor overleg bijeen binnen twee weken nadat hetzij het hoofd van de diensteenheid of de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, hetzij de commissie daarom onder opgave van redenen heeft verzocht.

Artikel 150. Inhoud overlegvergadering

1. In de overlegvergaderingen worden met uitzondering van de individuele personeelszaken, de aangelegenheden de diensteenheid betreffende aan de orde gesteld, ten aanzien waarvan hetzij het hoofd van de diensteenheid, hetzij de commissie behandeling wenselijk acht of waarover ingevolge het bij of krachtens het in deze paragraaf bepaalde overleg tussen het hoofd van de diensteenheid en de commissie moet plaatsvinden.
2. Tenminste éénmaal per jaar wordt in een overlegvergadering de algemene gang van zaken in de diensteenheid besproken.

Artikel 151. Adviezen en voorstellen

1. De commissie wordt door het hoofd van de diensteenheid tijdig in de gelegenheid gesteld advies aan hem uit te brengen over voorgenomen maatregelen met betrekking tot:
 - a. de wijze waarop de arbeids- en dienstvoorwaarden bij de diensteenheid worden toegepast;
 - b. de wijze waarop het algemeen personeelsbeleid bij de diensteenheid wordt uitgevoerd;
 - c. aangelegenheden op het gebied van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid in de diensteenheid;
 - d. de organisatie en de werkwijze binnen de diensteenheid;
 - e. de technische en economische dienstuitvoering bij de diensteenheid.
2. De commissie is bevoegd het hoofd van de diensteenheid voorstellen te doen met betrekking tot de in het vorige lid genoemde aangelegenheden.
3. Alvorens de commissie advies uitbrengt aan het hoofd van de diensteenheid over een voorgenomen maatregel bedoeld in het eerste lid of over een voorstel bedoeld in het tweede lid moet de betrokken aangelegenheid tenminste éénmaal in een overlegvergadering zijn behandeld.

Artikel 152. Instemmingsrecht

Maatregelen, welke het hoofd van de dienst eenheid bevoegd is te treffen en waarover de commissie op grond van artikel 151 heeft geadviseerd, worden door het hoofd van de dienst eenheid niet getroffen dan nadat hierover overeenstemming met de commissie is bereikt.

Artikel 153. Besluitvorming na uitbrengen van advies bij instemmingsrecht

1. Indien het hoofd van de dienst eenheid bevoegd is maatregelen te treffen met betrekking tot de aangelegenheid waarover de commissie heeft geadviseerd, deelt hij de commissie binnen twee maanden, nadat het advies van de commissie is uitgebracht schriftelijk mee of hij zich al dan niet met het advies van de commissie kan verenigen. Hij geeft daartoe de redenen op, die daaraan ten grondslag liggen.

2. Indien het hoofd van de dienst eenheid met het advies van de commissie instemt, gaat hij zo spoedig mogelijk tot uitvoering van het advies over.

3. Indien het hoofd van de dienst eenheid niet met het advies van de commissie instemt pleegt hij of de functionaris bedoeld in artikel 147, eerste lid, binnen vier weken nadat hij de commissie hiervan op de hoogte heeft gesteld, hernieuwd overleg met de commissie over de desbetreffende aangelegenheid, tenzij de commissie hem schriftelijk meedeelt hernieuwd overleg niet nodig te vinden.

4. Indien naar aanleiding van het hernieuwd overleg niet alsnog overeenstemming wordt bereikt, legt het hoofd van de dienst eenheid het advies, alsmede alle tussen hem en de commissie uitgewisselde gegevens met betrekking tot de desbetreffende aangelegenheid zo spoedig mogelijk aan Onze Minister ter beslissing voor.

5. Onze Minister beslist niet alvorens hij het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ingewonnen.

6. Binnen een maand nadat Onze Minister het advies van het college bedoeld in artikel 158, heeft ontvangen, deelt hij het hoofd van de dienst eenheid mee welke beslissing hij heeft genomen op het advies van de commissie. Hij geeft daarbij tevens de redenen op die aan zijn beslissing ten grondslag liggen.

7. Het hoofd van de dienst eenheid zendt de beslissing alsmede de daarbij gegeven toelichting onverwijld aan de commissie.

Artikel 154. Besluitvorming na uitbrengen advies bij alleen adviesrecht

1. Indien het hoofd van de dienst eenheid niet bevoegd is maatregelen te treffen met betrekking tot de aangelegenheid, waarover de commissie heeft geadviseerd, zendt hij het advies van de commissie zo spoedig mogelijk aan het in dezen bevoegde gezag.

2. Dat bevoegde gezag deelt het hoofd van de dienst eenheid binnen 2 maanden nadat het het advies van de commissie heeft ontvangen, schriftelijk mee welke beslissing het heeft genomen over dit advies. Het geeft daarbij de redenen op die daaraan ten grondslag liggen alsmede de gevolgen die daarvan zijn te verwachten.

3. Het hoofd van de dienst eenheid zendt de beslissing alsmede de daarbij gegeven toelichting onverwijld aan de commissie.

Artikel 155. Afbakening met het Sectoroverleg Defensie

1. Over aangelegenheden waarvan krachtens het Besluit georganiseerd overleg sector defensie de behandeling is voorbehouden aan het

Sectoroverleg Defensie kan de commissie geen advies uitbrengen.

2. De commissie kan de voorzitter van het overleg met de desbetreffende bijzondere commissies schriftelijk van advies dienen over onderwerpen, die door deze aan haar zijn voorgelegd.

Artikel 156. Overige bevoegdheden van de commissie

1. De commissie bevordert zo veel mogelijk het werkoverleg in de diensteenheid.

2. De commissie waakt in het algemeen tegen discriminatie bij de diensteenheid en bevordert in het bijzonder de gelijke behandeling van mannen en vrouwen in de diensteenheid alsmede de inschakeling van gehandicapte ambtenaren.

Artikel 157. Benoeming hoofd van de diensteenheid

1. De commissie wordt tijdig in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over de eisen, waaraan een te benoemen hoofd van de diensteenheid zou moeten voldoen.

2. Indien een selectiecommissie voor een te benoemen hoofd van de diensteenheid wordt ingesteld, neemt een lid van de commissie daarin zitting.

3. De commissie wordt zo spoedig mogelijk in kennis gesteld van de voorgenomen benoeming van het hoofd van de diensteenheid.

Artikel 158. Het college van advies

1. Er is een college van advies inzake het overleg met dienstcommissies. Het bestaat uit een voorzitter en vier leden. Voorts worden een plaatsvervangend voorzitter en plaatsvervangende leden benoemd.

2. De voorzitter en de leden, alsmede hun plaatsvervangers worden door Onze Minister benoemd en ontslagen.

3. De benoeming van de voorzitter en van diens plaatsvervanger geschiedt op voordracht van de leden van het college. De benoeming van twee leden en hun plaatsvervangers geschiedt op voordracht van de centrales als bedoeld in het Besluit georganiseerd overleg sector defensie.

4. De voorzitter, de leden en hun plaatsvervangers worden in ieder geval bij het bereiken van de zeventigjarige leeftijd ontslagen.

5. Het college dient Onze Minister van advies over de geschillen tussen het hoofd van de diensteenheid en de commissie, die op grond van het in deze paragraaf bepaalde aan Onze Minister ter beslissing zijn voorgelegd.

6. Het college is bevoegd alle inlichtingen en gegevens in te winnen, welke zij voor het opstellen van haar advies nodig acht en de ambtenaren te horen, ten aanzien van wie zij dit wenselijk acht.

7. Het college kan al dan niet op verzoek van het hoofd van de diensteenheid of de commissie andere personen horen.

8. Binnen vier weken nadat Onze Minister het college om advies heeft gevraagd, brengt het college zijn advies uit.

9. Indien het spoedeisende karakter van de voorgenomen maatregelen of het in verhouding geringe belang van de aangelegenheid dit naar zijn oordeel rechtvaardigt, kan de voorzitter beslissen dat het advies alleen door hem zal worden uitgebracht. In dat geval zijn het zesde en zevende lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 159. Overige bepalingen

Door of vanwege Onze Minister worden na overleg met de betrokken bijzondere commissie, voor zover nodig voorzieningen getroffen omtrent de onderwerpen, genoemd in de artikelen 132, derde lid, 135, tweede lid en 139, tweede lid. Deze voorzieningen vervallen op het tijdstip waarop het reglement bedoeld in artikel 139, eerste lid in werking treedt.

Artikel 160. Bevoegdheid tot nadere of afwijkende regelgeving

Onze Minister is bevoegd nadere voorschriften te geven, die afwijken van het bepaalde in deze paragraaf.

HOOFDSTUK 12. RECHTSPOSITIE DEELNEMERS AAN INITIËLE OPLEIDINGEN

Artikel 161

In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

- a. opleiding: door Onze Minister aangewezen opleidingen, die aansluitend aan de indiensttreding worden gevolgd;
- b. deelnemer: de ambtenaar die minder dan twaalf maanden achtereenvolgens is bezoldigd volgens het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en die deelneemt aan de opleiding.

Artikel 162

De aanstelling van de ambtenaar die een opleiding dient te volgen geschiedt in tijdelijke dienst voor de duur van die opleiding.

Artikel 163

In de akte van aanstelling van de ambtenaar die een opleiding dient te volgen, wordt vermeld voor hoeveel uren het dienstverband wordt aangegaan, hoeveel uren daarvan als werktijd gelden en hoeveel uren voor het volgen van de opleiding zijn bestemd.

Artikel 164

1. De in verband met de opleiding te maken directe kosten worden integraal door het Ministerie van Defensie vergoed.
2. De artikelen 86 en 94 van dit besluit zijn niet van toepassing op de deelnemer.

Artikel 165

Voor de toepassing van dit hoofdstuk wordt onder bezoldiging, respectievelijk loon, mede verstaan een vergoeding als bedoeld in artikel 166, tweede lid.

Artikel 166

1. Aan de deelnemer beneden de leeftijd van 25 jaar, die een opleiding volgt wordt voor de uren die zijn bestemd voor het volgen van de opleiding geen salaris in de zin van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie toegekend.
2. De vergoeding van uren die voor het volgen van de opleiding zijn bestemd aan de in het eerste lid bedoelde deelnemer wordt vastgesteld

op een bedrag per dagdeel tot een maximum van f33 per dag.

3. Voor de toepassing van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie worden de uren die voor de deelnemer als werktijd gelden, aangemerkt als een gedeelte van de volledige werktijd, bedoeld in artikel 2 onderdeel g, van genoemd bezoldigingsbesluit.

4. De in het tweede lid bedoelde vergoeding wordt niet aangemerkt als ambtelijk inkomen in de zin van artikel C1 van de Algemene burgerlijke pensioenwet.

Artikel 167

Voor de toepassing van artikel 25 van het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie worden de uren die voor het volgen van de opleiding zijn bestemd, aangemerkt als arbeidsuren, met dien verstande dat geen overwerkvergoeding wordt toegekend voor extra uren besteed aan de opleiding.

HOOFDSTUK 13. SLOT- EN OVERGANGSBEPALINGEN

Artikel 168. Nadere algemene voorschriften

Voor zoveel voor ambtenaren nadere regels ter uitwerking of aanvulling van de bepalingen van dit besluit worden vereist, worden zodanige regels door Onze Minister vastgesteld.

Artikel 169

1. De ambtenaar in de zin van artikel 1 die is aangesteld op grond van artikel 7, eerste respectievelijk tweede lid van het Algemeen rijksambtenarenreglement wordt geacht met ingang van de datum van inwerkingtreden van dit besluit te zijn aangesteld op grond van artikel 8, eerste respectievelijk tweede lid van dit besluit.

2. De ambtenaar die bij koninklijk besluit in algemene dienst van het Rijk is aangesteld op grond van artikel 7, vierde lid van het Algemeen rijksambtenarenreglement en werkzaam is bij het Ministerie van Defensie wordt geacht met ingang van de datum van inwerkingtreden van dit besluit te zijn aangesteld bij het Ministerie van Defensie.

Artikel 170

1. Voor zover op grond van de bepalingen van dit besluit nadere regels moeten worden gegeven gelden na de inwerkingtreding van dit besluit ten aanzien van de ambtenaar als genoemd in artikel 1 van dit besluit de op basis van de overeenkomstige bepalingen van het Algemeen rijksambtenarenreglement vastgestelde regels als nadere regels berustende op dit besluit voor zover zij daarmee niet in strijd zijn. Zij blijven gedurende één jaar na het inwerkingtreden van dit besluit van toepassing op de in artikel 1 genoemde ambtenaar tenzij Onze Minister anders bepaalt.

2. Besluiten ten aanzien van ambtenaren als genoemd in artikel 1 van dit besluit, welke na 1 april 1993 op basis van het Algemeen rijksambtenarenreglement zijn genomen worden geacht te zijn genomen op basis van dit besluit.

Artikel 171

1. Voor de ambtenaar die op datum van inwerkingtreding van dit besluit in dienst is bij het Ministerie van Defensie, wordt de tijd dat hij

aangesteld is geweest bij een onderdeel van de sector Rijk meegeteld voor het bepaalde in artikel 7, tweede lid, onder e en g en artikel 116, derde lid onder c en d.

2. Voor de ambtenaar die na de datum van inwerkingtreding van dit besluit in dienst treedt bij het Ministerie van Defensie, wordt de tijd dat hij aangesteld is geweest bij een onderdeel van de sector Rijk meegeteld voor het bepaalde in artikel 116, derde lid onder c en d.

Artikel 172. Verlofstuwmeer

De toepassing van artikel 33, achtste lid, vindt ten aanzien van op 31 december 1991 nog niet genoten vakantie eerst plaats met ingang van 31 december 1994, welke datum in bijzondere individuele gevallen door het bevoegde gezag op een latere datum kan worden gesteld.

Artikel 173. Toepasselijkheid Algemene Termijnenwet

De Algemene Termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen in dit besluit gesteld, met uitzondering van die, genoemd in de artikelen 11 eerste en tweede lid, 57, derde en vierde lid alsmede in hoofdstuk 11.

Artikel 174. Inwerkingtreding

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 april 1993.

Artikel 175. Citeertitel

Dit besluit wordt aangehaald als «Burgerlijk ambtenarenreglement defensie».

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 25 juni 1993

Beatrix

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

Uitgegeven de *dertiende* juli 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Defensie. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 augustus 1993, nr. 150

ALGEMEEN

Inleiding

Het arbeidsvoorwaardenoverleg bij Defensie is, overeenkomstig dat wat voor de gehele overheid geldt, reeds een aantal jaren in ontwikkeling en beweegt zich naar het zogenaamde sectoraal overlegmodel, waar het georganiseerd overleg bij Defensie een deel van uit maakt. Het betreft hier een gedeelte van de ontwikkelingen die ook wel als «normalisering» van de arbeidsverhoudingen bij de overheid worden aangeduid. In december 1992 is met de centrales van overheidspersoneel een nieuw overlegstelsel voor de overheid overeengekomen. Dit nieuwe overlegstelsel leidt tot een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg naar een achttal sectoren, waaronder de sector Defensie. De invoering van het sectorenmodel is geleidelijk tot stand gekomen. Verwezen wordt voor de aanloop naar dit overlegmodel naar de schets voor het nieuwe overlegstelsel (brief van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 december 1987, Kamerstukken II, 1987/88, 20 402, nr. 1) en de protocollen voor het Centraal Georganiseerd Overleg Militairen (CGOM) inzake de proefneming met het arbeidsvoorwaardenoverleg 1989 (verlengd voor 1990).

Hoewel in formele zin het CGOM nevensgeschikt is aan het centraal georganiseerd overleg in ambtenarenzaken (CGOA), heeft de centrale commissie georganiseerd overleg militairen (CCGOM) in de hiervoor geschetste aanloopfase steeds de rol van «sectorcommissie militairen» vervuld. Zo is in de periode 1989 tot en met 1992 over de algemene salarisontwikkeling en de algemene arbeidsduur nooit in het CGOM, maar steeds in het CGOA overleg gevoerd. De werkverhouding CGOA-CGOM verliep dus steeds langs de lijn van «centraal overleg» versus «sectoroverleg».

Thans is de fase bereikt waarin de geschetste voorlopige werkwijze voor het arbeidsvoorwaardenoverleg bij de gehele overheid een meer definitieve verschijningsvorm krijgt. Dit geschiedt op de eerste plaats door middel van een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg, onder andere naar de sector Defensie.

In de kern komt het er op neer, dat met uitzondering van het overleg over de aanspraken bij ziekte en werkloosheid voorzover deze overeen komen met de wettelijke aanspraken voor werknemers in de marktsector, en met uitzondering van de pensioenen, de aanspraken bij arbeidsongeschiktheid alsmede het wettelijke VUT-regime, het arbeidsvoorwaardenoverleg volledig sectoraal zal worden gevoerd. De omvang van de decentralisatie wordt gebaseerd op een voor de gehele overheid geldend protocol, dat door de minister van Binnenlandse Zaken en de centrales van overheidspersoneel in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CGOA) gezamenlijk op 10 februari 1993 tot stand is gebracht.

De afbakening van de sector Defensie is gewijzigd. In het kader van de hiervoor genoemde proefneming betrof het sectoroverleg Defensie uitsluitend het militair personeel (militair beroepspersoneel en dienstplichtigen). Het doel van de decentralisatie is de afzonderlijke overheids-werkgevers een grotere verantwoordelijkheid te geven voor het arbeidsvoorwaardenbeleid. Vanaf de aanvang van de discussie over de

hernieuwde indeling van de sectoren heeft ondergetekende zowel in de richting van de twee partijen in het CGOA als in de richting van de Staten-Generaal in de memories van toelichting van de opeenvolgende begrotingen voor 1990 e.v. en in de defensienota 1991 (Kamerstukken II 1990/1991, 21 800 hoofdstuk X, nr 2 p.22; Kamerstukken II 1991/1992, 22 300 hoofdstuk X, nr 2 p.38; Kamerstukken II 1990/1991 21 991 nrs. 2-3 p.168) te kennen gegeven dat het bij het Ministerie van Defensie te werk gestelde burgerpersoneel deel zou moeten uitmaken van de sector die in de nieuwe situatie onder zijn rechtstreekse verantwoordelijkheid zou komen te vallen. Het hoofdmotief was om te komen tot een verbeterde bedrijfsvoering. Daarnaast was er sinds geruime tijd een groeiend onbegrip te constateren, niet alleen bij delen van de organisatie maar ook bij de verschillende categorieën personeel wat betreft de verschillen in rechtspositie als gevolg van de uitwerking van de voor hen geldende verschillende regels bij overigens gelijke werkomstandigheden. Op dit laatste aspect heeft de Maatschappelijke Raad van de Krijgsmacht expliciet gewezen in zijn rapport nr.16.

Teneinde een draagvlak te creëren, zijn naast de besprekingen in het CGOA gelijktijdig gesprekken gevoerd zowel met vertegenwoordigers van de militaire belangenverenigingen deelnemend aan het Centraal Georganiseerd Overleg Militairen (CGOM), als met die van de centrales van overheidspersoneel vertegenwoordigd in de Bijzondere Commissie voor het Burgerpersoneel van Defensie (BCBPDEF). De vertegenwoordigers van de centrales van overheidspersoneel in het CGOA hebben op 16 december 1992 bij de meer definitieve inrichting van het overlegstelsel ermee ingestemd behalve het militair personeel ook het burgerpersoneel in de sector Defensie onder te brengen. Door deze integratie van het overleg, zal de noodzakelijke samenhang in het arbeidsvoorwaarden- en personeelsbeleid voor de verschillende categorieën personeel binnen de Defensie-organisatie beter dan tot nu toe kunnen worden verwezenlijkt. Het burgerpersoneel maakte tot nu toe nog deel uit van de sector burgerlijk rijkspersoneel.

Het functioneren van de nieuwe overlegstructuur

De gewijzigde afbakening maakt een nadere afstemming van de bestaande overlegniveaus en overlegforums voor militair personeel en burgerpersoneel noodzakelijk. De CCGOM verdwijnt als overlegcommissie, zij het uiteraard met handhaving van het daarbij behorende overlegniveau. Aan de op hoofdstuk XI (art. 113 e.v.) van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR, Stb. 1931, 248) gebaseerde, op de gehele defensie-organisatie gerichte bijzondere commissie burgerpersoneel Defensie (BCBP-Defensie) is, door het onderbrengen van het burgerpersoneel in de sector defensie evenmin nog behoefte; noch als overlegniveau noch als overlegforum. De BCBP-Defensie houdt dus op te bestaan. Voor de CCGOM en de BCBP-Defensie treedt de sectorcommissie Defensie in de plaats. Deze sectorcommissie vervult tevens de taak die de CCGOM had als nevenschikt overlegforum aan de CCGOA, zolang de CCGOA nog deel uit maakt van het overlegstelsel bij de overheid.

Het nieuwe sectorenmodel legt voor wat betreft de structuur van de arbeidsvoorwaardenonderhandelingen een basis voor onderhandelingen over één pakket arbeidsvoorwaardelijke maatregelen voor alle personeelscategorieën in de sector Defensie. De onderhandelingen worden gevoerd met de vier centrales van overheidspersoneel en de verenigingen die (merendeels) dienstplichtigen vertegenwoordigen. Het is wenselijk om de onderhandelingen op één plaats te initiëren en op één

plaats af te ronden. De sectorcommissie zal tegen die achtergrond voor wat betreft het arbeidsvoorwaardenoverleg functioneren als de formele «onderhandelingstafel» voor de sector. Aangezien de centrales van overheidspersoneel in de sectorcommissie zowel het militair personeel als het burgerpersoneel vertegenwoordigen kan aldus in het jaarlijkse arbeidsvoorwaardenoverleg met de sectorcommissie defensie met één overlegpartner in één overlegforum over één samenhangend pakket worden onderhandeld, waarbij overeenstemming moet worden bereikt over wijzigingen – zowel in «positieve» als in «negatieve» zin – van de arbeidsvoorwaarden. Hierdoor kan een pakket tot stand komen in een goede afweging van ieders belangen en gericht op de in de arbeidsorganisatie defensie geldende prioriteiten.

Aanpak

De (wijzigingen in) algemene maatregelen van bestuur met betrekking tot het burgerpersoneel van defensie ter uitvoering van artikel 125 van de Ambtenarenwet 1929 kwamen tot nu toe onder verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken tot stand. Vanaf 1 april 1993 zal de Minister van Defensie voor het bij het Ministerie van Defensie te werk gestelde burgerpersoneel de verantwoordelijke bewindspersoon zijn voor het te voeren personeelsbeleid in de meest ruime zin. Het onderhavige besluit beoogt dan ook te bewerkstelligen dat in het vervolg voor de defensie-ambtenaren op specifieke op Defensie toegesneden wijze uitvoering kan worden gegeven aan het gestelde in artikel 125 Ambtenarenwet 1929.

Wat betreft de materiële aanspraken van het burgerpersoneel Defensie beoogt dit besluit geen wijziging aan te brengen in de aanspraken zoals die op 1 april 1993 gelden voor het burgerlijk rijksoverheidspersoneel voorzover daar niet reeds een specifieke invulling per ministerie aan is gegeven.

Voor het onder het beheer brengen van de Minister van Defensie van de rechtspositie van de bij het Ministerie van Defensie (of daaronder vallende bedrijven of instellingen) werkzame ambtenaren geldt immers als uitgangspunt, dat per 1 april 1993, de datum waarop de herindeling van de sectoren geëffectueerd zal worden, er geen andere (materiële) wijzigingen optreden in de rechtspositie van de defensie-ambtenaren dan die welke rechtstreeks voortvloeien uit de sectorvorming. Gelet hierop zal dan ook de rechtspositie van de defensie-ambtenaren per 1 april 1993, zoals die laatstelijk is gewijzigd bij de formalisering van het arbeidsvoorwaardenpakket 1992 (besluit van 24 februari 1993, Stb. 1993, 143) zo veel mogelijk onverkort worden overgenomen; de afwijkingen zullen beperkt zijn tot verschillen in technische zin. Zo worden de bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken toegekend aan de Minister van Defensie. De coördinerende bevoegdheden van eerstgenoemde minister zijn, aangezien daaraan voor de sector defensie die niet uit meerdere arbeidsorganisaties bestaat geen behoefte bestaat, daarbij niet overgenomen.

Weliswaar is met het onder de sector Defensie brengen van het burgerpersoneel beoogd, om op de duur waar dat mogelijk is een integratie van de rechtspositie van het militair personeel en het burgerpersoneel tot stand te brengen, maar dit zal gelet op de bestaande verschillen in structuur en inhoud moeten geschieden in een geleidelijk proces van harmonisatie en convergentie. Onder harmonisatie wordt daarbij verstaan het inhoudelijk op elkaar afstemmen van voorzieningen; convergentie is het streven om te komen tot dezelfde voorziening voor beide categorieën personeel. Sommige onderdelen van de rechtspositie

zullen daarbij spoedig en met niet al te veel problemen geïntegreerd kunnen worden, voor andere onderdelen daarentegen valt te verwachten dat dit proces een moeizaam verloop zal hebben. Het feit, dat de beide categorieën personeel tot één sector zullen behoren en het feit dat overleg over de arbeidsvoorwaarden in het vervolg in één forum plaatsvindt, waarborgt daarbij echter dat toekomstige ontwikkelingen in de arbeidsvoorwaarden van militair- en burgerpersoneel beter dan tot nu toe op elkaar afgestemd zullen zijn, zodat ook langs die weg een geleidelijk naar elkaar toe groeien van de beide rechtspositiestelsels wordt bewerkstelligd. In dat proces is het dan ook mogelijk dat voor de rechtspositie van de burgerambtenaren bij defensie een divergentie optreedt met de ontwikkelingen in de rechtspositie van de ambtenaren behorende tot de sector Rijk.

Voor de wijze, waarop de rechtspositie van het burgerpersoneel van Defensie in formele zin onder de sector Defensie zal worden gebracht, stonden in theorie drie wegen open.

Gelet op de beschikbare tijd was het – gelet op het hierboven geschetste proces van harmonisatie en convergentie – niet haalbaar om in dit stadium reeds één of meerdere besluiten waarin de rechtspositie van zowel het militair- als burgerpersoneel geïntegreerd is opgenomen, tot stand te brengen; een dergelijk besluit is immers het eindpunt van de ontwikkelingen die per 1 april 1993 in gang worden gezet. Derhalve moest uitgezien worden naar een oplossing, waarbij een duidelijke scheiding tussen de rechtspositie van de ambtenaren behorende tot de sector Rijk en die van de ambtenaren behorende tot de sector Defensie zou worden teweeggebracht en die tegelijkertijd kon dienen als een basis voor de verdere ontwikkelingen.

Het was denkbaar, om bij algemene maatregel van bestuur een voorziening te treffen, inhoudende dat de besluiten geldende voor de rijksambtenaar (tijdelijk) van toepassing blijven op het burgerpersoneel van de sector Defensie, tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders wordt bepaald. De gewenste afwijkingen zouden steeds in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur worden vastgelegd. Aan deze optie kleefde echter een aantal bezwaren. In de eerste plaats leidt dit tot voorschriften, die wat hun samenhang betreft al snel tamelijk onoverzichtelijk worden. Gezien de tijd die nodig wordt geacht om te komen tot één regeling voor zowel burgerpersoneel als militairen, moet ervan worden uitgegaan dat deze situatie gedurende een aantal jaren zou voortbestaan. In de tweede plaats komt dan het doel van de sectorvorming, een duidelijke scheiding van verantwoordelijkheden, niet goed uit de verf. Er blijft immers een vorm van inhoudelijke afhankelijkheid bestaan. Wanneer namelijk als gevolg van het arbeidsvoorwaardenoverleg in de sector Rijk een bepaalde wijziging van de besluiten wordt geïnitieerd, bestaat steeds dadelijk een noodzaak om te bezien, of deze wijziging voor het defensiepersoneel gevolgd moet worden, of dat bij algemene maatregel van bestuur de oorspronkelijke tekst als geldend voor het defensiepersoneel moet worden vastgelegd. Dit legt dan weer een last op het arbeidsvoorwaardenoverleg in de sector Defensie.

Derhalve is in overleg met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gekozen voor een andere wijze, namelijk het opnieuw integraal vaststellen van de inhoud van de rechtspositiebesluiten als slechts op de ambtenaren van Defensie toepasselijke besluiten, echter aangepast aan de gewenste toedeling in bevoegdheden. Hierbij zijn materieel geen andere wijzigingen in de besluiten aangebracht dan strikt noodzakelijk waren voor de sectorvorming. Met deze besluiten als uitgangspunt kan langs de hierboven aangegeven geleidelijke weg van harmonisatie en

convergentie gewerkt worden aan de gewenste integratie van de rechtspositie van het burgerpersoneel en het militair personeel van Defensie tot één rechtspositiebesluit.

De rechtspositionele regelingen die thans van toepassing zijn op het burgerpersoneel van defensie zijn dan ook voorzover deze het karakter van een «sector Rijk» gebonden regeling hadden, vertaald in een overeenkomstig voor defensie geldend besluit. Het betreft hier in de eerste plaats het Besluit georganiseerd overleg sector defensie en het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie. In deze beide besluiten tezamen is de materie opgenomen die is geregeld in of samenhangt met het Algemeen Rijksambtenarenreglement, waarbij het ontwerp Besluit georganiseerd overleg sector defensie de plaats inneemt van hoofdstuk XI van het ARAR. Voorts het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, bevattende de materie die samenhangt met het Bezoldigingsbesluit burgerlijke rijksambtenaren 1984 (BBRA) benevens enkele kleinere besluiten. Het betreft het Besluit betaling emolumenten burgerlijke ambtenaren defensie, het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk burgerlijke ambtenaren defensie, het Telefoonkostenbesluit burgerlijke ambtenaren defensie. Dan is er het Interimbesluit ziektekosten burgerlijke ambtenaren defensie, het Verplaatsingskostenbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en een tweetal besluiten betrekking hebbende op reiskosten, het Reisbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en het Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie. Ook voor de post-actieve aanspraken zal een aantal besluiten tot stand worden gebracht. Het betreft hier het Wachtgeld- en uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie bij privatisering; het Besluit uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag burgerlijke ambtenaren defensie; het Wachtgeldbesluit burgerlijke ambtenaren defensie; het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering burgerlijke ambtenaren defensie en het Uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie. Voor de inhoud verwijs ik naar de toelichting bij de betreffende besluiten.

Inhoud van het besluit

In dit besluit is uitgegaan van de tekst van het Algemeen rijksambtenarenreglement (ARAR) zoals dit op 1 april 1993 luidt. Aangezien het de bedoeling is om de rechtspositie van de Rijksambtenaar zonder afwijkingen (tenzij deze voortvloeien uit de sectorvorming) over te nemen, zijn in dit ontwerp de wijzigingen van het ARAR op basis van het arbeidsvoorwaardenakkoord 1992 verwerkt. Voor een inhoudelijke toelichting daaromtrent zij dan ook verwezen naar de nota van toelichting bij het Koninklijk Besluit van 24 februari 1993, Stb. 143 tot wijziging van de desbetreffende artikelen van het ARAR. Een uitzondering hierop zijn de voorzieningen met betrekking tot de aanstelling in algemene dienst van het Rijk. Aangezien de aanstelling in algemene dienst van het Rijk slechts betrekking kan hebben op de ambtenaren die zijn aangesteld bij de sector Rijk en niet op een ambtenaar van de sector Defensie – waarvan de rechtspositie immers ook op niet-ondergeschikte punten kan gaan verschillen van die van de sector Rijk – worden de ambtenaren van de sector Defensie niet aangesteld in algemene dienst van het Rijk. Voor een overgang tussen de sector Defensie en de sector rijk zal derhalve ontslag en aansluitend wederom aanstelling vereist blijven.

Het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie (BARD) bevat naast hetgeen in het Algemeen Rijksambtenarenreglement was opgenomen nog de inhoud van een drietal besluiten met betrekking tot de rechtspositie van deelnemers aan initiële opleidingen (Koninklijk Besluit van 30 september 1988, Stb. 514), met betrekking tot functioneel leeftijds-

ontslag (Koninklijk Besluit van 1 augustus 1966, Stb. 353) en met betrekking tot de pensioengerechtigde leeftijd. De materiële inhoud van deze besluiten is voor zover nodig in het onderhavige ontwerp opgenomen respectievelijk als hoofdstuk XII, artikel 119, vierde lid en artikel 122.

De materie die is opgenomen in hoofdstuk XI van het ARAR (georganiseerd overleg) wordt geregeld in het Besluit georganiseerd overleg sector defensie, welk besluit mede strekt ter vervanging van het Besluit georganiseerd overleg militairen (Stb 1974, 828). Derhalve is in dit besluit geen met hoofdstuk XI ARAR overeenkomend hoofdstuk opgenomen.

Aangezien de wijzigingen ten opzichte van het ARAR voornamelijk van redactionele aard zijn, is ervan afgezien om al deze afwijkingen in de artikelsgewijze toelichting op te nemen. Het betreft voornamelijk wijzigingen die voortvloeien uit het verzelfstandigen van de sector, hetgeen leidt tot het niet meer opnemen van een overkoepelende regelgevende bevoegdheid van de Minister van Binnenlandse Zaken. Ook alle aspecten die zien op onderdelen van de rijksoverheid buiten Defensie zijn niet opgenomen. Een overzicht van deze wijzigingen is bij deze Toelichting opgenomen. Voorts is een tabel opgenomen, waarin is aangegeven welk artikel van het onderhavige besluit correspondeert met het overeenkomstige artikel in het ARAR.

Aanpassing aan de Algemene wet bestuursrecht

Voor het in overeenstemming brengen met de Algemene wet bestuursrecht (AWB) van de tekst van dit besluit is uitgegaan van het volgende. Waar dat zonder aantasting van bestaande rechten mogelijk was, is de tekst van het besluit zoveel mogelijk in overeenstemming gebracht met de Algemene wet bestuursrecht. Echter voor een aantal onderdelen, voornamelijk procedurele waarborgen betreffende was dit niet mogelijk. Voorzover betreffende waarborgen zijn geregeld in de AWB en derhalve eerst bij het inwerkingtreden van die wet op basis daarvan zullen gelden, zijn deze passages in het onderhavige besluit gehandhaafd. Aanpassing zal geschieden bij inwerkingtreden van de AWB.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Ambtenaar in de zin van het besluit is degene die als zodanig is aangesteld bij het Ministerie van Defensie of daaronder ressorterende bedrijven en instellingen. Hieronder vallen alle burgerambtenaren van het Ministerie van Defensie, inclusief degenen voor wie het maximumsalaris gelijk is aan of hoger is dan het maximumsalaris van schaal 15 van bijlage B van het BBRA 1984. Ook zijn ambtenaar in de zin van dit besluit degenen die als geestelijk verzorger zijn aangesteld bij de krijgsmacht, zij het dat op grond van het bepaalde in het Algemeen militair ambtenarenreglement een aantal bepalingen van dit besluit niet op hen van toepassing zijn.

Artikel 2

Op enkele punten zijn in dit besluit voorzieningen getroffen gericht op het – per 1 januari 1995 – intrekken van het arbeidsovereenkomstenbesluit. Als een eerste stap wordt het op dezelfde wijze als in het Algemeen rijksambtenarenreglement mogelijk gemaakt om ambtenaren aan te

stellen van het verrichten van enkele diensten, of van gedeeltelijke dag-week- of jaartaken. Voor een nadere toelichting zij verwezen naar de toelichting bij het besluit houdende de overeenkomstige wijziging van het ARAR.

Artikel 7

In het tweede lid is onder f. en g. de mogelijkheid van een aanstelling in tijdelijke dienst opgenomen voor «contractvormen» waarvoor tot op heden een arbeidsovereenkomst werd afgesloten.

Artikel 103

In dit artikel is zowel het bepaalde in artikel 83 ARAR als het bepaalde in artikel 84 ARAR verwerkt; een en ander op de wijze zoals hierboven onder «aanpassing aan de Algemene wet bestuursrecht» is opgemerkt.

Artikel 116

Ofschoon in het tweede lid van dit artikel slechts sprake is van het zoeken naar passende werkzaamheden binnen het gezagsbereik van de Minister van Defensie zal op basis van tussen de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Defensie gemaakte afspraken bij de totstandkoming van het sociaal beleidskader Defensie, aan het personeel bij Defensie (ongeacht of dit militair personeel of burgerpersoneel betreft) pas wegens overtolligheid ontslag worden verleend indien het na een zorgvuldig onderzoek niet mogelijk is gebleken de ambtenaar in het geheel van de rijkdienst te herplaatsen.

Artikel 119

In dit artikel zijn in het vierde lid de functies en de daarbij behorende leeftijdsgrenzen opgenomen, die waren bepaald bij het Koninklijk besluit van 1 augustus 1966, Stb. 353 voorzover deze functies betrekking hebben op het Ministerie van Defensie.

Artikel 122

In dit artikel is de pensioengerechtigde leeftijd vastgelegd voor ambtenaren van de sector Defensie. Het betreft hier louter het vastleggen van een formele grondslag; de pensioengerechtigde leeftijd voor ambtenaren van de sector Defensie zal niet afwijken van die van de sector Rijk, geregeld in het Koninklijk besluit van 13 september 1945 (Stb. F173). De pensioengerechtigde leeftijd blijft een aangelegenheid waarover centraal het overleg zal worden gevoerd.

Artikel 160

Dit artikel wijkt af van het daarmee corresponderende artikel 129b van het Algemeen rijksambtenarenreglement, aangezien de Minister van Binnenlandse Zaken geen voor de sector defensie geldende nadere algemene voorschriften zal vaststellen. De bevoegdheid om nadere voorschriften te geven op het gebied van de inrichting van de medezeggenschap wordt dan ook aan de Minister van Defensie toegekend. Eenzelfde, meer algemeen gestelde bepaling is opgenomen in artikel 168.

Voor deelnemers aan initiële opleidingen is in het Koninklijk besluit van 30 september 1988, Stb. 514 een aantal rechtspositionele bepalingen neergelegd met betrekking tot de bezoldiging gedurende de opleiding. Deze bepalingen zijn hier opgenomen als hoofdstuk XII, met dien verstande dat de bepalingen die zich op het sluiten van de arbeidsovereenkomst voor de duur van de opleiding niet zijn opgenomen. Gelet op het oogmerk om het arbeidsovereenkomstenbesluit per 1 januari 1995 in te trekken worden dergelijke arbeidsovereenkomsten niet meer afgesloten. Deelnemers zullen worden aangesteld als ambtenaar voor de duur van de opleiding, een mogelijkheid die reeds in het genoemde Koninklijk besluit was opgenomen.

Artikel 169

Dit artikel ziet erop, de ambtenaren die op het tijdstip van inwerking-treden van dit besluit werkzaam zijn bij het Ministerie van Defensie en daarbij zijn aangesteld, over te brengen naar de sector Defensie zonder dat daarvoor nieuwe aanstellingsbeschikkingen behoeven te worden opgesteld. Het tweede lid van artikel 169 van deze overgangsbepaling beoogt hetzelfde voor de ambtenaar die vóór de datum van inwerking-treden van dit besluit in algemene dienst van het rijk was aangesteld en werkzaam is bij het ministerie van Defensie.

Artikel 170

De overgangsbepaling in artikel 170 heeft ten doel uitvoeringsrege-lingen, berustende op het ARAR te kunnen blijven toepassen in de periode die nodig is tot deze – veelal specifiek voor defensie vastge-stelde regelen – zijn aangepast, dan wel specifieke defensieregels zijn vastgesteld. Ingevolge de suggestie van de Raad is deze termijn vastge-steld op ten hoogste een jaar na inwerkingtreding van het onderhavige besluit. In een noot is een overzicht gegeven van de bedoelde regelingen.

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

Vertaal-wijzigingen	in artikel
«Onze Minister van Binnenlandse Zaken» in «Onze Minister»	3, eerste lid 5, 8, derde lid, 9, eerste en derde lid, 10, eerste lid 13, eerste en tweede lid, 18, eerste en tweede lid, 23, derde en vijfde lid, 25, tweede en derde lid sub d 30, tiende lid 31, zesde lid 41, tweede lid 45, tweede lid 55, tweede lid, 63, 64, tweede lid, 90, vierde lid 91, tweede en derde lid 94, 98, derde lid 112, tweede lid 120, eerste en tweede lid 160
«Onze Minister(s) in overeenstemming met de Minister van Binnenlandse Zaken» in «Onze Minister»	30, negende lid 86, eerste lid, 88, tweede lid 90, vijfde lid
«BBRA-1984» in «Bezoldigingsbesluit burger- lijke ambtenaren defensie»	3, tweede en derde lid 8, eerste lid, 22, derde en vierde lid 32 vierde lid, 35, 54 62, negende lid, 67, eerste lid, 115, vijfde lid, 127, tweede lid 166, eerste en derde lid 167
«verzoek» in «aanvraag»	7, tweede lid onder a 30, zesde lid onder b, 31, eerste, tweede en derde lid 46, eerste, tweede en derde lid, onder a 47, zesde en achtste lid 48, eerste lid 53, eerste lid 77, eerste lid 86, eerste lid 112, tweede lid 113, eerste, tweede, vierde en vijfde lid 114, eerste lid 115, vijfde lid 121, eerste lid 123
«Rijks(dienst)» in «Ministerie van defensie»	1, eerste lid 7, vierde lid, 10, vierde lid 38, eerste en derde lid 57, vijfde lid, 116, derde lid, onder c 164, eerste lid
«Reisbesluit 1956» in «Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie»	10, vierde lid, 11, derde lid 142, tweede lid

Artikel BARD	Artikel ARAR	reden/laatstelijk gewijzigd bij:
1	1	sector, Stb. 1993, 143
2	2	sector eerste lid, Stb. 1993, 43
-	3	
3	4	sector, eerste, tweede en derde lid
4	4	Stb. 1992, 220,
5	4a	sector
6	5	Stb. 1993, 143
7	6	Stb. 1993, 143 AWB tweede lid onder a sector vierde lid
8	7	sector eerste en derde lid
9	8	sector eerste en derde lid
10	9	sector eerste en vierde lid
11	9a	sector derde en vierde lid
12	10	
13	11	sector eerste lid
14	12	sector lid 1 onder b
15	12a, 12b	sector lid 1 onder a
16	12c	Stb. 1991, 547
17	12d	Stb. 1993, 143
18	13	sector, eerste en tweede lid
19	14	Stb. 1992, 111, Stb. 1992, 638, Stb. 1993, 143
20	15	Stb. 1993, 143
21	16	Stb. 1992, 564
22	17	sector derde en vierde lid
23	18	sector derde lid
24	19	
25	20	sector tweede lid en derde lid onder d
26	20a	
27	20b	
28	20c	
29	20d	Stb. 1992, 101
30	21	Stb. 1993, 143
31	21a	Stb. 1993, 143: sector zesde lid
32	22	Stb. 1991, 349 Stb. 1991, 547 Stb. 1992, 111 Stb. 1993, 143 sector vierde lid Stb. 1991, 349 Stb. 1992, 111 (NB overgangsbepaling art. IC ook van belang) Stb. 1991, 349
33	23	sector
34	24	
35	25	
36	26	
37	32	
38	32a	Stb. 1991, 349 Stb. 1993, 143: sector eerste en derde lid
39	32b	
40	33	
41	33a	Stb. 1992, 564; sector tweede lid
42	33b	Stb. 1991, 349
43	33c	
44	33d	Stb. 1992, 220
45	33e	sector 2e lid
46	33f	AWB eerste en tweede lid
47	33g	Stb. 1992, 111 AWB zesde lid
48	34	
49	34a	
50	34b	
51	34c	
52	34d	
53	34e	AWB eerste lid
54	34f	sector
55	35	sector, tweede lid
56	36	AWB, derde en vierde lid
57	37	AWB
58	38	
59	39	AWB vijfde lid
60	40	
61	41	
62	42	
63	43	sector

Artikel BARD	Artikel ARAR	reden/laatstelijk gewijzigd bij:
64	44	sector tweede lid
65	45	
66	46	
67	47	sector eerste lid
68	48	
69	49	
70	50	Stb. 1992, 564
71	51	
72	52	
73	53	
74	54	
75	55	
76	56	Stb. 1992, 564
77	57	AWB eerste en derde lid
78	58	
-	59	vervallen Stb. 1992, 564
-	60	vervallen Stb. 1992, 564
79	61	Stb. 1992, 220
80	62	
81	63	Stb. 1992, 564
82	63a	
83	64	
84	65	Stb. 1992, 564
85	66	
86	66a	AWB eerste lid, Stb. 1993, 143 sector eerste lid
87	68	
88	69	Stb. 1992, 638 sector tweede lid
89	70	
90	71	sector, vierde en vijfde lid, AWB tweede lid
91	71a	Stb. 1992, 564, sector tweede en derde lid
92	72	
93	73	Stb. 1992, 251
-	74	vervallen bij Stb. 1992, 251
94	75	sector
95	76	
96	77	Stb. 1992, 564
97	78	
98	79	sector, tweede lid
99	80	
100	81	
101	82	AWB
102	82a	Stb. 1992, 564
-	83	AWB
103	84/83	
104	85	
105	86	Stb. 1992, 220
106	87	Stb. 1992, 564
107	88	
108	89	
109	90	
110	91	AWB vierde lid
111	92	
112	93	AWB eerste lid, sector tweede lid
113	94	AWB, eerste, tweede, vierde en vijfde lid
114	94a	AWB eerste lid
115	95	AWB vijfde lid
116	96	Stb. 1992, 220 Stb. 1993, 143 Stb. 1992, 564
117	96a	
118	96b	
119	97	
120	97b	Stb. 1992, 564, AWB derde en vierde lid
121	98	AWB eerste lid
122	-	Besluit Pensioengerechtigde leeftijd
123	98a	AWB, sector
124	99	
125	100	sector
126	101	sector
127	102	Stb. 1991, 349 sector tweede lid Stb. 1992, 111

Artikel BARD	Artikel ARAR	reden/laatstelijk gewijzigd bij:
128	103	
129	104	
130	104a	
–	105 t/m 122*	
131	123	
132	124	
133	124a	
134	124b	sector
135	124c	
136	124d	
137	124e	
138	124f	
139	125	
140	126	
141	126a	
142	126b	
143	126c	
144	126d	
145	126e	
146	126f	
147	127	
148	127a	
149	127b	
150	127c	
151	127d	
152	127e	
153	127f	
154	127g	
155	127h	sector, eerste lid
156	128	
157	128a	
158	129	
159	129a	
160	129b	sector

Artikel BARD	Rechtspositieregeling voor deelnemers aan initiële opleidingen
161	1
162	2
163	4
164	5
165	6
166	7
167	8

sector, eerste lid

sector eerste en derde lid
sector

Artikel BARD	Artikel ARAR
168	132
169	–
170	–
171	–
172	–
173	132a
174	133
175	134

* Opgenomen in Besluit georganiseerd overleg sector Defensie (Stb.

).

Ministeriële regelingen als genoemd in artikel 170 BARD

Besluit werving en selectie van 14 oktober 1985, nr. AB85/U1833 (MP33-202, nr. A101)

Regeling basisbepalingen bevoegdheidentoedeling burgerpersoneel Defensie van 18 juni 1990, nr. PB90/1517/3112 (MP33-201, nr. B111)

Besluit MinBiZa van 14 oktober 1969, nr. AB69/U2413, inzake antecedenonderzoek (MP33-202, nr. A105)

Besluit MinBiZa van 25 augustus 1959, nr. A592/2724, inzake geneeskundige herkeuring (MP33-202, nr. A106)

Besluit Mobiliteitseisen van 29 mei 1986, nr. AB86/U826 (MP33-202, nr. A108)

Regeling vacaturevervulling burgerpersoneel van 6 juni 1988, nr. PB88/1559/2115 (MP33-202, nr. B107)

Gemeenschappelijke beschikking StasBiZa en MinFin van 7 november 1967, nr. AB67/2486, inzake militaire beloning (MP33-203, nr. A101)

Regeling rijtijden van bestuurders van militaire motorvoertuigen van 15 december 1988, nr. PP88/086/4709 (MP33-204, nr. B104)

Besluit MinBiZa van 8 juni 1982, nr. AB 82/U 1089, m.b.t. lidmaatschap Provinciale Staten (Stcrt. 112; MP 33-205, nr. A102)

Besluit MinBiZa van 11 augustus 1982, nr. AB 82/U 1585, inzake lidmaatschap gemeenteraad en het wethouderschap (Stcrt. 165; MP 33-205, nr. A102)

Besluit MinBiza van 30 juni 1988, nr. AB88/84/U2 (Stcrt. 130; betreft wijziging besluit van 11 augustus 1982, verwerkt in MP 33-205, nr. A102)

Ministeriële regeling StasDef van 2 maart 1989, nr. PB 89/1522/061, houdende administratieve aanwijzingen reisbeperkingen burgerpersoneel (MP 33-205, nr. B107)

Regeling bedrijfsvakanties van 26 november 1991, nr. DAVB 91.3415 (niet opgenomen in MP-serie)

Besluit MinBiZa van 2 januari 1976, nr. AB 76/U1 (Stcrt. 1976, 9) inzake bedrijfsgeneeskundige begeleiding ambtenaren (MP33-206, nr. A101)

Besluit MinAZ van 16 april 1940, afd. II, nr. 356 (bijvoegsel Stb. 1940, 93), inzake het dragen van insignes en onderscheidingsteken (niet opgenomen)

Min. regeling van 27 februari 1973, nr. 266 690, inzake beëdiging

Controlevoorschriften burgerpersoneel Ministerie van Defensie van 20 maart 1990, nr. PB90/1512/1496 (MP33-207, nr. B101)

Regeling identiteitsbewijs krijgsmacht van 27 december 1988, nr. PB88/1599/4366 (MP33-207, nr. B109)

Regeling inzake het lidmaatschap van de krijgsmacht van burgerambtenaren van 30 mei 1988, nr. PB88/1599/1844 (MP33-207, nr. B110)

Regeling schadeverhaal 1988 van 7 april 1989, nr. PP81/091/1517 (MP33-207, nr. B102)

Studiefaciliteitenregeling rijkspersoneel van 3 mei 1978, nr. AB78/U670 (MP33-207, nr. A103)

Regeling terugbetaling opleidingskosten van dienstopleidingen burgerpersoneel van 29 augustus 1989, nr. PB89/1634/4055 (MP33-207, nr. B105)

Beoordelingsvoorschrift Burgerlijk rijkspersoneel van 10 april 1985, nr. AB85/U782 (Stcrt. 81; MP33-207, nr. A101)

Voorschrift loopbaanbegeleiding burgerpersoneel Ministerie van Defensie van 15 maart 1986, nr. PB86/1531/526 (MP33-207, nr. B103)

Beschikking veiligheidsonderzoeken van 10 mei 1976, nr. U136999 (Stcrt. 167; MP33-207, nr. A102)

Regeling gratificatie bij ambtsjubileum van 3 november 1989, nr. AB88/171/U5 (Stcrt. 223; MP33-207, nr. A104)

Regeling dienst- en werkkleding van 30 oktober 1990, nr. PB90/1613/5416 (MP33-207, nr. B108)

Regeling inzake de uitoefening van de bevoegdheid tot strafontslag bij burgerambtenaren van 16 juli 1987, nr. PB86/1514/3187 (MP33-208, nr. B101)

Regeling herplaatsing en ontslag van 21 april 1987, nr. PB87/1517/2150 (MP33-210, nr. B101)

Min. regeling houdende Sociaal Statuut Uitbesteding van 7 november 1989, nr. PB89/246/5812 (MP33-210, nr. B105)

Besluit MinBiZa van 3 juni 1986, nr. AB86/U760, inzake vaststelling nummers kandidatenlijsten centrales (MP33-211, nr. A101)

Regeling overlegprocedure bij reorganisaties van 28 september 1987, nr. PP87/093/4905 (MP33-211, nr. B105)

Regeling colleges van advies van 31 december 1985, nr. PP85/093/6469 (MP33-211, nr. B104)

Regeling uitzonderingsbepalingen van 21 juni 1985, nr. PBGO85/086/3063 (MP33-211, nr. B103)

Coördinatieregeling onderdeelsoverlegorganen en dienstcommissies van 1 mei 1985, nr. PP85/093/2173 (MP33-211, nr. B101)

Mandateringsregeling overlegorganen van 1 mei 1985, nr. PP85/093/2173 (MP33-211, nr. B102)